

ความสำเร็จของการประกอบธุรกิจผ้าใบในจังหวัดสุราษฎร์ธานี

ปาณิสรา เลขมาศ

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี
Copyright© Suratthani Rajabhat University
All Right Reserved

การค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

สาขาวิชาบริหารธุรกิจ

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

พ.ศ. 2562

THE SUCCESS OF CANVAS BUSINESS IN SURATTHANI PROVINCE

PANISARA LACKMAS

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

Copyright© Suratthani Rajabhat University

All Right Reserved

An Independent Study Submitted in Partial Fulfillment of
The Requirements for the Degree of Master of Business Administration
Field in Business Administration
Graduate School
Suratthani Rajabhat University

2019

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่องการค้นคว้าอิสระ ความสำเร็จของการประกอบธุรกิจผ้าใบในจังหวัดสุราษฎร์ธานี

ชื่อผู้วิจัย นางสาวปาณิสรา เลขมาศ

ชื่อปริญญา บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

สาขาวิชา บริหารธุรกิจ

ปีการศึกษา 2562

คณะกรรมการที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อรุณ คงรุ่งโชค

ประธานกรรมการ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อค้นหาปัจจัยแวดล้อมของธุรกิจที่ส่งผลกระทบต่อความสำเร็จในการประกอบธุรกิจผ้าใบในจังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่ง 73 ผู้ประกอบการธุรกิจผ้าใบในจังหวัดสุราษฎร์ธานีเป็นผู้ให้ข้อมูล (มีอัตราตอบกลับของผู้ให้ข้อมูลคิดเป็นร้อยละ 81.11) เป็นผู้ให้ข้อมูลตามที่ค่าความน่าเชื่อถือได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูลจริงโดยรวมเท่ากับ .92 โดยสรุปผลการวิจัยอย่างเป็นระบบผ่านการใช้สถิติเชิงพรรณนาเพื่ออธิบายสถานภาพส่วนบุคคลและระดับความคิดเห็นที่สำคัญของปัจจัยแวดล้อมทางธุรกิจที่ส่งผลกระทบต่อความสำเร็จในการประกอบธุรกิจผ้าใบรวมทั้งใช้ประสิทธิภาพสัมพัทธ์ของเพียร์สัน เพื่อทดสอบสมมติฐานของการวิจัย และใช้เทคนิคการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุคูณเพื่อค้นหาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของการประกอบธุรกิจผ้าใบในจังหวัดสุราษฎร์ธานี

ผลการวิจัยพบว่า อายุ ระดับการศึกษา ระยะเวลาในการประกอบธุรกิจและรายได้ของกิจการเฉลี่ยต่อปีของผู้ประกอบการธุรกิจผ้าใบส่งผลกระทบต่อความสำเร็จของการประกอบธุรกิจผ้าใบในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ขณะที่ระบบบุคลากร ระบบการเงิน ระบบการตลาด ระบบการบริหารจัดการ ระบบลูกค้า ระบบการแข่งขัน ระบบเศรษฐกิจ ระบบการเมืองและกฎหมาย และระบบเทคโนโลยีมีความสัมพันธ์เชิงบวกและมีอิทธิพลโดยตรงต่อความสำเร็จของการประกอบธุรกิจผ้าใบในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ณ ระดับนัยสำคัญที่ .01 ยิ่งไปกว่านั้น ทุกระบบที่กล่าวไว้ข้างต้นมีอิทธิพลในการพยากรณ์ความสำเร็จของการประกอบธุรกิจผ้าใบในจังหวัดสุราษฎร์ธานีโดยรวมร้อยละ 98.7 โดยเฉพาะอย่างยิ่งระบบที่มีอิทธิพลมากที่สุดคือ ระบบเศรษฐกิจ ระบบการบริหารจัดการ ระบบการเงิน ระบบการเมืองและกฎหมาย ระบบเทคโนโลยี และระบบการตลาด ตามลำดับ ผลการวิจัยนี้สามารถนำไปใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานเพื่อประเมินความเสี่ยงและความพร้อมของผู้ประกอบการอื่นในการประกอบธุรกิจผ้าใบได้อย่างยั่งยืนต่อไป

คำสำคัญ : ความสำเร็จ ความสำเร็จของการประกอบธุรกิจผ้าใบ

ABSTRACT

Independent Study Title	The Success of Canvas Business in Suratthani Province	
Student's Name	Miss Panisara Lackmas	
Degree Sought	Master of Business Administration	
Major	Business Administration	
Academic year	2019	
Independent Study Advisory	Asst.Prof.Dr. Arus Kongrungchok	Chairperson

The primary objective of this research was to investigate the factors of business environment impacting the success of canvas business in Suratthani province. Questionnaires were used for collecting data from 73 canvas entrepreneurs in Suratthani (responding rate about 81.11%) as reliability received from actual data collection was about 0.92. By the way of a result was systematically summarized through using basic and inferential statistics. Descriptive statistics were used for expounding individual status and importantly considerate levels of the business environment factors affecting the success of canvas business. Pearson correlation coefficient was employed to test research hypothesis while multiple regression analysis was also used for analyzing the factors influencing the success of canvas business in Suratthani.

As a result of this research discovered that age, education, business operational duration, and average business revenues of canvas entrepreneurs impacted the success of canvas business in Suratthani province while all systems comprising personnel, finance, marketing, administration, customer, competition, economic, politic and law, and technology had the positive relationship and direct influence to the success of canvas business in Suratthani at the level of significance 0.01. Furthermore, all systems aforementioned have totally influenced to approximately predict the success of canvas business in Suratthani about 98.7% especially the much influencing systems were the systems of economic, administration, finance, politic and law, technology, and marketing, respectively. The result of this research can be applied to become the basic information for assessing other canvas entrepreneurs' risk and readiness in order to perform on this business as further sustainable.

Keywords : The Success, The Success of Canvas Business

กิตติกรรมประกาศ

การค้นคว้าอิสระฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ได้ด้วยดีด้วยความอนุเคราะห์ช่วยเหลือให้คำปรึกษา และชี้แนะแนวทางในการศึกษาอย่างดียิ่งจากผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อรุณ คงรุ่งโชค ประธานกรรมการ ที่ปรึกษา ที่กรุณาให้คำปรึกษาตลอดจนปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องด้วยความเอาใจใส่เป็นอย่างดี ข้าพเจ้าตระหนักถึงความตั้งใจจริงและความทุ่มเทของอาจารย์ และขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้ รวมทั้งคณะกรรมการสอบการค้นคว้าอิสระทุกท่านที่สละเวลาอันมีค่าอย่างยิ่งในการให้ ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ต่อการค้นคว้าอิสระฉบับนี้ ข้าพเจ้าขอขอบพระคุณอย่างสุดซึ้ง ขณะเดียวกัน ข้าพเจ้าขอขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิ ประกอบด้วย ดร.วรรณวิชนี ทองอินทราช รองศาสตราจารย์สุณีย์ ล่องประเสริฐ และ ดร.พรรณนา เชื้อบาง ที่กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญในการ ตรวจสอบเครื่องมือพร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะในการปรับแก้เครื่องมือจนสามารถนำไปใช้ได้จริง รวมถึง ขอขอบพระคุณผู้ประกอบการธุรกิจผ้าใบในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ที่สละเวลาให้ความร่วมมือ ในการตอบแบบสอบถามจนทำให้การค้นคว้าอิสระฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

สุดท้ายนี้ข้าพเจ้าขอกราบขอบพระคุณบิดา มารดา ญาติพี่น้องและเพื่อนที่ให้กำลังใจ สนับสนุน และช่วยเหลือตลอดเวลาในการทำ การค้นคว้าอิสระฉบับนี้เสมอมา รวมทั้งสถาบันการศึกษา ที่ประสิทธิ์ประสาทความรู้ให้กับข้าพเจ้าเพื่อนำความรู้ไปปรับใช้สังคมในทางที่ถูกต้องและสอนให้เป็น คนดีของสังคมและเหนือสิ่งอื่นใดที่ลืมเสียไม่ได้ก็คือ คำสอนขององค์พระสัมมาสัมพุทธเจ้าที่เป็น แรงบันดาลใจให้ข้าพเจ้ามีความอดทน อดกลั้น และใช้สติปัญญาในการไตร่ตรองอย่างรอบคอบและ ระมัดระวังตลอดมา ข้าพเจ้าขอนมัสการและจะนำไปปฏิบัติต่อไป

ลิขสิทธิมหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

Copyright© Suratthani Rajabhat University ปาณิสรา เลขมาศ

All Right Reserved

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ข
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ค
กิตติกรรมประกาศ.....	ง
สารบัญ	จ
สารบัญตาราง.....	ช
สารบัญภาพ.....	ฉ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	2
ความสำคัญของการวิจัย.....	2
ขอบเขตของการวิจัย	3
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	4
สมมติฐานการวิจัย.....	4
นิยามศัพท์เฉพาะ	5
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	7
ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับงานธุรกิจผ้าใบ	7
ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับร้านผ้าใบในจังหวัดสุราษฎร์ธานี.....	14
ความหมายของผู้ประกอบการ.....	21
ปัจจัยแห่งความสำเร็จของผู้ประกอบการ	22
ธุรกิจและรูปแบบการดำเนินงานทางธุรกิจ	24
ปัจจัยแวดล้อมทางธุรกิจที่มีผลต่อความสำเร็จของธุรกิจ	28
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	33
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	45
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	45
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	46
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	48
การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้.....	49

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	51
5 สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ.....	74
สรุปผล.....	74
อภิปรายผล.....	78
ข้อเสนอแนะ.....	81
บรรณานุกรม.....	83
ภาคผนวก.....	90
ภาคผนวก ก หนังสือขอความอนุเคราะห์.....	91
ภาคผนวก ข หนังสือผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ.....	94
ภาคผนวก ค ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม.....	98
ภาคผนวก ง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	108
ภาคผนวก จ ตารางสรุปค่า IOC.....	117
ประวัติผู้ทำการค้นคว้าอิสระ.....	124

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
2.1 รูปแบบรูปทรงลักษณะงาน.....	9
2.2 ลักษณะงานกันสาดแนวใหม่.....	11
2.3 รายชื่อธุรกิจผ้าใบในจังหวัดสุราษฎร์ธานี.....	14
3.1 แสดงจำนวนประชากรที่ได้รับการตอบกลับ	46
3.2 แสดงผลการทดสอบความน่าเชื่อถือได้ของการทดสอบเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บ ข้อมูลโดยจำแนกตามประเด็นตัวแปรปัจจัยแวดล้อมทางธุรกิจที่มีอิทธิพลต่อ ความสำเร็จของการประกอบธุรกิจผ้าใบ ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี	47
4.1 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ประกอบการธุรกิจผ้าใบ.....	51
4.2 ระดับปัจจัยแวดล้อมทางธุรกิจของการประกอบธุรกิจผ้าใบในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ในภาพรวม 9 ด้าน	54
4.3 ระดับปัจจัยแวดล้อมทางธุรกิจของการประกอบธุรกิจผ้าใบในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านระบบบุคลากร.....	55
4.4 ระดับปัจจัยแวดล้อมทางธุรกิจของการประกอบธุรกิจผ้าใบในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านระบบการเงิน.....	56
4.5 ระดับปัจจัยแวดล้อมทางธุรกิจของการประกอบธุรกิจผ้าใบในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านระบบการตลาด.....	57
4.6 ระดับปัจจัยแวดล้อมทางธุรกิจของการประกอบธุรกิจผ้าใบในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านระบบการบริหารจัดการ.....	58
4.7 ระดับปัจจัยแวดล้อมทางธุรกิจของการประกอบธุรกิจผ้าใบในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านระบบลูกค้า	59
4.8 ระดับปัจจัยแวดล้อมทางธุรกิจของการประกอบธุรกิจผ้าใบในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านระบบการแข่งขัน.....	60
4.9 ระดับปัจจัยแวดล้อมทางธุรกิจของการประกอบธุรกิจผ้าใบในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านระบบเศรษฐกิจ	61
4.10 ระดับปัจจัยแวดล้อมทางธุรกิจของการประกอบธุรกิจผ้าใบในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านระบบการเมืองและกฎหมาย	62
4.11 ระดับปัจจัยแวดล้อมทางธุรกิจของการประกอบธุรกิจผ้าใบในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านระบบเทคโนโลยี	63

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.12 ระดับความสำเร็จของการประกอบธุรกิจผ้าใบ ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ในภาพรวม 4 ด้าน.....	64
4.13 ระดับความสำเร็จของการประกอบธุรกิจผ้าใบ ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านสภาพความเป็นไปทางด้านการเงิน.....	65
4.14 ระดับความสำเร็จของการประกอบธุรกิจผ้าใบ ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านการตอบสนองความต้องการของลูกค้า.....	66
4.15 ระดับความสำเร็จของการประกอบธุรกิจผ้าใบ ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านการส่งเสริมนวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์.....	67
4.16 ระดับความสำเร็จของการประกอบธุรกิจผ้าใบ ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านการได้รับความเชื่อมั่นจากพนักงาน.....	68
4.17 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างปัจจัยแวดล้อม ทางธุรกิจที่มีผลต่อความสำเร็จของธุรกิจผ้าใบด้านสภาพความเป็นไปทางการเงิน .	69
4.18 แสดงการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงเส้นด้วยวิธี ENTER เพื่อการตรวจสอบเงื่อนไข การเกิด Multicollinearity.....	70
4.19 แสดงผลการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุคูณของความสำเร็จของธุรกิจผ้าใบ ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี (Y) ผ่านตัวแปรอิสระทุกปัจจัย.....	71
4.20 แสดงผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยแวดล้อมทางธุรกิจทั้งปัจจัย ภายในและปัจจัยภายนอก ที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของธุรกิจผ้าใบ ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี.....	72

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	4
5.1 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตามภายใต้กรอบแนวคิด ที่ใช้ในการวิจัยและการทดสอบสมมติฐานที่เกี่ยวข้อง	77

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี
Copyright© Suratthani Rajabhat University
All Right Reserved

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (Small and Medium Enterprise : SMEs) นั้นมีความสำคัญในการช่วยพัฒนาด้านเศรษฐกิจและสังคม เนื่องจากมีส่วนช่วยให้เกิดการกระจายรายได้จากผู้ประกอบธุรกิจสู่ประชากรซึ่งทำให้เกิดการจ้างงานก่อให้เกิดรายได้ที่จะทำให้โครงสร้างของเศรษฐกิจและสังคมดีขึ้น อีกทั้งธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมยังเป็นแหล่งการผลิตสินค้าและผลิตภัณฑ์ใหม่ ๆ ออกสู่ตลาดทำให้เกิดการสร้างมูลค่าเพิ่ม ผู้ประกอบการ (เอสเอ็มอีไทย, 2559) ทั้งนี้ GDP ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SME) ในปี 2560 มีมูลค่า 6,551,718 ล้านบาท ขยายตัวร้อยละ 5.1 เติบโตขึ้นจากปีก่อนที่ขยายตัวร้อยละ 4.9 และมีสัดส่วนต่อ GDP รวมทั้งประเทศคิดเป็นร้อยละ 42.4 และเมื่อพิจารณามูลค่า GDP ตามขนาดวิสาหกิจ พบว่า วิสาหกิจขนาดย่อม (SE) มีมูลค่า GDP เท่ากับ 4,637,330 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 30.0 และวิสาหกิจขนาดกลาง (ME) มีมูลค่า GDP เท่ากับ 1,914,388 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 12.4 มีอัตราการขยายตัวจาก ปีก่อนหน้า เท่ากับร้อยละ 5.6 และ 3.9 ตามลำดับ โดยจำแนกตามกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่สำคัญพบว่า ภาคการบริการเป็นกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่มีบทบาทต่อเศรษฐกิจสูงที่สุดและจากรายงานสถานการณ์วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ปี 2561 พบว่า อุตสาหกรรมการผลิตหลักของภาคใต้ที่ส่งผลด้านบวกและเป็นตัวขับเคลื่อนทำให้ดัชนีความเชื่อมั่นของภาคใต้ปรับตัวเพิ่มขึ้น (สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม, 2561) เมื่ออุตสาหกรรมและเทคโนโลยีเข้ามามีบทบาทการขยายตัวของธุรกิจ เช่น ธุรกิจผ้าใบก็เพิ่มขึ้นโดยเริ่มจากขนาดย่อมขยับเป็นขนาดกลาง โดยมีปัจจัยทางแวดล้อมเข้ามาเป็นส่วนหนึ่ง เช่น ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลกระทบต่อปัจจัยการตลาดและความสำเร็จของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ส่วนปัจจัยภายในด้านการบริหารจัดการสำคัญต่อผู้บริหารธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเช่นกันเนื่องจากผู้บริหารส่วนใหญ่ยังขาดความรู้ในการวิเคราะห์สิ่งแวดล้อมที่ส่งผลต่อกระทบธุรกิจโดยตรง บทสัมภาษณ์ผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลาง (อภิษฎาภัสสร สุระสาย, 2562)

ณ ปัจจุบัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี เป็นจังหวัดที่มีนักธุรกิจลงทุนเป็นจำนวนมากและมีสภาพสังคมที่มีการแข่งขันสูงซึ่งทำให้แนวโน้มการขยายตัวของธุรกิจเพิ่มมากขึ้นเช่นกัน ประกอบกับเป็นเมืองหลักของการท่องเที่ยว ทำให้พื้นที่เศรษฐกิจขยายตัว จึงทำให้ร้านค้า โรงแรม และธุรกิจอื่น ๆ เพิ่มตามไปด้วย ดังนั้นเมื่อมีการขยายตัวของพื้นที่เศรษฐกิจส่งผลให้ธุรกิจรับเหมาก่อสร้างธุรกิจ

รับออกแบบซึ่งเป็นธุรกิจพื้นฐานที่ได้รับผลกระทบในเชิงบวกได้รับประโยชน์อย่างเห็นได้ชัด (ศูนย์ข้อมูลประเทศไทย, 2560) และหากกล่าวถึงธุรกิจที่สนับสนุนการขยายตัวของเศรษฐกิจนั้น ธุรกิจผ้าใบจึงเป็นตัวแปรหนึ่งที่มีความสนใจ ผู้ประกอบการที่ต้องการขยาย ปรับปรุง รวมถึงตกแต่งกิจการเพื่อปรับให้เข้ายุคสมัยเป็นที่โดดเด่น น่าสนใจ เตรียมพร้อมรับการแข่งขัน ดังนั้นธุรกิจหนึ่งที่น่าสนใจในเขตอำเภอเมืองจังหวัดสุราษฎร์ธานีคือ “ธุรกิจผ้าใบ” โดยในจังหวัดสุราษฎร์ธานีมีจำนวนทั้งสิ้น 90 กิจการ และในปัจจุบันผู้ประกอบการธุรกิจผ้าใบมีการจัดทำเว็บไซต์หรือข้อมูลทางอินเทอร์เน็ตเป็นของตนเองรวมทั้งสิ้นจำนวน 230 ราย (ข้อมูลธุรกิจออนไลน์, 2560) ธุรกิจผ้าใบในแต่ละร้านจะมีรูปแบบกลยุทธ์ปัจจัยทางการตลาดที่แตกต่างกันออกไป แต่เป้าหมายหลักที่สำคัญคือต้องการเข้าถึงกลุ่มลูกค้า เป้าหมายการตลาด เพื่อให้เกิดกำไรและประสบความสำเร็จในกิจการเช่นกัน

จากเหตุผลที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษา เรื่อง ความสำเร็จของการประกอบธุรกิจผ้าใบในจังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยเลือกศึกษาในพื้นที่อำเภอเมืองจังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยผลที่ได้จากการวิจัยสามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการทำแผนกลยุทธ์ของผู้ประกอบการธุรกิจผ้าใบในอนาคตเพื่อให้ธุรกิจมีความคล่องตัวในการดำเนินกิจการมากขึ้น ตลอดจนเพื่อได้ทราบถึงปัญหาและข้อเสนอแนะในการดำเนินงานธุรกิจและนำข้อมูลมาปรับปรุงการประกอบธุรกิจของผู้ประกอบการต่อไปในอนาคตได้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับปัจจัยแวดล้อมทางธุรกิจของการประกอบธุรกิจผ้าใบ ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี
2. เพื่อศึกษาระดับความสำเร็จของการประกอบธุรกิจผ้าใบ ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี
3. เพื่อทราบถึงปัจจัยแวดล้อมของธุรกิจที่ส่งผลกระทบต่อความสำเร็จในการประกอบธุรกิจผ้าใบ ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี

ความสำคัญของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ต้องการทราบถึงปัจจัยที่มีความสัมพันธ์และส่งผลต่อความสำเร็จธุรกิจผ้าใบในจังหวัดสุราษฎร์ธานี รวมทั้งมีความสัมพันธ์มากน้อยเพียงใดระหว่างปัจจัยที่ผลต่อการดำเนินธุรกิจผ้าใบ ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ซึ่งผลการวิจัยที่ได้รับจะทำให้ทราบถึงปัญหาและข้อเสนอแนะในการดำเนินธุรกิจผ้าใบเพื่อใช้เป็นแนวทางในการประกอบธุรกิจผ้าใบหรือสำหรับผู้สนใจในธุรกิจผ้าใบได้นำไปใช้ประโยชน์ต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

การกำหนดขอบเขตของการวิจัยในครั้งนี้ ประกอบด้วย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยในครั้งนี้ต้องการศึกษาประเด็นที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วย ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ประกอบธุรกิจผ้าใบปัจจัยแวดล้อมทางธุรกิจทั้งปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอก ที่จะส่งผลกระทบต่อความสำเร็จของการประกอบธุรกิจผ้าใบในจังหวัดสุราษฎร์ธานี

2. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยในครั้งนี้ คือ ผู้ประกอบการธุรกิจผ้าใบในจังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวน 19 อำเภอ 90 กิจการ (สำนักงานพัฒนาธุรกิจการค้าจังหวัดสุราษฎร์ธานี, 2561)

3. ขอบเขตด้านพื้นที่และเวลาในการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ใช้จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ตามที่มีธุรกิจผ้าใบตั้งอยู่ซึ่งประกอบด้วย 19 อำเภอ ได้แก่ อำเภอเมืองสุราษฎร์ธานี อำเภอกาญจนดิษฐ์ อำเภอดอนสัก อำเภอเกาะสมุย อำเภอเกาะพะงัน อำเภอไชยา อำเภอท่าชนะ อำเภอคีรีรัฐนิคม อำเภوتاขุน อำเภอพนม อำเภอท่าฉาง อำเภอนาสาร อำเภอนาเดิม อำเภอเคียนซา อำเภอเวียงสระ อำเภอพระแสง อำเภอพุนพิน อำเภอชัยบุรี และอำเภอวิภาวดี ส่วนระยะเวลาในการวิจัยครั้งนี้จะเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้ประกอบการธุรกิจผ้าใบ ในช่วงเดือนกันยายน - ตุลาคม พ.ศ. 2561

4. ขอบเขตด้านตัวแปร

การวิจัยในครั้งนี้ ประกอบด้วย ตัวแปรอิสระซึ่งมี 2 ประเด็นตัวแปร คือ ประเด็นตัวแปรด้านสภาพส่วนบุคคลของผู้ประกอบธุรกิจผ้าใบ ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา ประเภทของกิจการ รูปแบบการจดทะเบียน ระยะเวลาในการประกอบธุรกิจ รายได้กิจการเฉลี่ยต่อปี และจำนวนพนักงาน ขณะที่ประเด็นตัวแปรเกี่ยวกับปัจจัยแวดล้อมทางธุรกิจที่ประกอบด้วย ปัจจัยภายใน ได้แก่ ระบบบุคลากร ระบบการเงิน ระบบการตลาดระบบการบริหารการจัดการ และปัจจัยภายนอก ได้แก่ ระบบลูกค้า ระบบการแข่งขัน ระบบเศรษฐกิจระบบการเมืองและกฎหมาย ระบบเทคโนโลยี สำหรับตัวแปรตาม คือ ความสำเร็จในการประกอบธุรกิจผ้าใบในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ได้แก่ สภาพความเป็นไปทางการเงิน การตอบสนองความต้องการของลูกค้าการส่งเสริมนวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์ และการได้รับความเชื่อมั่นผูกพันจากพนักงาน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำแนวคิดของ Drucker, 2001 ; Kaplan and Norton, 1992 Fry et al, 1998 ; รัตติกรณ์ จงวิศาล (2548) และ ธนัชชา บินดุเหล็ม (2556) มาสังเคราะห์และสรุปออกมาเป็นตัวแปรตามเพื่อวิจัย เรื่อง ความสำเร็จของการประกอบธุรกิจผ้าใบในจังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยผู้วิจัยได้นำมาปรับใช้ให้เหมาะสมกับงานวิจัย ดังกรอบแนวคิดในการวิจัย ภาพที่ 1.1

ตัวแปรอิสระ

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมติฐานการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดสมมติฐานของการวิจัยไว้ดังนี้
ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความสำเร็จในธุรกิจผ้าใบอำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี

นิยามศัพท์เฉพาะ

ผู้ประกอบการ หมายถึง บุคคลที่จัดตั้งธุรกิจใหม่ โดยเผชิญกับความเสี่ยงและความไม่แน่นอนทางธุรกิจ เพื่อแสวงหาผลกำไรและความเติบโต มุ่งหาความต้องการของตลาดเพื่อสนองความต้องการทั้งนี้ในทางเศรษฐศาสตร์ ผู้ประกอบการ คือ ผู้รวบรวมปัจจัยการผลิต ได้แก่ ที่ดิน แรงงาน และทุน มาผลิตเป็นสินค้าและบริการ ผู้ประกอบการอาจจะเป็นหน่วยงาน บริษัท ห้างร้าน หรือเอกชนเพียงคนเดียวก็ได้ โดยผู้ประกอบการต้องยอมรับความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นจากการผลิต และบริหารจัดการในกระบวนการผลิต ผลตอบแทนที่ได้คือ กำไร หรือ ขาดทุน

ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ประกอบการ หมายถึง ข้อมูลส่วนตัวของผู้ประกอบการที่จำเป็นต้องใช้ในการวิจัยของผู้ประกอบการธุรกิจผ้าใบในจังหวัดสุราษฎร์ธานี

ธุรกิจผ้าใบ หมายถึง ผู้ประกอบการธุรกิจผ้าใบที่จดทะเบียนพาณิชย์ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยอาศัยข้อมูลจาก (สำนักงานพัฒนาธุรกิจการค้าจังหวัดสุราษฎร์ธานี, 2560)

งานผ้าใบ หมายถึง สถาปัตยกรรมภายนอกสร้างขึ้นเพื่อรักษาระดับอุณหภูมิจากแสงแดดด้วยผ้าและโครงสร้างชนิดต่าง ๆ ตามลักษณะการใช้งานและความเหมาะสม สามารถเคลื่อนย้ายและจัดเก็บได้ โดยมีลักษณะรูปทรงที่แตกต่างกัน เช่น ทรงจั่ว ทรงโค้ง ทรงปรางค์ ทรงพัด ทรงลูกปี่ ทรงหมวกแวกซ์ โดยมีรูปแบบ สี ขนาด และรูปทรงที่หลากหลาย สามารถสั่งทำตามการสั่งซื้อสั่งทำได้

ปัจจัยแวดล้อมทางธุรกิจ หมายถึง สภาพแวดล้อมที่มีผลต่อการดำเนินธุรกิจ ซึ่งแบ่งได้ 2 ประเภท คือ สภาพแวดล้อมภายใน ได้แก่ บุคลากร การเงิน การบริหารการจัดการ การตลาด และสภาพแวดล้อมภายนอก ได้แก่ ลูกค้า การแข่งขันเศรษฐกิจ การเมืองและกฎหมาย และเทคโนโลยี

ความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจ หมายถึง การที่ผู้ประกอบการสามารถดำเนินธุรกิจให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดีโดยมีตัวชี้วัด 4 ด้าน ได้แก่ สภาพความเป็นไปทางการเงิน การตอบสนองความต้องการของลูกค้า การส่งเสริมนวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์ และการได้รับความเชื่อมั่นผูกพันจากพนักงาน

บุคลากร หมายถึง ผู้ที่จะต้องเกี่ยวข้องกับระบบงานหรือทุกคนที่เกี่ยวข้องกับระบบอาจจะประกอบด้วยผู้บริหารระดับต่าง ๆ ซึ่งจะมีทั้งผู้บริหารระดับสูงระดับกลางและระดับปฏิบัติงาน

การเงิน หมายถึง การจัดการเกี่ยวกับหน้าที่ของเงินและเงินทุนที่จะนำมาใช้ในการประกอบธุรกิจ

การตลาด หมายถึง กระบวนการที่จะทำให้สินค้าถึงมือผู้บริโภคและทำให้ลูกค้าเกิด เช่น การวิเคราะห์ถึงความต้องการของลูกค้า ความพอใจตัวสินค้า โดยใช้ส่วนผสมทางการตลาด

การบริหารจัดการ หมายถึง การบริหารการจัดการเป็นกระบวนการของกิจกรรมที่ต่อเนื่องและการประสานงานกันเพื่อให้ธุรกิจบรรลุเป้าหมายซึ่งประกอบไปด้วยการวางแผนการสั่งการ การติดตามผลการปฏิบัติงาน

ลูกค้า หมายถึง ผู้ที่ซื้อผลิตภัณฑ์หรือผู้ใช้บริการในธุรกิจผ้าใบ

การแข่งขัน หมายถึง ธุรกิจผ้าใบประเภทเดียวกันและมีการแข่งขันในการขายและการบริการเพื่อให้บรรลุเป้าหมายของกิจการ

สภาพเศรษฐกิจ หมายถึง สภาวะเศรษฐกิจที่มีผลต่อการดำเนินงานของธุรกิจผ้าใบ

การเมือง หมายถึง สถานการณ์ทางการเมืองที่มีผลต่อการดำเนินงานของธุรกิจผ้าใบ

เทคโนโลยี หมายถึง สิ่งที่มนุษย์พัฒนาขึ้นเพื่อช่วยในการทำงานหรือแก้ปัญหาต่าง ๆ เช่น อุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องจักร วัสดุ หรือแม้กระทั่งที่ไม่ได้เป็นสิ่งของที่จับต้องได้เช่นกระบวนการต่าง ๆ เป็นต้น

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

Copyright© Suratthani Rajabhat University

All Right Reserved

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัย เรื่อง ความสำเร็จของการประกอบธุรกิจผ้าใบในจังหวัดสุราษฎร์ธานีในครั้งนี้ ผู้วิจัย ได้ศึกษาค้นคว้า ทฤษฎี หลักการและแนวคิด ตลอดจนเอกสารและงานวิจัยเกี่ยวข้อง ดังนี้

1. ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับงานธุรกิจผ้าใบ
2. ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับร้านผ้าใบในจังหวัดสุราษฎร์ธานี
3. ความหมายของผู้ประกอบการ
4. ปัจจัยแห่งความสำเร็จของผู้ประกอบการ
5. ธุรกิจและรูปแบบการดำเนินงานทางธุรกิจ
6. ปัจจัยแวดล้อมทางธุรกิจที่มีผลต่อความสำเร็จของธุรกิจ
7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับงานธุรกิจผ้าใบ

ผ้าใบ คือ ผ้าใบใยผ้าโพลีเอสเตอร์ หรือ ผ้าใบเส้นใยสังเคราะห์ ที่นำมาผ่านกรรมวิธีทออย่าง เหนียวแน่นคงทนต่อการใช้งานหลังจากนำพลาสติกมาเคลือบผ้าให้ผ้าใบยึดติดกันความหมายคือ ด้านหนึ่งจะเป็นเนื้อผ้า อีกด้านหนึ่ง เป็นยางเคลือบสลับ ทนทาน ป้องกันน้ำไม่ให้น้ำซึมหรือรั่วตามรูผ้า รวมไปถึงการป้องกันแสงแดดและน้ำฝน ผ้าใบจึงสามารถช่วยป้องกันแดด และกันน้ำได้ 100% มีอายุการใช้งานตามลักษณะผ้าใบตั้งแต่ 2-5 ปี ตามสภาพการใช้งาน และมีราคาถูก (ความรู้เรื่อง เต็นท์, 2560)

เต็นท์ กันสาด ผ้าใบ เป็นตัวเลือกใหม่ที่มีความนิยมนมากขึ้น จากเดิมที่ยังคงเป็นกันสาด แบบบอลูนีเยม สังกะสี เมทัลชีท โพลีคาร์บอเนต มีราคาสูงไม่ทันสมัย ผู้คิดค้นได้พัฒนามาเป็นกันสาด ผ้าใบในรูปแบบผ้าให้ทันสมัยมากยิ่งขึ้น ปัจจุบันตลาดเต็นท์ผ้าใบจะมีลักษณะแปลกใหม่ ซึ่งนำเข้า รูปแบบจากต่างประเทศ รูปทรงเต็นท์ก็จะมีรูปแบบแปลกใหม่ รวมไปถึงลักษณะรูปทรงของเต็นท์ที่เล็ก กะทัดรัดและในด้านการออกแบบลายบนผ้าใบสามารถพิมพ์ข้อความในลักษณะใหม่ ๆ สามารถ ออกแบบได้ตามความต้องการของลูกค้า ทำให้การตลาดของธุรกิจผ้าใบส่งผลดีและช่วยในเรื่อง การซื้อ-ขาย รวมไปถึงด้านผู้รับเหมางานผู้จัดงานใหญ่ ๆ เช่น คอนเสิร์ต หรือเทศกาลดนตรีและ อาหารต่าง ๆ สามารถสั่งทำเต็นท์ตามวัตถุประสงค์งานที่เข้ากับโลโก้และธีมอีกด้วย และในปัจจุบัน สามารถซื้อและสั่งทำในรูปแบบของเต็นท์ตามความต้องการของตนเองได้เอง สะดวกและง่ายต่อการ

ดำเนินการ ซึ่งสามารถใช้ได้บ่อยครั้ง ส่วนในด้านการจัดงาน สามารถสั่งทำเป็นของตนเองหรือรับบริการเช่าจากเต็นท์เช่า ผลคือง่ายต่อการใช้งาน ไม่เสียเวลา สะดวกสบาย ผลเสียคือ ไม่ค่อยทนทาน มีอายุการใช้งานไม่สูงมากนัก ลูกค้าน่าจะควรคำนึงระดับความสำคัญเป็นอย่างมาก ทั้งในด้านการบริการการใช้งานของกันสาดผ้าใบในการติดตั้งและความเหมาะสมเป็นสิ่งสำคัญ ปัจจุบันลักษณะรูปแบบกันสาดผ้าใบสามารถสกรีนลวดลายของโลโก้ ชื่อแบรนด์/ร้าน ให้เห็นเป็นเอกลักษณ์ได้อย่างชัดเจน การเลือกซื้อเต็นท์ผ้าใบคุณภาพดีหาซื้อได้ง่ายขึ้นทุกจังหวัด แต่ละร้านก็จะมีรูปทรงที่หลากหลายตามความต้องการของลูกค้าที่มาใช้บริการธุรกิจงานผ้าใบ นอกจากจะซื้อสินค้าและออกแบบได้ในรูปแบบต่าง ๆ ได้เอง ยังคงมีบริการให้เช่าตามสถานที่หลาย ๆ โอกาสอีกด้วย และยังเป็นการลดต้นทุนของผู้ประกอบการแต่คงมาตรฐานการให้บริการที่ดี โดยเฉพาะผู้ที่สนใจทำธุรกิจตลาดนัด การจัดเตรียมสถานที่แก่เจ้าของกิจการต่าง ๆ ล้วนต้องให้ความสำคัญ เพราะผู้ขายหรือผู้ให้เช่าเต็นท์จะต้องตอบสนองความต้องการเบื้องต้นแก่ลูกค้าได้เป็นอย่างดี ดังนั้นผู้ให้เช่า-ขาย ควรติดตั้งเพื่อความปลอดภัยและสบายใจของลูกค้าที่ซื้อ/เช่า (เต็นท์ดีดี, 2559)

รูปแบบลักษณะงานผ้าใบ

ลักษณะงานผ้าใบจำแนกและแบ่งออกเป็นหัวข้อต่าง ๆ (พีวีซี มั่นคง, 2558) ดังต่อไปนี้

1. เต็นท์รูปทรงต่าง ๆ ได้แก่ เต็นท์ทรงปิรามิด เต็นท์ทรงป็นหย่า เต็นท์ทรงฟูลิ เต็นท์ทรงจั่ว เต็นท์ทรงโค้ง เต็นท์สปา เต็นท์แฟนซี เต็นท์แบบมีสกรีนโลโก้ กันสาดสไตร์โมเดิร์น กันสาดสไตร์ยุโรป หรือตามความต้องการของลูกค้า (พีวีซี มั่นคง, 2559)

2. ผ้าเต็นท์แบบต่าง ๆ ได้แก่ ผ้าใบ คุนลอน เป็นผ้าใบเคลือบพีวีซี เสริมใยไนลอน คุณสมบัติลักษณะ เป็นผ้าใบ เคลือบสองหน้า ผิวเรียบมัน และ นิยม ทนแดด ทนฝน ทนต่อแรงดึง กันน้ำได้ทั้งสองหน้า ราคาไม่แพงมาก ความหนา 0.45 มิลลิเมตร อายุการใช้งานนาน 3 - 5 ปี หรือมากกว่าตามแต่ลักษณะการใช้งานเหมาะสำหรับใช้ทำเต็นท์ตั้งแต่กว้าง 4 เมตรขึ้นไป ใช้ทำเป็นผ้าใบบังแดดกันน้ำกันฝน 100% แผ่นพิมพ์โฆษณา ผ้าใบชักรอก กันสาด ผ้าใบคลุมสินค้า ผ้าใบบังแดด ผ้าใบคลุมรถสิบล้อ คลุมรถบรรทุก ผ้าใบคลุมสินค้าเรือบรรทุกและอื่น ๆ ที่ต้องการความเหนียวและคงทนมีหลายสีให้เลือก ที่นิยมคือ ผ้า 600D.PVC โพลีอีสเตอร์ 420D.PVC โพลีอีสเตอร์/ไนลอน และคุนลอน ตามความต้องการของลูกค้า (พีวีซี มั่นคง, 2559)

3. โครงเหล็กเต็นท์ ได้แก่ เหล็กท่อนดำ หรือเหล็กดำ และเหล็กท่อนประปา (พีวีซี มั่นคง, 2559)

4. งานสกรีนผ้าใบ ได้แก่ งานสกรีนผ้าใบทุกรูปแบบ เช่น โลโก้ ข้อความโฆษณา หรือรูปแบบต่าง ๆ ตามความต้องการของลูกค้าในการบริการงานผ้าใบ (เต็นท์ดีดี, 2559)

ตารางที่ 2.1 รูปแบบรูปทรงลักษณะงาน

รูปแบบผ้าใบ	ลักษณะ
เต็นท์ทรงปิรามิด	เป็นเต็นท์ทรงจัตุรัส สี่เหลี่ยมด้านเท่า เหมาะสำหรับใช้สำหรับออกงานประเภท Indoor (ในร่ม) และ Outdoor (กลางแจ้ง) หรือแม้กระทั่งทางเพื่อขายสินค้าตามตลาดนัดต่าง ๆ ซึ่งมีหลายขนาด
เต็นท์ทรงป้านยา	คล้ายเต็นท์ทรงปิรามิดรูปแบบหนึ่ง ที่มีด้านกว้างกับด้านยาวเป็นเต็นท์ขนาดเล็ก ถึงขนาดกลาง คุณสมบัติทั่วไปดังนี้ 1. เต็นท์ทรงผืนผ้า ด้านไม่เท่า คือ มีทั้งด้านกว้าง และด้านยาว 2. ขนาดทั่วไป ไม่ค่อยมีมาตรฐานของขนาดเท่าไรนัก เพราะขนาดที่ลูกค้าต้องการค่อนข้างหลากหลาย
เต็นท์ทรงจั่ว	รูปแบบการใช้งานคล้ายกับเต็นท์ทรงโค้งเป็นเต็นท์ขนาดกลางถึงขนาดใหญ่ แต่ไม่นิยมทำหน้ากว้างใหญ่มาก ๆ เนื่องจากอาจมีปัญหาเรื่องผ้าหย่อน คุณสมบัติทั่วไป ดังนี้ เต็นท์ทรงผืนผ้า ด้านไม่เท่า คือ มีทั้งด้านกว้าง และด้านยาว
เต็นท์สปา	เป็นเต็นท์ที่เหมาะสมสำหรับใช้ในกิจการธุรกิจสปา เพื่อไว้บริการนวดให้ลูกค้าเราจะผลิตเป็นลักษณะมีผ้ากันทั้ง 4 ด้าน สามารถปิดและเปิดได้เพื่อให้มองเห็นด้านในได้ชัดเจน รองรับลูกค้าได้ครั้งละ 2 ท่าน
เต็นท์ทรงฟูจิ	เป็นเต็นท์ที่พัฒนามาจากเต็นท์ทรงปิรามิด มีรูปทรงสวยงาม แต่จะมีราคาสูงกว่าเพราะขั้นตอน ในการทำเต็นท์มีความยุ่งยากซับซ้อนและใช้วัสดุมากกว่าแบบเต็นท์ทรงปิรามิดแต่เนื่องจากปัจจุบันก็มีความนิยมนำมาใช้เพื่อออกงานอีเว้นท์ ขายของตลาดนัด โฆษณา แสดงสินค้าและอื่น ๆ
เต็นท์แบบมีสกรีนโลโก้	รับสกรีนโลโก้เต็นท์ทุกขนาดโดยช่างที่มีประสบการณ์มากกว่า 20 ปี เพียงท่านส่งรูปแบบ ของโลโก้ มาเพื่อให้ เราประเมินราคาให้ และท่านสามารถมั่นใจได้เลยว่า ท่านจะได้เต็นท์ พร้อม สกรีนโลโก้ ที่ได้มาตรฐานสวยงาม และราคาย่อมเยาว์

ที่มา : แสงทองผ้าใบ, 2559

โครงสร้างของเต็นท์ทั่วไป โครงสร้างของเต็นท์ทั่วไปประกอบด้วย 2 ส่วนหลัก ๆ คือ

1. โครงเต็นท์ โดยเหล็กที่นิยมใช้ทำโครงสร้างของเต็นท์ คือเหล็กท่อ ซึ่งมีทั้งหมด 2 ประเภท ที่ใช้กันดังต่อไปนี้

1.1 เหล็กธรรมดา หรือที่เรียกกันตามศัพท์ช่างว่า “เหล็กดำ” หรือ Black steel pipe คือ การนำแผ่นเหล็กที่ร้อนมาเข้ากระบวนการขึ้นรูปและเชื่อมด้วยความถี่สูง จนได้เป็นท่อเหล็กดำ ในประเทศไทยการผลิตแผ่นเหล็กที่ร้อนจะใช้เตาไฟฟ้าหลอมเศษเหล็ก ลักษณะเป็นสีดำ เมื่อนำมาใช้งาน ต้องทากันสนิมกันไว้ เป็นตัวที่ใช้กันมาตั้งแต่เริ่มแรก

1.2 เหล็กแป๊บประปา หรือเหล็กเคลือบกาวาโนซ์ ลักษณะเป็นสีเงิน ท่อประปาเหล็ก ออบสังกะสี ทำจากเหล็กกล้าซึ่งเป็นสนิมได้ยาก ผ่านการอบสังกะสี สามารถทำเกลียวได้ง่าย ท่อเหล็กอบสังกะสีส่วนใหญ่จะผลิต มายาว 6 เมตร บลายท่อทำเกลียวมาให้พร้อม มีแบบหนา ปานกลาง ราคาค่อนข้างสูงกว่าเหล็กดำเคลือบเทาตัวลักษณะเป็นสีเงิน เคลือบสังกะสี เพื่อกันสนิม ข้อดีคือ ไม่มีสนิม แต่ราคาค่อนข้างสูง (เคเอ็นทีพีเต็นท์, 2559)

2. ชนิดของผ้าใบ ผ้าใบที่นำมาผลิตเต็นท์มีหลากหลายชนิด การเลือกนำมาผลิตขึ้นอยู่กับลักษณะการใช้งานและงบประมาณที่ผู้ซื้อกำหนดไว้ ผ้าเต็นท์ที่ส่วนมากนำมาใช้มี 3 ชนิด เรียงตามลำดับความคงทนและราคาต้นทุนในการผลิตจากคุณสมบัติเกรด A ไปยังเกรด C สามารถจำแนกได้ดังต่อไปนี้ (แสงทองผ้าใบ, 2559)

2.1 ผ้าใบคุณล่อน A++ (เต็นท์ดีดี, 2559) หรือ วินิลล่อน หรือ ผ้าใยไนล่อน มีหลากหลายชื่อ ตามแต่ระยะยี่ห้อเหมาะสำหรับทำเต็นท์ขนาดใหญ่ ติดตั้งถาวร ไม่รื้อถอน แต่ชื่อตามสเปคที่แท้จริงที่ฝรั่งเค้าเรียกกันคือ Tarpaulin (ทาร์พาลิน) เป็นผ้าใบเคลือบพีวีซี เสริมใยไนล่อน

2.1.1 ใช้ทำเต็นท์ใหญ่ ตั้งแต่ 4x8 ม.ขึ้นไป หรือ ผ้าใบคลุมรถบรรทุก

2.1.2 เคลือบ pvc ทั้ง 2 ด้าน

2.1.3 หนา 0.5 มิล

2.1.4 กันน้ำ 100%

2.1.5 มีสีให้เลือกประมาณ 10 สี

2.1.6 อายุใช้งาน 4-5 ปีขึ้นไปกลางแจ้ง

2.2 ผ้า 420 D.Nylon (B+) ลักษณะทางกายภาพ คือ ผิวมัน ลักษณะคล้ายผ้าร่ม แต่หนากว่า เหมาะสำหรับทำเต็นท์ขนาดเล็ก - ขนาดกลาง ใช้งานกลางแจ้ง+เก็บบ่อ ย ๆ หรือกลางแจ้ง รองรับการใช้งานประมาณ 1 - 2 ปี /เนื้อผ้าละเอียด สีสนเฉพาะตัว

2.2.1 ใช้ทำเต็นท์เล็ก (เต็นท์ปริมิด) เนื่องจากน้ำหนักเบากว่า

2.2.2 ผิวมัน ลักษณะคล้ายผ้าร่ม แต่หนากว่า

2.2.3 หนา 0.3 มิล

2.2.4 กันน้ำ 100%

2.2.5 มีสีให้เลือกประมาณ 20 สี

2.2.6 อายุใช้งาน 1 - 2 ปี

2.3 ผ้า 600 D.PVC (C+) ลักษณะทางกายภาพ คือ ด้านหนึ่งจะเป็นเนื้อผ้าอีกด้านหนึ่งเป็นยางเคลือบสลับ เหมาะสำหรับการทำเต็นท์ขนาดเล็ก - ขนาดกลาง ใช้งานทางเก็บบ่อ ง่ายๆ หรือทางถาวรรองรับการใช้งานประมาณ 1 - 2 ปี /เนื้อผ้าหยาบ มีหลากสี

2.3.1 ใช้ทำเต็นท์เล็ก (เต็นท์ปริมาตร) เนื่องจากน้ำหนักเบากว่า

2.3.2 เคลือบ Rubber (เนื้อยาง) ทั้ง 1 ด้าน อีกด้านเป็นเนื้อผ้า

2.3.3 หนา 0.4 มิล

2.3.4 กันน้ำ 100%

2.3.5 มีสีให้เลือกประมาณ 20 สี

2.3.6 อายุใช้งาน 1 - 2 ปี

นอกจากนี้จากผ้าใบเหล่านี้ยังคงมีผ้าใบชนิดใหม่ที่มีนิยมนำมาใช้กันอย่างแพร่หลายในปัจจุบันรวมถึงนำเข้าจากต่างประเทศที่มีหลากหลายและตัวเลือกเพิ่มมากขึ้น ซึ่งส่วนใหญ่จะนิยมในรูปแบบกันสาดสมัยใหม่งานโมเดิร์นและยุโรป ดังตารางที่ 2.2

ตารางที่ 2.2 ลักษณะงานกันสาดแนวใหม่

รูปงานกันสาดแนวใหม่	ลักษณะ
ผ้าอะคริลิก Sunbrella จากอเมริกา (ผ้ากันสาด)	ผ้า Acrylic 100% ผลิตจากเส้นใยอะคริลิก ซึ่งมีเนื้อสีอยู่ในเส้นใย 100% ไม่ได้ใช้วิธีเคลือบสีจึงทนทานนาน มีสารเคลือบกันน้ำและกันเชื้อราจึงกันน้ำได้ 100%
ผ้าอะคริลิก Sunbrella จากอเมริกา (ผ้าหุ้มเฟอร์นิเจอร์ ภายนอก หมอน เบาะ และ ร่มสนาม)	ผิวสัมผัสเนื้อผ้าจะนุ่มกว่ากันสาด ด้วยคุณสมบัติกันน้ำ 100% จึงป้องกันน้ำซึมเข้าในเบาะหรือโซฟา เพื่อกันเชื้อราที่จะเกิดขึ้นได้ สามารถเช็ดทำความสะอาดได้ง่าย เวลาเปื้อนครีมนักเก็ต
ผ้าอะคริลิก Docril จากยุโรป (ผ้ากันสาด)	คุณสมบัติเหมือน ผ้ากันสาดอะคริลิก Sunbrella แต่นำเข้าจากยุโรป
ผ้า Solar Sunscreen	ผ้า PVC ผสม Polyesterสามารถมองเห็นวิว กันความร้อนได้ 95 - 97% ใช้ติดเป็นม่านม้วนภายในและภายนอกได้

ตารางที่ 2.2 (ต่อ)

รูปงานกันสาดแนวใหม่	ลักษณะ
ผ้าใบ PVC Solar View	เป็นผ้าใบ PVC โปร่งแสง มีแสงผ่านน้อย ผลิตขึ้นเป็นพิเศษ สามารถกรองแสงได้ 45 - 80% ตามแต่ละสีผสมสารป้องกัน
ผ้าใบ PVC Solar Max นำเข้าจากยุโรป	ผ้าใบ PVC คุณภาพสูงพร้อมสารเคลือบ ทำให้ทำความสะอาดง่ายป้องกันคราบฝังแน่นของยางต้นไม้และคราบแมลง เหมาะสำหรับใช้งานทั่วไปและบริเวณที่ต้องการการดูแลเป็นพิเศษ เช่น ใต้ต้นไม้มียางหรือแมลง กันน้ำได้ 100%
ผ้าใบ PVC เกรดมาตรฐานผลิตในไทย (T5, HC, Topplan)	ผ้าใบ PVC มาตรฐาน มีหลายสีสันทันน้ำได้ 100% เหมาะสำหรับใช้งานทั่วไป หลังคาโรงจอดรถ เต็นท์ ผ้าคลุมรถ ผ้าใบซักรอก
ผ้าใบ Solar clear (ผ้าใบใส)	ผ้าใบพลาสติกใส Drislip UV Clear - thk 0.75 mm. และ thx1.00mm. นำเข้าจากญี่ปุ่น มีความเหนียว ทนทานในการใช้งานเวลาม้วนเก็บเนื้อผ้าใบไม่ละลายติดกัน
ผ้าใบ Solar Shade Cooley Cool	ผ้าตาข่ายกรองแสง มีความทนทานสูง เหนียวมาก ไม่ขาดง่าย ทนลมได้เป็นอย่างดี นิยมใช้ชิงโรงจอดรถบริเวณที่ต้องการแสงผ่านรำไรแปลงดอกไม้ สนามหญ้า สนามเด็กเล่นหรือบริเวณลานกลางแจ้ง

ที่มา : แสงทองผ้าใบ, 2559

All Right Reserved

จากข้อมูลดังกล่าวข้างต้นเกี่ยวกับธุรกิจผ้าใบ รูปแบบ และลักษณะงานผ้าใบ จะเห็นได้ว่าลักษณะงานผ้าใบมีความหลากหลาย ทั้งงานสกรีนผ้าใบและเต็นท์ที่มีหลายรูปแบบมาก โดยผู้ประกอบการธุรกิจผ้าใบสามารถเลือกใช้ให้เหมาะสมกับงานเพื่อให้สามารถตอบสนองความต้องการของลูกค้าได้มากที่สุด และเพื่อช่วยเพิ่มความสะดวกสบาย และก่อให้เกิดความเสียหายน้อยที่สุด อย่างไรก็ตาม นอกเหนือจากการจำหน่ายสินค้าของผู้ประกอบการธุรกิจผ้าใบให้แก่ลูกค้าแล้ว ผู้ประกอบการไม่ควรลืมมาตรฐานของการดูแลลูกค้าด้วยเช่นกัน

การเลือกซื้อรูปแบบงานผ้าใบ

การเลือกซื้อเต็นท์ เต็นท์ผ้าใบ เต็นท์โค้ง เต็นท์ทรงปิรามิด เต็นท์พู่กัน สาดสไลด์โมเดิร์น ตามการใช้งาน มีดังต่อไปนี้

1. กำหนดจุดประสงค์ของการใช้งานในความต้องการเช่น เติ้นท์จัดงานเลี้ยง/เติ้นท์จอตรง/เติ้นท์ในสวน/เติ้นท์เพื่อการโฆษณา

2. คำนวณพื้นที่การใช้งานให้เหมาะสมสำหรับจุดประสงค์การใช้งาน เช่น ควรจะคำนวณระยะการวางเพื่อไม่ทำให้พื้นที่ดูอึดอัดเกินไป หากวางเติ้นท์ลงไปแล้วพื้นที่ที่มีความลาดเอียงหรือไม่ เช่น ขนาด 3x3x2.30 เมตรนั้นจะมีความยาวของขาที่ 2.30 เมตร ไม่สามารถปรับได้ ดังนั้นควรคำนวณความลาดเอียงให้ดีกว่าก่อนสั่งซื้อเติ้นท์ผ้าใบ

3. สีสนั และตัวเนื้อผ้า นั้น เหมาะกับงานหรือไม่ (กันแดด/กันฝน) เช่น เนื้อผ้าบางตัวนั้นมีอายุการใช้งานที่ 3 - 4 ปี แต่ราคาสูงมาก หากเกินจุดประสงค์ของการใช้งานที่แท้จริงควรคำนวณให้เหมาะสมก่อน ควรดูเนื้อผ้าตัวที่เหมาะสม เช่น (สีสนั สะอาดสดใส กันแดด กันฝน ทนทานในความจำเป็น) อายุการใช้งานนั้นนานอยู่ที่ 1 ปี (หากมีการใช้งานถาวร) ต้องคำนึงถึงการใช้งานเป็นสิ่งสำคัญเช่น กางเติ้นท์เป็นที่จอตรง/ร้านกาแฟ/ในสวนที่เป็นส่วนตัวเพื่อนั่งอ่านหนังสือ โดยยึดติดกับพื้นดินนั้น ๆ ด้วยอุปกรณ์

4. โครงเหล็ก และข้อต่อวัสดุ ควรมีขนาดที่เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมการใช้งาน ไม่ควรเล็กหรือใหญ่จนเกินไป หากวัสดุที่พอดีเหมาะสมกับการใช้งาน ที่สำคัญข้อต่อ ควรแข็งแรง คงทน และมีมาตรฐานที่แข็งแรงเชื่อถือได้

5. รูปแบบที่ต้องการ ให้ผู้ผลิตนั้นสกรีนลงบนเติ้นท์ผ้าใบ และที่สำคัญที่สุดประสิทธิภาพของผู้รับงานสกรีนจำหน่าย และดูว่ามีมาตรฐานแค่ไหน ควรดูผลงานที่ผ่านมาของทางร้านผู้ผลิตว่าเป็นเช่นไร มีมาตรฐานแค่ไหน ใช้เวลาในการผลิตนานเกินการใช้งานหรือไม่ ถ้าวัดจากฝีมือและผลงาน (เติ้นท์ดีดี ดอทคอม, 2559)

การเจริญเติบโตของธุรกิจผ้าใบในโลกของการแข่งขันทางธุรกิจ การให้ความสำคัญกับผู้บริโภคเป็นจุดยุทธศาสตร์ในการบ่งบอกถึงความสำเร็จถึงเป้าหมายเนื่องจากผู้บริโภคมีทางเลือกหลายทางในการตัดสินใจการเลือกใช้เลือกซื้อ ดังนั้นการที่จะทำให้ห้องค์การประสบความสำเร็จต้องมีนวัตกรรมใหม่ ๆ สร้างความแตกต่างในตัวสินค้าและการบริการ เพื่อนำมาใช้เพื่อสร้างความได้เปรียบทางการแข่งขันด้วยการนำเสนอ นวัตกรรมการตลาดเป็นสิ่งใหม่ ๆ ที่ในตลาดไม่เคยมีคู่แข่งมาก่อน นอกจากนั้นแล้ว การให้ความสำคัญกับนวัตกรรมการตลาดสำหรับคนยุคใหม่ คือ การให้ความสำคัญกับการสนับสนุนงานขายและการตัดสินใจของลูกค้า ซึ่งจะทำให้สินค้าและบริการจะได้รับความสนใจจากลูกค้ามากขึ้น ด้วยการนำเสนอแนวคิด (กรมธุรกิจการค้า, 2560) ดังนี้

1. การสื่อสารกับลูกค้า สิ่งที่ขาดไม่ได้ในการสื่อสารกับลูกค้า คือการโฆษณาและประชาสัมพันธ์ เป็นเครื่องมือการสื่อสารกับลูกค้าที่มีประสิทธิภาพที่สุด นักการตลาดต้องทำการบ้านค้นหารูปแบบของการสื่อสารในรูปแบบที่เหมาะสมกับองค์กรและเหมาะสมกับสินค้าและต้องตรงกับ

เป้าหมายในการนำเสนอ ที่สำคัญต้องมีการประเมินผลการสื่อสารทุกครั้ง เพื่อนักการตลาดพัฒนา รูปแบบการสื่อสารให้เข้าถึงความต้องการของลูกค้าได้อย่างแม่นยำและต่อเนื่อง

2. กิจกรรมส่งเสริมการขายเป็นการทำกิจกรรมการตลาดเชิงรุก เพื่อต้องการให้ลูกค้ารับรู้ และช่วยเร่งเร้าให้ลูกค้าตัดสินใจเร็วขึ้น การจัดกิจกรรมส่งเสริมการขายในยุคนี้ ต้องคิดหนัก ลงเม็ดเงิน มากน้อยเท่าใดจึงคุ้มค่า หากผู้แสดงสินค้าที่เป็นแม่เหล็กเพื่อให้สร้างความสนใจแก่ลูกค้า

3. กลยุทธ์ในการสร้างความพึงพอใจ การทำธุรกิจต้องมีกระบวนการสร้างความพึงพอใจ ให้กับลูกค้าได้อย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่การบริการก่อนการขาย การบริการระหว่างการขาย และการบริการ หลังการขาย จำเป็นต้องสร้างความแตกต่างจากคู่แข่ง และต้องดีกว่าคู่แข่ง เนื่องจากการแข่งขัน ยุคใหม่ข้อมูลข่าวสารมีความรวดเร็วในการรับรู้ การที่องค์กรมีภาพลักษณ์ที่ดี ดังนั้น องค์กรจำเป็นต้องเน้นการสร้างความพึงพอใจแก่ลูกค้า แต่สิ่งสำคัญที่สุดคือรักษาคุณภาพสินค้าและการพัฒนาสินค้า ให้ลูกค้ามีความพึงพอใจอย่างต่อเนื่อง น่าจะมีโอกาสในการขาย และสามารถแข่งขันในตลาดได้ เนื่องจากพฤติกรรมของลูกค้ายังคงเน้นเรื่องคุณภาพของสินค้าอยู่เช่นกัน (วิรัชวิทย์ พุฒนิยานนท์, 2557)

ปัจจุบันธุรกิจผ้าใบมีบทบาทมากขึ้นทำให้ผู้ประกอบการทางธุรกิจเพิ่มมากขึ้นเช่นกัน ส่งผลให้ธุรกิจผ้าใบมีการเติบโตเปลี่ยนแปลงและพัฒนาในรูปแบบแตกต่างออกไป (กรมพัฒนาธุรกิจการค้า, 2559) ซึ่งมีตัวเลือกและยังสามารถเลือกใช้บริการงานผ้าใบได้ในรูปแบบทันสมัย แต่ก็ยังมีความบกพร่อง ในเรื่องของตลาดมาส่งผลให้มีปัญหาตามมามากมาย อย่างในปัจจุบันผ้าใบหรือเต็นท์ที่นิยม มีรูปแบบการนำเสนอไม่ส่งเสริมในทางการตลาดให้ดึงดูดกลุ่มลูกค้า เป็นที่น่าสนใจไม่เท่าที่ควร ดังนั้น ผู้ประกอบการจึงควรให้ความสำคัญกับการสนับสนุนงานขาย และการตัดสินใจของลูกค้าในการ เลือกใช้บริการ ซึ่งจะทำให้สินค้าและบริการจะได้รับความสนใจจากลูกค้ามากขึ้น

ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับร้านผ้าใบในจังหวัดสุราษฎร์ธานี

ข้อมูลทั่วไปของผู้ประกอบการธุรกิจผ้าใบในจังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวนทั้งสิ้น 90 ราย ดังตารางที่ 2.3

ตารางที่ 2.3 รายชื่อธุรกิจผ้าใบในจังหวัดสุราษฎร์ธานี

ชื่อธุรกิจผ้าใบ	ที่อยู่
1. พี.ยู. ผ้าใบ	102/17-18 ม.1 โฉลกรัฐ ตำบลบางกุ้ง อำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี 84000

ตารางที่ 2.3 (ต่อ)

ชื่อธุรกิจผ้าใบ	ที่อยู่
2. ยี่ม ผ้าใบ	102/17-18 ม.1 โฉลกรัฐ ตำบลบางกุ้ง อำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี 84000
3. ป.สุราษฎร์การผ้าใบ	442/278 ซอย ตลาดใหม่ 18 ตำบลตลาด อำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี 84000
4. อีรศิลป์ ทำเบาะ - ผ้าใบ	442/134-5 ซอยเกษตร 2 ตลาดใหม่ ตำบลตลาด อำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี 84000
5. ห้างหุ้นส่วนจำกัด พานทอง ออนิ่ง สแตนเลส	115/75-76 ถนนวิราษฎร์ภักดี ตำบลบ่อผุด อำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี 84320
6. ห้างหุ้นส่วนจำกัด สุราษฎร์บ้านสวย	118/1 ม .1 ตำบลบ่อผุด อำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี 84320
7. เกียรติศักดิ์ ทำเบาะ	46/10 หมู่ 3 ตำบลบ้านใต้ อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี 84280
8. พงันกันสาด	58/5 ม.8 หาดยาว อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี 84320
9. เกาะเตลทาเบาะ	11/2 หมู่ที่ 2 ต. เกาะเตล อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี 84320
10. เอส.อาร์ ทำเบาะ	85 ม.4 ตำบลแม่น้ำ อำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี 84330
11. เอส.อาร์ 2 ทำเบาะ	102 ม.4 ตำบลแม่น้ำ อำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี 84330
12. เอส.พี ทำเบาะ	64/49 ตำบลแม่น้ำ อำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี 84330
13. เล็ก ทำเบาะ	114 ถนนวิราษฎร์ภักดี ตำบลบ่อผุด อำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี 84320
14. มุมสวย ดีไซน์	65/55 ตำบล ตลิ่งงาม อำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี 84140
15. นับพร ดีไซน์	63 ตำบล ตลิ่งงาม อำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี 84140

ตารางที่ 2.3 (ต่อ)

ชื่อธุรกิจผ้าใบ	ที่อยู่
16. อนุชา ผ้าใบ	98 ตำบล ตลิ่งงาม อำเภอ เกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี 84140
17. ช่างเห่ง การช่าง	102/36 ถนนทวิราษฎร์รักดี ตำบลบ่อผุด อำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี 84320
18. แก้ว ทำเบาะ	114 ถนนทวิราษฎร์รักดี ตำบลบ่อผุด อำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี 84320
19. ลุง ทำเบาะ	153/1 ตำบลตลิ่งงาม อำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี 84140
20. วุฒิสิลป์ ทำเบาะ	104 ถนนทวิราษฎร์รักดี ตำบลบ่อผุด อำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี 84320
21. เพชรรัตน์ ผ้าม่าน	200/11 ตำบลตลิ่งงาม อำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี 84140
22. สรรศิลป์ ทำเบาะ	38/15 ตำบลตลิ่งงาม อำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี 84140
23. พลศิลป์ ทำเบาะ	236/14 ตำบลดอนสัก อำเภอดอนสัก จังหวัดสุราษฎร์ธานี 84220
24. เฉลิมพร ทำเบาะ	61/8 หมู่ 1 ตำบลกะแดะ อำเภอกาญจนดิษฐ์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี 84160
25. สาโรจน์ เบาะยนต์	43-45 ตลาดพุนพินตำบลท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี 84130
26. หนองขรี ทำเบาะ	4153 ตำบลหนองไทร อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี 84130
27. ชาญ ทำเบาะ	59 ตลาดพุนพิน ตำบลท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี 84130
28. รุ่งศิลป์ ทำเบาะ	44 ตำบลตลาด อำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี 84000
29. กนกศิลป์ ทำเบาะ	96/11 ตำบลตลาด อ.การุณราษฎร์ อำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี 84000

ตารางที่ 2.3 (ต่อ)

ชื่อธุรกิจผ้าใบ	ที่อยู่
30. ทักซิณ ทำเบาะ	24 ถนนดอนนก ตำบล มะขามเตี้ย อำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี 84000
31. อรุณศิลป์ ทำเบาะ	96/585 ตำบลบางกุ้ง อำเภอเมือง จังหวัด สุราษฎร์ธานี 84000
32. พัฒนะ ทำเบาะ	117/56 ตำบลบางกุ้ง อำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี 84000
33. ธงชัย ทำเบาะ	20/23 ตำบลตลาด อำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี 84000
34. พนม ทำเบาะ	84/19 ตำบล มะขามเตี้ย อำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี 84000
35. อันดามัน ทำเบาะ	89/66 ตำบลตลาด อำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี 84000
36. บังหมัด ทำเบาะ	11/06 ตำบลตลาด อำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี 84000
37. โชคศิลป์ ทำเบาะ	288/39 ถนนลูกเสือมะขามเตี้ย อำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี 84000
38. สิทธิ์ ทำเบาะ	95/1 หมู่ 4 ตำบลวัดประดู่ อำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี 84000
39. ใจ ทำเบาะ	295/3 หมู่ 4 ถนนลูกเสือ ตำบลมะขามเตี้ย อำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี 84000
40. สัมฤทธิ์ ทำเบาะ	452/25 ถนนชนเกษม ตำบลตลาด อำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี 84000
41. ชัย ทำเบาะ	96 ตำบลตลาด อำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี 84000
42. โป้ง ทำเบาะ	45/15 ถนน ชนเกษม ตำบลตลาด อำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี 84000
43. ดีดี ทำเบาะ	98/78 ถนน ตลาดใหม่ ตำบลตลาด อำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี 84000

ตารางที่ 2.3 (ต่อ)

ชื่อธุรกิจผ้าใบ	ที่อยู่
44. เพ้นท์ดีดี ทำเบาะ	112/25 ถนนตลาดใหม่ ตำบลตลาด อำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี 84000
45. เหน่ง ทำเบาะ	96/55 ถนน ตลาดใหม่ ตำบลตลาด อำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี 84000
46. ปิยะ ทำเบาะ	109/85 ตำบลอิปัน อำเภอพระแสง จังหวัดสุราษฎร์ธานี 84210
47. วันชัย ปะซ่อมผ้าใบ	49/2 หมู่ 4 ตำบลไทรซิง อำเภอพระแสง จังหวัดสุราษฎร์ธานี 84210
48. ภัทระ การเบาะ	59/77 หมู่ 4 ตำบลไทรซิง อำเภอพระแสง จังหวัดสุราษฎร์ธานี 84210
49. ปิ่นปิ่น ประดับยนต์	330/1-3 หมู่1 ตำบลอิปัน อำเภอพระแสง จังหวัดสุราษฎร์ธานี 84210
50. นื่องวิทย์ การช่าง	350/11 หมู่1 ตำบลอิปัน อำเภอพระแสง จังหวัดสุราษฎร์ธานี 84210
51. แสงว การช่าง	96/55 ตำบลเวียงสระ อำเภอเวียงสระ จังหวัดสุราษฎร์ธานี 84190
52. ธีรพัฒน์ ทำเบาะ	66/14ตำบลเวียงสระ อำเภอเวียงสระ จังหวัดสุราษฎร์ธานี 84190
53. ช่างพล ดอนสัก	23/2 หมู่8 อำเภอดอนสัก จังหวัดสุราษฎร์ธานี 84220
54. กำชัย ช่างเบาะ	925/1 ถนนมิตรภาพ ตำบลดอนสัก อำเภอดอนสัก จังหวัดสุราษฎร์ธานี 84220
55. ช่างหนุ่ย ดอนสัก	900/16 ถนนมิตรภาพ ตำบลดอนสัก อำเภอดอนสัก จังหวัดสุราษฎร์ธานี 84220
56. ดอนสัก ทำเบาะ	966/52 ตำบลดอนสัก อำเภอดอนสัก จังหวัดสุราษฎร์ธานี 84220
57. ช่างหนุ่ม ทำเบาะ	74/52 ตำบลบางกุ้ง อำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี 84000

ตารางที่ 2.3 (ต่อ)

ชื่อธุรกิจผ้าใบ	ที่อยู่
58. นรินทร์ ทำเบาะ	4011 ตำบลพุมเรียง อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี 84110
59. เปี้ยก ผ้าใบ	85/48 ม.1 ตำบลเวียง อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี 84110
60. พี่หนุ่ย ทำเบาะหนัง	4191 อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี 84110
61. บังเดส ผ้าใบ	333 อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี 84110
62. แก้วสมุย ผ้าใบ	80/25 ม.1 ตำบลเวียงอำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี 84110
63. ตรีศิลป์ ทำเบาะ	118/35 ตำบลบางกุ้งอำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี 84000
64. กรรชัย เบาะรถ	268 ม.1 ถ.รักษนรกิจ ตำบลตลาดไชยา อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี 84110
65. นายน ทำเบาะ	968 ถนนหน้าสถานีรถไฟ ตำบลนาสาร อำเภอบ้านนาสาร จังหวัดสุราษฎร์ธานี 84120
66. พัทธศิลป์ ทำเบาะ	74 ตำบลมะขามเตี้ย อำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี 84100
67. ประดิษฐ์พร ทำเบาะ	96/550 ถนน เลียงเมือง ตำบลบางกุ้ง อำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี 84000
68. ทองพัฒน์ ช่างเบาะ	96/66 ถนนศรีเวียง อำเภอบ้านนาสาร จังหวัดสุราษฎร์ธานี 84120
69. นายหนุ่ย การเบาะ	63/12 ตำบลมะขามเตี้ย อำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี 84100
70. ภาคภูมิ ทำเบาะ	852 ถนนหน้าสถานีรถไฟ อำเภอบ้านนาสาร จังหวัดสุราษฎร์ธานี 84120
71. หนึ่งหนึ่งแก้ว ช่างซ่อม	1 59/6 ถนนเลียงเมือง ตำบลบางกุ้ง อำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี 84000
72. นาย ทำเบาะ	66/110 ถนนศรีเวียง ตำบลนาสาร อำเภอบ้านนาสาร จังหวัดสุราษฎร์ธานี 84120

ตารางที่ 2.3 (ต่อ)

ชื่อธุรกิจผ้าใบ	ที่อยู่
73. โนอาร์ ทำเบาะ	227/46 อำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี 84000
74. รามรงค์ การเบาะ	233/10 หมู่ 1 ตำบลมะขามเตี้ย อำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี 84000
75. ลูกอ๊อด ทำเบาะ	34 ถนนพิชัยเดชะ ตำบล นาสาร อำเภอบ้านนาสาร จังหวัดสุราษฎร์ธานี 84120
76. บ่าวพี การช่าง	244/15 อำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี 84000
77. ณัฐวุฒิ การช่าง	956 ตำบลทรัพย์ทวี อำเภอบ้านนาเดิม จังหวัดสุราษฎร์ธานี 84240
78. แม็ค ช่างเบาะ	256 ตำบลเคียนซา อำเภอเคียนซา จังหวัดสุราษฎร์ธานี 84260
79. โชคชัยศิลป์ ทำเบาะ	996 ตำบลเคียนซา อำเภอเคียนซา จังหวัดสุราษฎร์ธานี 84260
80. นิเมพันธ์ การเบาะ	11/25 หมู่ 2 ตำบลเขาตอก อำเภอเคียนซา จังหวัดสุราษฎร์ธานี 84260
81. ซีเวอร์ ทำเบาะ	128/108 ซอยเขาพระ ตำบลบ่อผุด อำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี 84320
82. เกตุแก้ว ทำเบาะ	95/41 หมู่ 6 ตำบลแม่น้ำ อำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี 84330
83. ศรชัย ทำเบาะ	100/18 ซอยเขาพระ ตำบลบ่อผุด อำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี 84320
84. ช่างไม้ ทำเบาะ	115 หมู่ 6 อำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี 84330
85. ดีชี ทำเบาะ	95/52 ตำบลบ่อผุด อำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี 84320
86. ยุทธ์ ทำเบาะ	71/11 ตำบลบ่อผุด อำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี 84320
87. ปณพงศ์ ทำเบาะ	124/11 หมู่ที่ 1 ตำบลบ่อผุด จังหวัดสุราษฎร์ธานี 84320

ตารางที่ 2.3 (ต่อ)

ชื่อธุรกิจผ้าใบ	ที่อยู่
88. ปู ทำเบาะ	144/45 หมู่ที่ 1 ตำบลบ่อผุด ห้างฯ บิ๊กซี สาขาเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี 84320
89. พั่น ทำเบาะ	214/9 หมู่ 1 ตำบลเกาะพะงัน อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี 84280
90. โหลกลำ ทำเบาะ	857 ตำบลเกาะพะงัน อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี 84280

ที่มา : สำนักงานพัฒนาธุรกิจการค้าจังหวัดสุราษฎร์ธานี, 2560

ความหมายของผู้ประกอบการ

คำว่า ผู้ประกอบการมีรากศัพท์มาจากฝรั่งเศส "Entreprendre" ซึ่งหมายถึง การดำเนินการ Basargekar (2007) ในศตวรรษที่ 15 ผู้ประกอบการ หมายถึง พ่อค้าที่รู้จักการบริหารความเสี่ยงเพื่อปรับปรุงในการบริหารงานในการแสวงหาผลกำไร

พรนภา เปี่ยมไชย (2556) ได้ให้ความหมายของ “ผู้ประกอบการ” คือ บุคคลที่เป็นผู้ริเริ่มดำเนินกิจการ (งานอาชีพ) โดยใช้ทุนทรัพย์ ความรู้ความสามารถของตนเอง ตลอดจนทรัพยากรต่าง ๆ มาดำเนินกิจการให้เจริญก้าวหน้า มีรายได้คุ้มค่ากับทุนทรัพย์และแรงงานที่ลงทุนไป เป้าหมายหลักของการประกอบการ คือ “กำไร” ผู้ประกอบการที่แท้จริง คือ บุคคลที่เห็นโอกาสแห่งการได้กำไร มีความต้องการที่จะได้กำไรและลงมือทำงานด้วยความทุ่มเทเพื่อให้ได้กำไรนั้นการจะเป็นผู้ประกอบการที่ดีจะต้องได้รับการฝึกฝนหล่อหลอมเป็นอย่างดีทั้งในเรื่องความรู้ทักษะ (ความชำนาญ) และเจตคติ (ความรู้สึกและจิตสำนึก) ที่เหมาะสมกับกิจการที่การบริหาร การเป็นผู้ประกอบการมีความแตกต่างจากการเป็นผู้ปฏิบัติงานทั่ว ๆ ไปอยู่มาก กล่าวคือ ผู้ประกอบการ นอกจากจะเป็นผู้ที่ต้องทำงานในฐานะพนักงานตามปกติแล้ว ยังจะต้องเป็นผู้บริการงาน หรือเป็นผู้จัดการไปพร้อมกันด้วย

Wagener, Gorgievski, and Rijdsdijk (2010) กล่าวว่า ผู้ประกอบการมีความหมายที่แตกต่างกัน บางนิยามหมายถึง เจ้าของธุรกิจ หรือผู้จัดการ แม้คำว่าผู้ประกอบการ และผู้จัดการ ธุรกิจขนาดเล็ก อาจจะหมายถึง คนคนเดียวกัน แต่นักวิชาการมีความเห็นที่แตกต่างกันถึงนิยามของคำว่า ผู้ประกอบการที่ไม่ใช่เจ้าของกิจการขนาดเล็ก การเป็นผู้ประกอบการมีองค์ประกอบทางด้านจิตวิทยาเข้ามาร่วมด้วย ซึ่งคำว่าผู้ประกอบการควรมีนวัตกรรมการเจริญเติบโตของกิจการมุ่งหวังผลกำไรและมีทักษะการสร้างแรงจูงใจแก่บุคคลอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ในขณะที่เจ้าของธุรกิจ

ขนาดเล็กมุ่งไปที่ความมั่นคงและดำรงไว้ซึ่งฐานะทางสังคมและเศรษฐกิจ Wagener et al. (2010) สรุปไว้ว่า ผู้ประกอบการเป็นลักษณะของการบริหารงานที่มีความเป็นแบบอิสระ และแสดงถึงควมมีวิริยะ อดทนมากกว่าเจ้าของธุรกิจขนาดเล็ก (Wagener et al., 2010) นอกจากนี้ผู้ประกอบการยังเป็นผู้รับความเสี่ยงมากกว่าเจ้าของธุรกิจขนาดเล็ก

ผู้ประกอบการได้ริเริ่มกิจกรรมใหม่ ๆ มีนวัตกรรม และมีความต้องการที่จะประสบความสำเร็จ และสามารถรับมือกับความเสี่ยง (Carland et al., 1984) ธุรกิจขนาดเล็กหลายธุรกิจไม่เคยวางแผนเกี่ยวกับการพัฒนาธุรกิจของตนเอง เกินกว่าการพิจารณาเขาสามารถควบคุมกิจการได้ (Carland et al., 1984) นอกจากนี้ได้ระบุเพิ่มเติมว่า ธุรกิจขนาดเล็กจะมุ่งแสวงหาในเรื่องของรายได้ เป็นหลัก แต่ผู้ประกอบการหวังมากกว่านั้นคือ นอกจากจะหวังเรื่องกำไรแล้ว ก็ยังหวังด้านอื่น ๆ ด้วย (Liang & Dunn, 2011) อย่างเช่น ความมีเสถียรภาพ

ดังนั้น สรุปได้ว่า ผู้ประกอบการ หมายถึง ผู้ที่ริเริ่มก่อตั้งธุรกิจและดำเนินธุรกิจทุกด้านด้วยตนเอง ใช้ความสามารถทั้งหมดของตัวเองเผชิญกับความเสี่ยงและความไม่แน่นอน เพื่อแสวงหาผลกำไรและสร้างความเติบโตให้กับธุรกิจของตัวเอง บุคคลที่จะเป็นผู้ประกอบการนั้นจะต้องมีความกระตือรือร้นในการดำเนินงานและเป็นผู้ที่มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ นำเอาปัจจัยการผลิตต่าง ๆ มาผลิตสินค้าให้เกิดเป็นสินค้าแปลกใหม่หรือปรับปรุงกระบวนการผลิตเดิมให้ดีขึ้นอยู่เสมอ

ปัจจัยแห่งความสำเร็จของผู้ประกอบการ

ลิขสิทธิมหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี
เรวัต ศกศิริ (2556) กล่าวว่า กฎแห่งความสำเร็จในชีวิตคือเรารู้จักกระบวนการสร้างสิ่งดี ๆ ให้กับชีวิตได้อย่างไม่จำกัดด้วยกฎแห่งแรงดึงดูด (The law of attraction) คนเราหากคิดถึงสิ่งใด มันจะดึงดูดสิ่งนั้น ๆ เข้ามาในชีวิต ไม่ว่าจะคิดบวกหรือคิดลบก็ตามกฎแห่งแรงดึงดูด คือ เคล็ดลับของผู้มีชื่อเสียงและประสบความสำเร็จทั่วโลกทั้งในแง่ความคิดที่เปี่ยมไปด้วยความมั่นใจและการค้นหาจุดที่มั่นคงที่สุดแห่งการลงทุนแล้วค่อยลงมือทำ ซึ่งกฎแห่งแรงดึงดูดเป็นกฎอันทรงคุณที่สามารถนำไปใช้ปฏิบัติเพื่อสร้างความสำเร็จและดึงดูดสิ่งที่เราต้องการได้ทุกเมื่อเพียงแค่คิดคิดและคิดถึงสิ่งนั้น ๆ อย่างต่อเนื่องและเชื่อมั่นหมั่นหาเกี่ยวกับสิ่งนั้นขยันใส่ใจเรื่องนั้น ๆ ให้มากที่สุดเพื่อเป็นการพลังแห่งการดึงดูดสิ่งที่เราต้องการเข้ามาในชีวิต

Song, Song, and Parry (2010) ได้กล่าวคำนิยามของความสำเร็จของผู้ประกอบการจะเป็นในด้านการเงิน ความพยายามของผู้ประกอบการสามารถมีความสำเร็จในรูปแบบอื่น ผู้ประกอบการควรมีการตรวจสอบว่าธุรกิจจะประสบความสำเร็จตามที่ได้ตั้งเป้าหมายไว้สำหรับการดำเนินธุรกิจ

MacPherson (2009) ได้ข้อสรุปว่าเป็นความพยายามของผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จนั้นวางอยู่บนวิสัยทัศน์ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้และความคิดสร้างสรรค์ ได้มาเพื่อให้บรรลุเป้าหมายและวัตถุประสงค์

Farrish (2010) ได้ศึกษาปัจจัยแห่งความสำเร็จของผู้ประกอบการธุรกิจประเภทร้านอาหารในประเทศอเมริกา พบว่า ปัจจัยแห่งความสำเร็จประกอบด้วย ด้านกลยุทธ์ (Strategic choices) ได้แก่ ที่ตั้งร้านอาหาร และความน่าเชื่อถือของแผนธุรกิจ ด้านปัจจัยในการแข่งขัน (Competitive factor) ได้แก่ สินค้าที่เกี่ยวข้อง ความรู้เกี่ยวกับกำลัง การแข่งขัน คุณภาพสินค้า ด้านการตลาด (Marketing) ได้แก่ การมีส่วนร่วมของชุมชน การบริหาร ความสัมพันธ์กับลูกค้า การประชาสัมพันธ์ การโฆษณา ราคา แพรนไชส์ ด้านทรัพยากร (Resources) ได้แก่ ขนาดบริษัท ทรัพยากรทางการเงิน ฝึกอบรม หรือความสามารถของพนักงาน การหมุนเวียนของพนักงาน ความคล่องตัวทางธุรกิจ หรือการตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลง ด้านเจ้าของหรือผู้จัดการ (Owner/ manager) ได้แก่ ความเป็นผู้นำ หรือมูลค่า ประสบการณ์ หรือความเฉียบแหลมทางธุรกิจ อารมณ์ (ความคิดสร้างสรรค์ หรือการทำลาย) Sadi and Henderson (2011) ผลการสำรวจร่วมกับการวิเคราะห์หลักฐานผลผลิตตีพิมพ์ที่แพรนไชส์เป็นวิธีการที่เหมาะสมและผลกำไรในการทำธุรกิจสำหรับ SMEs ในชาอุดิอาระเบีย ประกอบด้วย คำนิยามที่ชัดเจนและประกอบเป้าหมายภารกิจ และวิสัยทัศน์ มุ่งมั่นในการผลิตที่มีคุณภาพสูงและการบริการ การพัฒนาของทักษะการเจรจาต่อรองที่ดี สร้างทีมงานที่มีประสิทธิภาพของพนักงาน การยกระดับอย่างต่อเนื่องของทักษะของผู้ปฏิบัติงาน การใช้ประโยชน์จากความสามารถด้าน IT การบำรุงรักษาของมาตรฐานทางจริยธรรมสูง และการสนับสนุนจากภาครัฐ

แม้ว่าผู้ประกอบการ SMEs ในชาอุดิอาระเบียไม่ได้มีข้อได้เปรียบของการประหยัดจากขนาด และขอบเขต และความคุ้มค่าในการลงทุนสูงที่มีความเป็นไปได้บ้างอย่างสำหรับการแทรกซึมเข้าไปในตลาดต่างประเทศผ่านโหมดแพรนไชส์ กิจกรรมดังกล่าวจะได้รับการช่วยเหลือจากการยอมรับของนโยบายที่ระบุไว้ต่อไปนี้ การเชื่อมโยงการพัฒนาธุรกิจและความสัมพันธ์ การมุ่งเน้นทัศนคติ การวางแผนทางการตลาด การค้นหาโอกาสทางการตลาด การปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวกในการดำเนินงาน และการรักษาความปลอดภัยของเงินทุน

ดังนั้น การที่ผู้ประกอบการจะทำให้ธุรกิจประสบผลสำเร็จได้นั้น (ถ้าไรสูงสุด) จะต้องมุ่งความสำคัญไปที่กลุ่มเป้าหมาย (Target) ว่าใครเป็นผู้บริโภคซึ่งจะเน้นถึงการผลิตสินค้าและบริการที่จะทำให้ผู้บริโภคเกิดความพอใจมากที่สุด นำสินค้าและบริการไปใช้และทำให้ยอดขายสูงกำไรก็สูงตามมา ในที่สุดการผลิตสินค้าที่จะทำให้ผู้บริโภคพอใจนั้นจะต้องคำนึงถึงว่าจะผลิตอย่างไรและต้องหาปัจจัยต่าง ๆ มาประกอบจึงจะทำการผลิตสินค้าและบริการได้ และจากแนวคิดเกี่ยวกับความสำเร็จข้างต้น จะเห็นได้ว่าการประกอบธุรกิจไม่ใช่เรื่องง่าย ผู้ประกอบการจำเป็นต้องมีการวางแผนการประกอบธุรกิจ มีการควบคุม การบริหารจัดการ การมอบหมายงาน การกำกับดูแล

ตลอดเวลา ผู้ประกอบการจะต้องเรียนรู้และสามารถปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ของวงจรธุรกิจที่มีเปลี่ยนแปลงได้ตลอดเวลา ดังนั้นเพื่อให้ธุรกิจประสบความสำเร็จผู้ประกอบการจำเป็นต้องมีการวางแผนการบริหารจัดการธุรกิจอย่างสมบูรณ์ ครอบคลุมทุกด้าน ไม่ว่าจะเป็นด้านการเงิน ด้านความต้องการของลูกค้า ด้านนวัตกรรมของธุรกิจ และด้านพนักงาน เพื่อสร้างความยืดหยุ่นผูกพันต่อธุรกิจและองค์กรและเพื่อความเจริญก้าวหน้าของธุรกิจต่อไป

ธุรกิจและรูปแบบการดำเนินงานทางธุรกิจ

นรภัทร สถานสถิต (2558) ได้ให้ความหมายของธุรกิจ (The meaning of a business) หมายถึง ความพยายามของผู้ประกอบการที่จะผลิตหรือซื้อขายสินค้า (Goods) หรือบริการ (Services) เพื่อตอบสนองความต้องการของสังคมโดยหวังที่จะได้ผลกำไรและยอมรับความเสี่ยงในการขาดทุนหรือไม่ได้ผลกำไรตามต้องการโดยมีความรับผิดชอบต่อสังคมและมีจริยธรรมทางธุรกิจผู้ประกอบการจึงต้องทุ่มเทเวลาความพยายามและเงินทุนเพื่อดำเนินธุรกิจให้ประสบผลสำเร็จทั้งด้านประสิทธิผล (Effectiveness) และประสิทธิภาพ (Efficiency) เป้าหมายของธุรกิจ (Business Target)

เป้าหมายแรกของธุรกิจ คือ กำไร (Profit) หมายถึง ส่วนแตกต่างของรายได้จากการขายผลิตภัณฑ์ซึ่งได้รับจากลูกค้ากับค่าใช้จ่ายหรือต้นทุนของผลิตภัณฑ์ที่กิจการต้องจ่ายออกไปเรียกองค์กรที่ต้องการกำไรว่า “องค์กรที่แสวงหากำไร (Profit Organization) แต่องค์กรบางลักษณะไม่ได้มีเป้าหมายพื้นฐานอยู่ที่การแสวงหากำไรเหมือนกันเรียกองค์กรเหล่านั้นว่า “องค์กรไม่แสวงหากำไร (Nonprofit Organization) ดังนั้น เป้าหมายในการจัดทำธุรกิจของผู้ประกอบธุรกิจ นั่นคือ ความต้องการให้ได้มาซึ่งผลกำไรมากที่สุด (Maximized profits) ในระยะสั้นและระยะยาวซึ่งก่อให้เกิดความมั่งคั่งแก่ผู้ประกอบการส่วนเป้าหมายรองอื่น ๆ ได้แก่ ความมีชื่อเสียง และการรักษาสถานะภาพของบริษัท เป็นต้น

ประเภทของธุรกิจ (Type of Business) แบ่งออกเป็น 3 ประเภท (นรภัทร สถานสถิต, 2558) ประกอบด้วย ธุรกิจการผลิต (Manufacturing Business) หมายถึง ธุรกิจที่มีวัตถุประสงค์ในการแปรรูป (Transforming) วัตถุดิบให้เป็นสินค้า เช่น ธุรกิจการผลิตอาหาร ธุรกิจการทอผ้า ธุรกิจการผลิตรถยนต์ เป็นต้น ธุรกิจบริการ (Service Business) หมายถึง ธุรกิจที่มีวัตถุประสงค์ในการให้บริการลูกค้า เช่น ธุรกิจการเงินธนาคาร ร้านค้า ศูนย์การค้า ธุรกิจการบิน ธุรกิจการท่องเที่ยว เป็นต้น และธุรกิจการค้า (Trading Business) หมายถึง ธุรกิจที่มีวัตถุประสงค์ในการซื้อ-ขายสินค้าหรือเป็นคนกลางในการซื้อขายสินค้า เช่น ห้างสรรพสินค้า ธุรกิจการค้าปลีก ธุรกิจการค้าส่ง เป็นต้น

รูปแบบของการประกอบธุรกิจ (Form of Business)

การประกอบธุรกิจในปัจจุบันสามารถดำเนินการได้หลายประเภท หลายลักษณะ ได้แก่ ลักษณะในการดำเนินธุรกิจ สามารถจำแนกเป็นธุรกิจการผลิต การจัดจำหน่าย และการให้บริการ หรือการจำแนกตามลักษณะความเป็นเจ้าของ สามารถจำแนกเป็นธุรกิจที่เป็นการประกอบการ โดยบุคคลเดียว การประกอบการในลักษณะห้างหุ้นส่วน บริษัท สหกรณ์ รัฐวิสาหกิจและการประกอบการ ธุรกิจลักษณะแฟรนไชส์ หรือการจำแนกตามขนาด สามารถจำแนกเป็นธุรกิจขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่ ดังนั้น การที่ผู้ประกอบการจะเลือกดำเนินธุรกิจประเภทใดแบบใดนั้น จะต้องพิจารณาถึง ความรู้ ความสามารถและความพร้อมของผู้ประกอบการแต่ละราย แต่ที่สำคัญต้องสอดคล้องหรือ สามารถตอบสนองความต้องการของตลาดโดยทั่วไปแล้วการดำเนินธุรกิจสามารถจัดตั้งได้ 3 รูปแบบ คือ 1) รูปแบบเจ้าของคนเดียว 2) รูปแบบห้างหุ้นส่วน และ 3) รูปแบบบริษัทจำกัด ซึ่งรูปแบบ ทั้ง 3 นี้ มีข้อดีและข้อเสียแตกต่างกันออกไป ในการตัดสินใจนั้นไม่มีคำตอบที่ดีที่สุดทั้งนี้ขึ้นอยู่กับ ความต้องการความพร้อมและความเหมาะสมของผู้ประกอบการค้าปลีกขนาดย่อมเป็นหลักและ ผู้ประกอบการจะต้องพิจารณาปัจจัยในการเลือกรูปแบบของธุรกิจนอกเหนือจากที่กล่าวมาแล้ว ข้างต้น ดังนี้

1. ความรับผิดชอบและผลประโยชน์ที่จะได้รับรูปแบบของการประกอบธุรกิจแต่ละรูปแบบ มีการจำกัดความรับผิดชอบเกี่ยวกับหนี้สินและผลกำไรต่างกัน
2. ข้อจำกัดและกฎหมาย การประกอบการธุรกิจค้าปลีกขนาดย่อมแต่ละรูปแบบ มีกฎหมายควบคุมการดำเนินการ ถ้าหากผู้ประกอบการมีการพิจารณาแล้วว่าตนเองมีข้อจำกัด เพื่อความเหมาะสมจะต้องศึกษากฎหมายอย่างละเอียดถี่ถ้วนก่อนตัดสินใจเลือกรูปแบบธุรกิจในการ ดำเนินการ
3. ปัญหาที่จะตามมาภายหลังการจัดตั้ง สิ่งแวดล้อมทางธุรกิจมีการเปลี่ยนแปลง อยู่ตลอดเวลา ถ้าการเปลี่ยนแปลงมีผลกับธุรกิจที่กำลังดำเนินอยู่ เช่น การเปลี่ยนแปลงด้านการเมือง อาจส่งผลให้เกิดกฎหมาย พระราชบัญญัติ ข้อบังคับที่ส่งผลในการดำเนินการเช่นการยกเว้นการเก็บภาษี บางชนิดสำหรับรูปแบบการดำเนินธุรกิจ การให้สินเชื่อเพื่อการดำเนินกิจการหรือในทางตรงกันข้าม อาจมีการเปลี่ยนแปลงมีผลเสียกับธุรกิจ เช่น ในกรณีที่ผู้ประกอบการเลือกรูปแบบการดำเนินกิจการ แบบมีหุ้นส่วนอาจเกิดปัญหาการฉ้อฉลจากอุปนิสัยและพฤติกรรมของหุ้นส่วน ข้อปฏิบัติในการดำเนิน ธุรกิจและการยกเลิกกิจการยุ่งยาก เป็นต้น

โดยกิจการรูปแบบเจ้าของคนเดียว จะเป็นรูปแบบที่จัดตั้งได้ง่าย ใช้เงินลงทุนน้อยแล้วกิจการ รูปแบบห้างหุ้นส่วนเป็นอีกรูปแบบหนึ่งที่นิยมจัดตั้งแม้ว่าจะมีขั้นตอนที่ยุ่งยากมากกว่าแต่มีความ น่าเชื่อถือกว่ากิจการรูปแบบเจ้าของคนเดียว ทั้งนี้เพราะกิจการรูปแบบห้างหุ้นส่วนสามารถระดมเงิน

ลงทุนจากผู้เป็นหุ้นส่วนซึ่งมีตั้งแต่สองคนขึ้นไปมาขยายกิจการได้สะดวกเหมาะสำหรับกิจการขนาดเล็กถึงขนาดกลาง จึงทำให้เป็นที่สนใจของนักลงทุนเป็นจำนวนมาก

การบริหารธุรกิจขนาดย่อม

ความหมายของธุรกิจขนาดย่อม ธุรกิจขนาดย่อม (Small business) คือ ร้านค้าขนาดเล็กในท้องถิ่น เมื่อเทียบกับห้างสรรพสินค้าหรือโรงงานอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ จะเห็นถึงความแตกต่างของธุรกิจอย่างชัดเจนนั่นคือ การใช้เกณฑ์ด้านขนาดในการแบ่งว่าธุรกิจขนาดย่อม ธุรกิจขนาดกลาง ธุรกิจขนาดใหญ่ นอกจากนี้ยังมีเกณฑ์จะนำมาใช้พิจารณาตัดสินได้อีก เช่น ใช้เกณฑ์เรื่องของเงินทุน พนักงาน ยอดขาย และรายได้ (การะเกด นันทศรีนันท์, 2554)

ความหมายของธุรกิจขนาดย่อมจากคณะกรรมการการพัฒนาระบบเศรษฐกิจของประเทศสหรัฐอเมริกา (The committee for economic development) ได้กำหนดเกณฑ์ใช้พิจารณาว่ากิจการใดจะเรียกเป็นธุรกิจขนาดย่อม กิจการนั้นควรมีอย่างน้อย 2 ประการขึ้นไปจาก 4 ประการดังต่อไปนี้จึงจะถือว่าเป็นธุรกิจขนาดย่อม (Pickle and Abrahamson, 1990) การบริหารเป็นไปอย่างเป็นอิสระ ผู้จัดการหรือผู้บริหารกิจการเป็นเจ้าของกิจการ เงินทุนที่นำมาลงทุนเป็นเงินทุนส่วนตัวหรือกลุ่มผู้ลงทุนไม่กี่คน พื้นที่ปฏิบัติงานหรือการดำเนินงานอยู่ในระดับท้องถิ่นที่กิจการตั้งอยู่เป็นที่ ๆ เจ้าของกิจการและพนักงานอาศัย และขนาดของกิจการมีขนาดเล็ก เมื่อเปรียบเทียบกับกิจการขนาดใหญ่ในด้านของยอดขายและจำนวนคนงาน

การประกอบธุรกิจขนาดย่อม (SMEs) นั้นมีอยู่หลายประเภท ได้แก่ ธุรกิจการผลิตบริการ และการค้าส่ง การค้าปลีก รวมถึงธุรกิจแฟรนไชส์ วิสาหกิจชุมชน ผลิตภัณฑ์หนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ด้วย ปัจจัยสำคัญในการเลือกประเภทธุรกิจนั้นขึ้นอยู่กับทักษะของผู้ประกอบการที่สามารถขับเคลื่อนธุรกิจ โดยมีกระบวนการผลิตที่ยืดหยุ่นสอดคล้องกับความต้องการของตลาดและยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันให้เป็นธุรกิจระหว่างประเทศได้ต่อไป

สรุปได้ว่าธุรกิจขนาดย่อม หมายถึง เป็นการบริหารที่มีความอิสระ ส่วนใหญ่ผู้ประกอบการหรือเจ้าของกิจการจะบริหารงานเอง ไม่เป็นเครื่องมือของธุรกิจใด ไม่ตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของบุคคลหรือธุรกิจอื่น มีต้นทุนในการดำเนินงานต่ำ และมีพนักงานจำนวนไม่มาก

ปัญหาและข้อจำกัดของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในภาพรวม

พรนภา เปี่ยมไชย (2556) ระบุว่า ปัญหาและข้อจำกัดของธุรกิจขนาดย่อม ประกอบด้วย

1. ปัญหาด้านการตลาด SMEs ส่วนใหญ่มักตอบสนองความต้องการของตลาดในท้องถิ่นหรือตลาดภายในประเทศ ซึ่งยังขาดความรู้ความสามารถในการตลาดในวงกว้าง โดยเฉพาะตลาดต่างประเทศ ขณะเดียวกันความสะดวกรวดเร็วในการคมนาคมขนส่งตลอดจนการเปิดเสรีทางการค้าทำให้วิสาหกิจขนาดใหญ่ รวมทั้งสินค้าจากต่างประเทศเข้ามาแข่งขันกับสินค้าในท้องถิ่นหรือในประเทศที่ผลิตโดยกลุ่มวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมากขึ้น

2. ขาดแคลนเงินทุน SMEs มักประสบปัญหาการขอกู้เงินจากสถาบันการเงิน เพื่อมาลงทุน หรือขยายการลงทุนหรือเป็นเงินทุนหมุนเวียนทั้งนี้เนื่องจากการไม่มีการทำบัญชีอย่างเป็นระบบและขาดหลักทรัพย์ค้ำประกันเงินกู้ทำให้ต้องพึ่งพาเงินกู้ในระบบ และต้องจ่ายดอกเบี้ยในอัตราที่สูง

3. ปัญหาด้านแรงงาน แรงงานที่ทำงานใน SMEs จะมีปัญหาการเข้าออกสูง กล่าวคือ เมื่อมีฝีมือและมีความชำนาญมากขึ้นก็จะย้ายออกไปทำงานในโรงงานขนาดใหญ่ที่มีระบบและผลตอบแทนที่ดีกว่า จึงทำให้คุณภาพของแรงงานไม่สม่ำเสมอการพัฒนาไม่ต่อเนื่องส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการผลิตและคุณภาพสินค้า

4. ปัญหาข้อจำกัดด้านเทคโนโลยีการผลิต โดยทั่วไป SMEs มักใช้เทคนิคการผลิตไม่ซับซ้อนเนื่องจากการลงทุนต่ำและผู้ประกอบการ/พนักงานขาดความรู้พื้นฐานที่รองรับเทคนิควิชาที่ทันสมัยจึงทำให้ขาดการพัฒนาแบบผลิตภัณฑ์ตลอดจนการพัฒนาคุณภาพมาตรฐานที่ดี

5. ข้อจำกัดด้านการจัดการ SMEs มักขาดความรู้ในการจัดการหรือการบริหารที่มีระบบ ใช้ประสบการณ์จากการเรียนรู้ โดยเรียนถูกเรียนผิดเป็นหลักอาศัยบุคคลในครอบครัวหรือญาติพี่น้องมาช่วยงานการบริหารภายในลักษณะนี้แม้จะมีข้อดีในเรื่องการดูแลที่ทั่วถึง (หากธุรกิจไม่ใหญ่นัก) แต่เมื่อกิจการเริ่มขยายตัวหากไม่ปรับปรุงการบริหารจัดการให้มีระบบก็必将เกิดปัญหาเกิดขึ้นได้

6. ปัญหาการเข้าถึงบริการการส่งเสริมของรัฐ SMEs จำนวนมากเป็นการจัดตั้งกิจการที่มีรูปแบบไม่เป็นทางการ เช่น ผลิตตามบ้านผลิตในลักษณะโรงงานท้องถิ่นแต่ไม่มีการจดทะเบียนโรงงาน ทะเบียนพาณิชย์ หรือทะเบียนการค้าดังนั้นกิจการโรงงานเหล่านี้ จึงค่อนข้างปิดตัวเองในการเข้ามาใช้บริการของรัฐ เนื่องจากปฏิบัติไม่ค่อยถูกต้องเกี่ยวกับการเสียภาษี การรักษาสภาพสิ่งแวดล้อม หรือรักษาความปลอดภัยที่กำหนดตามกฎหมาย นอกจากนี้ในเรื่องการส่งเสริมการลงทุนก็เช่นเดียวกัน แม้ว่ารัฐจะได้ลดเงื่อนไขขนาดเงินทุนและการจ้างงาน เพื่อดึงดูดใจให้ SMEs เพียง 8.1% เท่านั้น ที่มีโอกาสได้รับการส่งเสริมการลงทุนจากรัฐ

7. ปัญหาข้อจำกัดด้านบริการส่งเสริมพัฒนาขององค์การภาครัฐและเอกชน การส่งเสริมพัฒนา SMEs ที่ผ่านมาได้ดำเนินการโดยหน่วยงานของรัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้อง เช่น กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมขนาดย่อมบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย หอการค้าไทย สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ตลอดจนสมาคมการค้าและอุตสาหกรรมต่าง ๆ อย่างไรก็ตาม เนื่องจากอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อมมีจำนวนมากและกระจายอยู่ทั่วประเทศ ประกอบกับข้อจำกัดของหน่วยงานดังกล่าว เช่น ในเรื่องบุคลากร งบประมาณ จำนวนสำนักงานสาขา ภูมิภาคการให้บริการส่งเสริมสนับสนุนด้านต่าง ๆ จึงไม่อาจสนองตอบได้ทั่วถึงและเพียงพอ

8. ปัญหาข้อจำกัดในการรับรู้ข่าวสารข้อมูล เนื่องจากปัญหาและข้อจำกัดต่าง ๆ ข้างต้น SMEs โดยทั่วไป จึงค่อนข้างมีจุดอ่อนในการรับรู้ข่าวสารด้านต่าง ๆ เช่น นโยบายและมาตรการของรัฐ ข้อมูลข่าวสารด้านการตลาด ฯลฯ

ดังนั้น จากข้อจำกัดต่าง ๆ ข้างต้น ทำให้องค์กรธุรกิจต้องปรับเปลี่ยนวิธีการดำเนินงานของตนเองให้สอดคล้องกับข้อจำกัดของสภาวะการณ์ต่าง ๆ มิเช่นนั้นจะถูกคู่แข่งแซงหน้าได้ ผู้บริหารจะต้องให้ความสนใจ และพยายามผลักดันธุรกิจของตนเองให้มีความได้เปรียบทางการแข่งขัน

ปัจจัยแวดล้อมทางธุรกิจที่มีผลต่อความสำเร็จของธุรกิจ

ในการประกอบธุรกิจนั้นธุรกิจจะประสบความสำเร็จได้นอกจากตัวผู้ประกอบการแล้วยังมีปัจจัยหลาย ๆ อย่างที่จะทำให้ธุรกิจประสบความสำเร็จดังนั้นก็จะมีผู้ได้ให้แนวคิดถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จ ไว้ดังนี้

กรณีฐ์ บุญอยู่ (2554) ได้เขียนถึงปัจจัยภายในและภายนอกที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ดังนี้

1. ปัจจัยแวดล้อมภายใน (Internal Environment)

1.1 บุคลากรเป็นปัจจัยและสิ่งแวดล้อมที่มีความสำคัญมากที่สุดเนื่องจากบุคลากรเป็นผู้สร้างคุณภาพของสินค้าและบริการให้แก่กิจการนั้น ๆ จึงเป็นหน้าที่ของผู้ประกอบการที่จะพัฒนาบุคลากรของตนโดยการฝึกอบรมหรือการจัดสัมมนาในขณะเดียวกันบุคลากรเองก็ต้องเป็นผู้ที่รักการเรียนรู้ในสิ่งใหม่ ๆ เพื่อพัฒนาตนเองอยู่ตลอดเวลาเช่นกัน

1.2 เงินเป็นปัจจัยที่ทำให้กิจการดำเนินไปโดยราบรื่นผู้ประกอบการควรเป็นผู้ที่มีความสามารถในการจัดหาแหล่งเงินทุนและบริหารเงินทุนให้มีประสิทธิภาพสูงสุดเพื่อให้กิจการประสบผลสำเร็จตามจุดมุ่งหมายที่วางไว้

1.3 วัตถุดิบเป็นปัจจัยสำคัญอย่างหนึ่งในการผลิตสินค้าผู้ประกอบการควรเลือกวัตถุดิบที่มีคุณภาพดีมีปริมาณเพียงพอต่อการผลิตนอกจากนี้จะต้องคำนึงถึงว่าสมารถที่จะนำวัตถุดิบอื่นมาใช้ทดแทนได้หรือไม่

1.4 เครื่องจักรเป็นปัจจัยในการเพิ่มผลผลิตให้มีทั้งปริมาณและคุณภาพตรงกับความต้องการของลูกค้าหรือผู้บริโภคช่วยลดปัญหาการขาดแคลนคนงานนอกจากนี้ยังต้องคำนึงถึงปัจจัยภายในอื่น ๆ เช่นกัน

1.5 การจัดการเป็นวิธีการหรือรูปแบบในการนำเอาทรัพยากรทั้งหมดขององค์กรมาจัดการ เพื่อให้การผลิตเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพการจัดการที่ดีจะช่วยลดต้นทุนในการผลิตเป็นการใช้ทรัพยากรที่อยู่อย่างจำกัดให้เกิดประโยชน์สูงสุด

1.6 การตลาดเป็นการดำเนินการเพื่อที่จะนำสินค้าและบริการจากผู้ประกอบการ หรือผู้ผลิตไปสู่ลูกค้า หรือผู้บริโภคการตลาดมีส่วนสำคัญในการกำหนดตัวสินค้าและบริการที่จะผลิตออกมาโดยอยู่บนพื้นฐานของความต้องการของผู้บริโภคเป็นสำคัญ

1.7 ทำเลเป็นปัจจัยภายในที่ผู้ประกอบการสามารถกำหนดเองได้ โดยเลือกทำเล ให้มีความเหมาะสมกับธุรกิจของตนเองเพื่อให้เกิดสภาพคล่อง

2. ปัจจัยแวดล้อมภายนอก (External Environment)

ที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ดังนี้

2.1 ภาวะเศรษฐกิจเป็นปัจจัยและสิ่งแวดล้อมที่ไม่สามารถควบคุมได้ ดังนั้นจึงขึ้นอยู่กับความสามารถของผู้ประกอบการหรือผู้ผลิต ที่จะต้องคาดคะเนภาวะเศรษฐกิจไว้ล่วงหน้าเพื่อจะได้วางแผนปรับปรุงธุรกิจของตนเองให้เจริญรุ่งเรืองหรือประสบกับความสูญเสียให้น้อยที่สุด

2.2 ระบบการแข่งขันผู้ประกอบการหรือผู้ผลิต จะต้องเป็นผู้ที่สามารถมองระบบ การแข่งขันในธุรกิจของตนเองได้ว่า ธุรกิจอยู่ในระดับใดสามารถที่จะแข่งขันกับคู่แข่งได้หรือไม่ หากแข่งขันได้จะแข่งขันด้วยกลยุทธ์หรือวิธีการใดจึงจะสามารถชนะคู่แข่งได้

2.3 สภาพแวดล้อมและวัฒนธรรมเป็นตัวกำหนดว่าสภาพสังคมและวัฒนธรรม ในลักษณะนี้เหมาะที่จะประกอบธุรกิจประเภทใด เพื่อให้สินค้าและบริการที่ผลิตออกมาสามารถ จำหน่ายได้

2.4 สภาพแวดล้อมทางกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจตราขึ้น เพื่อให้การดำเนินธุรกิจ ต่าง ๆ เป็นไปด้วยความยุติธรรมเช่นกฎหมายป้องกันการผูกขาดกฎหมายคุ้มครองผู้บริโภค เป็นต้น ผู้ประกอบการที่ดีจึงควรดำเนินธุรกิจของตนภายใต้กฎหมายแต่เนื่องจากภาวะแวดล้อมทาง กฎหมายมีข้อกำหนดหรือข้อบังคับมากมายและกฎหมายบางฉบับเข้าใจยากจึงมักมีที่ปรึกษา ทางกฎหมายประจำกิจการเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติ

2.5 ภาวะทางการเมืองนับว่ามีอิทธิพลเหนือการควบคุมของธุรกิจเป็นอย่างมากนักธุรกิจ จึงพยายามเข้ามามีบทบาททางการเมืองเพื่อจะได้เข้าไปมีส่วนร่วมในการตรากฎหมายหรือระเบียบ ข้อบังคับต่าง ๆ และนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อธุรกิจของตน

จากความหมายดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า ปัจจัยแวดล้อมทางธุรกิจถือเป็นความจำเป็น ที่ผู้ประกอบการที่จะต้องศึกษา ไม่ว่าจะเป็นสภาพแวดล้อมภายใน หรือสภาพแวดล้อมภายนอก เนื่องจากว่าธุรกิจจะประสบความสำเร็จหรือล้มเหลวส่วนหนึ่งขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อมโดยเฉพาะ การดำเนินธุรกิจในปัจจุบันต้องเผชิญกับสภาพแวดล้อมที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วตลอดเวลา การปรับตัวของธุรกิจให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมจึงเป็นงานที่ท้าทายสำหรับ ผู้ประกอบการที่จะต้องติดตามและทำความเข้าใจ เพื่อที่จะได้กำหนดแนวทางการดำเนินงาน ให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมดังกล่าว

สิ่งแวดล้อมทางธุรกิจ (Business Environment)

ธรรมชาติของธุรกิจจะต้องมีการแข่งขันและสามารถที่จะหาวิธีวัดความสำเร็จทางธุรกิจได้ เช่นวัดจากยอดขายกำไรและส่วนแบ่งตลาดซึ่งไม่ว่าจะประกอบธุรกิจของตนเองหรือทำงานในองค์การธุรกิจทั้งในและต่างประเทศ หรือเป็นผู้ที่รับผิดชอบงานทางด้านบริหารธุรกิจนับว่าเป็นสิ่งที่ท้าทายทั้งในแง่ของการทำงานการติดต่อทางสังคมและรางวัลซึ่งเป็นผลตอบแทนที่ได้รับ ดังนั้นหากต้องการเพิ่มโอกาสแห่งความสำเร็จก็จะต้องศึกษาการดำเนินของธุรกิจซึ่งผู้ประกอบการ หรือเจ้าของธุรกิจจะต้องอาศัยความรู้ความเข้าใจหลายด้าน เพื่อที่จะจัดตั้งและดำเนินธุรกิจของตนเองที่สำคัญ ได้แก่ ด้านการจัด การการผลิต การตลาด การเงิน การจัดการความเสี่ยง การบัญชีกฎหมาย ธุรกิจ และภาษีอากร เป็นต้น ถือเป็นการจำเป็นที่จะต้องศึกษาสภาพแวดล้อมธุรกิจเนื่องจากความสำเร็จหรือล้มเหลวส่วนหนึ่งขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อม โดยเฉพาะการดำเนินธุรกิจในปัจจุบันต้องเผชิญกับสภาพแวดล้อมที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วตลอดเวลา การปรับตัวของธุรกิจให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมจึงเป็นงานที่ท้าทายสำหรับผู้บริหารที่จะต้องติดตามและทำความเข้าใจเพื่อที่จะได้กำหนดแนวทางการดำเนินงานให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมดังกล่าว สิ่งแวดล้อมทางธุรกิจ แบ่งเป็น 2 ประเภท (ธีรศักดิ์ กัญจนพงศ์, 2554) คือ

1. สิ่งแวดล้อมภายใน (Internal Environment) หมายถึงเป็นแรงผลักดันภายในธุรกิจที่มีอิทธิพลต่อการจัดการและดำเนินงานของธุรกิจ ซึ่งธุรกิจสามารถควบคุมและจัดการสภาพแวดล้อมลักษณะนี้ให้เป็นไปตามแนวทางที่ต้องการได้ซึ่งในการจัดการผู้บริหารต้องทำการศึกษาปัจจัยเหล่านี้เพื่อประเมินจุดแข็ง (Strengths) และจุดอ่อน (Weakness) ขององค์การ

1.1 โครงสร้างองค์กร (Organization) โครงสร้างของกิจการเป็นตัวกำหนดทิศทางการแก่องค์กรในการดำเนินกลยุทธ์ในการเข้าสู่ตลาดโลกรวมถึงเป็นการพิจารณาระดับความพร้อมขององค์กรทางด้านบุคลากรทั้งในประเทศและต่างประเทศ

1.2 กลยุทธ์ของกิจการ (Business Strategy) ในกระบวนการเปลี่ยนแปลงภายในยังประกอบไปด้วยการเปลี่ยนแปลงกลยุทธ์ขององค์กรซึ่งกลยุทธ์จะเป็นตัวกำหนดทิศทางการทำงานเพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์และพันธกิจขององค์กร ดังนั้น การเปลี่ยนแปลงในเรื่องของกลยุทธ์จะเป็นส่วนที่สำคัญที่ทำให้ทิศทางการดำเนินงานขององค์กรเปลี่ยนแปลงต่อกระแสโลกไม่ว่าจะเป็นการขยายสาขาสู่ต่างประเทศการทำการค้ากับคู่ค้าในโซนใหม่ การพัฒนาและออกผลิตภัณฑ์ใหม่เพิ่มความหลากหลายของผลิตภัณฑ์เพื่อตอบสนองความต้องการของลูกค้า ให้ความสำคัญกับการบริการลูกค้า และผลิตสินค้าที่มีราคาถูกและมีคุณภาพ

1.3 บุคลากรและความสามารถของบุคลากร (Human Resource and Ability) กิจการสามารถปรับตัวต่อสภาพแวดล้อมได้ดีเมื่อพนักงานได้รับการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาทักษะความรู้

และความสามารถ และสามารถพัฒนาความสามารถในการปฏิบัติงานของบุคลากรในองค์กรและทำให้ผลการปฏิบัติงานมีคุณภาพดีขึ้น เพื่อให้สามารถทำการผลิตได้มีประสิทธิภาพมากที่สุด

1.4 วัฒนธรรมองค์กร (Organization Culture) รวมไปถึงการเปลี่ยนแปลงค่านิยมในการทำงานการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมในด้านต่าง ๆ ที่ส่งผลต่อการปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมภายนอก

1.5 องค์กรประกอบอื่น ๆ ในองค์กร ได้แก่ พันธกิจของบริษัทระบบการบริหารงาน กระบวนการผลิตและการทำงานในธุรกิจทรัพยากรต่าง ๆ ในธุรกิจกฎระเบียบภายในองค์กร

2. สิ่งแวดล้อมภายนอก (External Environment) หมายถึง เป็นปัจจัยภายนอกที่ธุรกิจไม่สามารถดำเนินการควบคุมให้เป็นไปในทิศทางที่ต้องการเป็นสิ่งที่ไม่สามารถกำหนดขอบเขตได้อย่างชัดเจน ดังนั้น สภาพแวดล้อมภายนอกของธุรกิจจึงได้แก่ องค์กรประกอบทั้งหมดที่อยู่ภายนอกธุรกิจซึ่งส่งผลต่อการดำเนินงานส่วนหนึ่งส่วนใดหรือทั้งหมดของธุรกิจเป็นพลังผลักดันจากภายนอกองค์กรที่มีอิทธิพลต่อความสามารถในการบรรลุเป้าหมายขององค์กรซึ่งพลังเหล่านี้มีการเปลี่ยนแปลงอยู่และก่อให้เกิดทั้งที่เป็นโอกาส (Opportunities) และอุปสรรค (Threats) ต่อการดำเนินงานขององค์กร โดยสามารถจัดแบ่งสภาพแวดล้อมภายนอกของธุรกิจได้ ดังนี้

2.1 สภาพแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับงาน (Task Environment) จะเป็นสภาพแวดล้อมในด้านต่าง ๆ ที่ส่งผลต่อการดำเนินงานของธุรกิจโดยตรงในการบรรลุเป้าหมายสภาพแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับงาน ได้แก่ คู่แข่งขัน ผู้จำหน่าย ปัจจัยการตลาด แรงงาน ผู้ใช้สินค้า และบริการลูกค้า เป็นต้น

2.2 สภาพแวดล้อมทั่วไป (General Environment) จัดเป็นสภาพแวดล้อมที่ส่งผลกระทบต่อการทำงานของธุรกิจผ่านทางอ้อม (Indirectly Interactive Forces) แม้ว่าจะจะเป็นสภาพแวดล้อมที่ไม่ได้ส่งผลกระทบโดยตรงแต่สภาพแวดล้อมในแต่ละด้านดังกล่าวก็จะส่งผลต่อธุรกิจสภาพแวดล้อมโดยทั่วไป ได้แก่ เศรษฐกิจ รัฐบาล วัฒนธรรม สังคม เทคโนโลยี เป็นต้น

2.2.1 เศรษฐกิจ (Economic) ปัจจัยทางเศรษฐกิจมีความสำคัญต่อการประกอบธุรกิจเป็นอย่างยิ่ง หากสภาพเศรษฐกิจดีก็จะเอื้ออำนวยต่อการประกอบธุรกิจให้ประสบความสำเร็จในทางตรงกันข้าม ถ้าสภาพเศรษฐกิจมีแนวโน้มถดถอยหรือตกต่ำเงื่อนไขทางเศรษฐกิจมีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลาและยากที่จะพยากรณ์ ซึ่งมีผลทำให้การประกอบธุรกิจหยุดชะงักล้มเหลวหรืออาจจะต้องเลิกกิจการได้

2.2.2 เทคโนโลยี (Technology) การเปลี่ยนแปลงและความก้าวหน้าของเทคโนโลยีมีผลกระทบต่อการทำงานของธุรกิจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านคอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ตมีความสำคัญต่อองค์กรธุรกิจมาก โดยมีการนำเอาปัจจัยทางเทคโนโลยีมาพิจารณาเพื่อสร้างความได้เปรียบในการแข่งขันเพื่อช่วยให้ธุรกิจมีเทคนิคและระบบการผลิตที่ทันสมัยขึ้นสามารถลดต้นทุน

การผลิตลงและเพิ่มกำลังผลิต ช่วยให้สามารถจัดการและมีการติดต่อสื่อสารที่รวดเร็วยิ่งขึ้น ช่วยให้ธุรกิจสามารถผลิตสินค้าใหม่ ๆ ทำให้สามารถตอบสนองความต้องการของลูกค้าได้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น นอกจากนี้ปัจจัยระหว่างประเทศก็ส่งผลกระทบโดยตรงต่อหลายธุรกิจและเริ่มมีความสำคัญมากขึ้นในปัจจุบัน

2.2.3 การเมืองและกฎหมาย (Political Law) ได้แก่การเมืองกฎข้อบังคับนโยบายของรัฐบาลแนวนโยบายการออกกฎหมายและพระราชบัญญัติต่าง ๆ ได้แก่ กฎหมายภาษีอากรพระราชบัญญัติค่าแรงขั้นต่ำ พระราชบัญญัติการโฆษณาพระราชบัญญัติโรงงานและพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค เป็นต้น ซึ่งการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวจะส่งผลกระทบโดยตรงต่อการดำเนินงานขององค์กร ตัวอย่างเช่น การเปลี่ยนแปลงกฎหมาย ภาษีอากร อาจทำให้ต้นทุนสินค้าสูงขึ้นหรือการเปลี่ยนแปลงนโยบายของรัฐบาล อาจเป็นผลดีต่อการส่งเสริมการลงทุนและการส่งออก ดังนั้นธุรกิจจะต้องคอยติดตามความเคลื่อนไหวหรือการเปลี่ยนแปลงทางการเมืองและกฎหมายด้วย

2.2.4 สังคมและวัฒนธรรม (Social and Culture) ได้แก่ทัศนคติทางสังคม ค่านิยมบรรทัดฐานความเชื่อพฤติกรรม การเปลี่ยนแปลงทางด้านประชากร เช่น การศึกษาและอัตราการเกิดนับได้ว่าการเปลี่ยนแปลงของปัจจัยดังกล่าวมีอิทธิพลต่อการขายสินค้าและการหาทำไร่ของกิจการ ดังนั้นผู้บริหารจึงควรตรวจสอบและให้ความสนใจแนวโน้มของการเปลี่ยนแปลงซึ่งอาจจะได้โอกาสใหม่ หรืออาจจะพบอุปสรรคที่สำคัญก็ได้ ตัวอย่างเช่น ธุรกิจมีโอกาสออกสินค้าตัวใหม่หรือเลิกผลิตสินค้าบางรายการเนื่องจากผู้บริโภคไม่ต้องการอีกต่อไป

2.2.5 สภาพแวดล้อมระหว่างประเทศ (International Environment) การดำเนินธุรกิจภายในประเทศเริ่มได้รับผลกระทบจากธุรกิจระหว่างประเทศมากขึ้น ผลกระทบด้านสภาพแวดล้อมระหว่างประเทศต่อธุรกิจจึงได้เพิ่มมากขึ้นอย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะอย่างยิ่งเทคโนโลยีและการสื่อสารทำให้เกิดความแตกต่างระหว่างธุรกิจภายในประเทศกับธุรกิจระหว่างประเทศ เพิ่มความแตกต่างกันมากยิ่งขึ้น เมื่อระบบการขนส่งและเทคโนโลยีทางอิเล็กทรอนิกส์ช่วยลดข้อจำกัดทางด้านระยะทางและระยะเวลาลงสภาพแวดล้อมทางระหว่างประเทศ ได้แก่ การแข่งขันจากการรวมกิจการของบริษัทข้ามชาติ การเข้าสู่ตลาดต่างประเทศ ลูกค้าในต่างประเทศ อัตราแลกเปลี่ยนมาตรการระหว่างประเทศ เป็นต้น

จะเห็นได้ว่า สภาพแวดล้อมภายนอกส่งผลกระทบต่อการดำเนินงานของธุรกิจเป็นอย่างมาก ดังนั้นธุรกิจทุกแห่งจึงควรติดตามการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมตลอดเวลาเพื่อธุรกิจจะได้ดำเนินงานตามแนวทางที่ดีที่สุด ในการตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมและสามารถกำหนดนโยบายตลอดจนแนวทางในการดำเนินธุรกิจให้เหมาะสมต่อไป

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

สุวิทย์ อินเขียน, สุภาพร คูพิมาย และศุภกร พรศิริญกุล (2559) ศึกษาเรื่อง กลยุทธ์ที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของผู้ประกอบการธุรกิจผลิตชิ้นส่วนเครื่องจักรในจังหวัดสมุทรปราการ การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษารูปแบบกลยุทธ์ ระดับความสำเร็จ และความสัมพันธระหว่างกลยุทธ์กับความสำเร็จของผู้ประกอบการธุรกิจผลิตชิ้นส่วนเครื่องจักรในจังหวัดสมุทรปราการ เพื่อนำเสนอกลยุทธ์ที่เหมาะสมและมีประสิทธิภาพต่อผู้ประกอบการ กลุ่มตัวอย่าง คือ เจ้าของหรือผู้บริหารกิจการผลิตชิ้นส่วนเครื่องจักรในจังหวัดสมุทรปราการ จำนวน 213 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน Independent t-test ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน และค่าไคสแควร์ ผลการวิจัยพบว่าสถานประกอบการส่วนใหญ่เป็นธุรกิจขนาดย่อมจัดตั้งในรูปแบบบริษัท มีจำนวนพนักงาน 50 คนขึ้นไป มีระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการ 5 ปีขึ้นไป ส่วนความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบกลยุทธ์ พบว่า ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก และด้านปรับปรุงสินค้าและบริการมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นมากที่สุด ความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำเร็จของผู้ประกอบการธุรกิจพบว่า ด้านกระบวนการภายในโดยภาพรวมมีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก โดยที่ความสามารถใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีได้อย่างเต็มที่ มีค่าคะแนนเฉลี่ยมากที่สุด ในขณะที่ด้านการเติบโตของกิจการพบว่า ผู้ประกอบการส่วนใหญ่มีผลประกอบการดีขึ้นและมีจำนวนลูกค้าเพิ่มมากขึ้น ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ขนาดของกิจการ และรูปแบบของกิจการมีความสำเร็จของผู้ประกอบการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ผลการทดสอบสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พบว่า กลยุทธ์ทุกกลยุทธ์ ได้แก่ กลยุทธ์โดยภาพรวม กลยุทธ์สร้างความแตกต่าง กลยุทธ์ปรับปรุงสินค้าและบริการ กลยุทธ์ต้นทุนต่ำ กลยุทธ์สร้างความสัมพันธ์กับลูกค้า และกลยุทธ์นวัตกรรมมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของผู้ประกอบการธุรกิจผลิตด้านกระบวนการภายในไปในทิศทางเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01 ผลการทดสอบค่าไคสแควร์ พบว่า กลยุทธ์ทุกกลยุทธ์มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จด้านลูกค้าและด้านผลประกอบการอย่างมีนัยสำคัญที่ ระดับ 0.05

ชุตินา หวังเบญจมาศ และธนัชชา บินดุเหล็ม (2558) ศึกษา เรื่องปัจจัยแห่งความสำเร็จของการประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสำเร็จของการประกอบการธุรกิจ SMEs ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ด้าน ได้แก่ ด้านความมั่นคง ด้านการยอมรับนับถือ และด้านการมีชื่อเสียง ปัจจัยธุรกิจทั้งปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกของธุรกิจได้แก่ ระบบบุคลากร ระบบการเงิน ระบบการตลาดระบบการบริหารการจัดการระบบลูกค้า ระบบการแข่งขัน ระบบเศรษฐกิจ ระบบการเมืองและกฎหมาย และระบบเทคโนโลยีที่มีความสำคัญต่อความสำเร็จของการประกอบการธุรกิจ SMEs และอำนาจพยากรณ์ของปัจจัยภายใน

และปัจจัยภายนอกของธุรกิจ SMEs ที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของการประกอบการธุรกิจ SMEs เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามจาก SMEs ในเขตอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ที่จดทะเบียนกับสำนักงานพัฒนาธุรกิจการค้าจังหวัดสงขลาประจำปี พ.ศ. 2550 จำนวน 1,030 กิจการ โดยทำการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย จำนวน 280 กิจการ การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติพรรณนา (Descriptive statistics) และการถดถอยพหุคูณแบบมีขั้นตอน (Stepwise multiple regression analysis) ผลการศึกษาสรุปได้ดังนี้ 1) ปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกของธุรกิจที่มีความสำคัญต่อความสำเร็จของการประกอบการธุรกิจ SMEs พบว่าด้านปัจจัยภายในภาพรวมมีความสำคัญอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.81$) โดยพบว่าระบบบุคลากรมีความสำคัญมากที่สุด เท่ากับ ($\bar{X} = 4.11$) 2) ด้านปัจจัยภายนอกในภาพรวมมีความสำคัญอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.89$) โดยพบว่าระบบเทคโนโลยีมีความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุดเท่ากับ ($\bar{X} = 4.10$) 3) ความสำเร็จของการประกอบการธุรกิจ SMEs ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.97$) โดยพบว่าความสำเร็จของการประกอบการธุรกิจ SMEs ด้านการยอมรับนับถือ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 3.98$) รองลงมาคือความมั่นคงของกิจการ ($\bar{X} = 3.96$) และการมีชื่อเสียง ($\bar{X} = 3.95$) 2) ระบบการตลาดระบบลูกค้าระบบเทคโนโลยีระบบการเงินและระบบบุคลากรสามารถพยากรณ์ความสำเร็จของการประกอบการธุรกิจ SMEs ด้านความมั่นคงได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .001 โดยสามารถพยากรณ์ความสำเร็จของการประกอบการธุรกิจ SMEs มีค่าอำนาจการทำนาย 0.486 โดยที่ทุกระบบส่งผลในทิศทางบวกกับความมั่นคงยกเว้นระบบบุคลากรที่ส่งผลในทิศทางลบกับความมั่นคง (1) ระบบการบริหารจัดการระบบลูกค้าและระบบการตลาดสามารถพยากรณ์ความสำเร็จของการประกอบการธุรกิจ SMEs ด้านการยอมรับนับถือได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .001 โดยสามารถพยากรณ์ความสำเร็จของการประกอบการ SMEs มีค่าอำนาจการทำนาย 0.367 โดยที่ทุกระบบส่งผลในทิศทางบวกกับการยอมรับนับถือ (2) ระบบการตลาดระบบลูกค้าระบบบุคลากรระบบการบริหารและการจัดการสามารถพยากรณ์ความสำเร็จของการประกอบการธุรกิจ SMEs ด้านการมีชื่อเสียงได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .001 โดยสามารถพยากรณ์ความสำเร็จของการประกอบการธุรกิจ SMEs มีค่าอำนาจการทำนาย 0.426 โดยที่ทุกระบบส่งผลในทิศทางบวกกับการมีชื่อเสียงยกเว้นระบบบุคลากรที่ส่งผลในทิศทางลบกับการมีชื่อเสียง

ศิริญา ตังนฤมิตร (2558) ศึกษา เรื่อง ปัจจัยที่สัมพันธ์กับความสำเร็จของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยองค์การที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตจังหวัดประจวบคีรีขันธ์และเพื่อศึกษาถึงปัจจัยสภาพแวดล้อมองค์การที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคือผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ที่จดทะเบียนกับสำนักงานพาณิชย์จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ณ ปี 2558 จำนวน 370 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามสถิติที่ใช้ในการวิจัย

ใช้การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ผลการวิจัยพบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยองค์การและความสำเร็จของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ที่วัดจากการประเมินผลการปฏิบัติงานขององค์การแบบสมดุลพบว่าปัจจัยองค์การมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน และมีความสัมพันธ์ในระดับสูงกับความสำเร็จของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

2) ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยสภาพแวดล้อมองค์การและความสำเร็จของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ที่วัดจากการประเมินผลการปฏิบัติงานขององค์การแบบสมดุลพบว่า ปัจจัยสภาพแวดล้อมองค์การมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันและมีความสัมพันธ์ในระดับต่ำกับความสำเร็จของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

สุภาภรณ์ ฤงจันทร์ (2557) ศึกษา เรื่อง กลยุทธ์การตลาดที่มีผลต่อความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการเฟอร์นิเจอร์ในจังหวัดลำปาง การศึกษาค้นคว้ามีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์สภาพแวดล้อมในการดำเนินธุรกิจการวางแผนกลยุทธ์และศึกษาปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีผลต่อความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการเฟอร์นิเจอร์ในจังหวัดลำปาง โดยใช้แบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูลกับผู้ประกอบการธุรกิจเฟอร์นิเจอร์ในจังหวัดลำปาง จำนวน 100 คน สถิติที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน t-test, One-way ANOVA และค่าสหสัมพันธ์ของเพียร์สัน ผลการศึกษา พบว่า ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมที่มีผลกระทบต่อการดำเนินธุรกิจเฟอร์นิเจอร์คือปัจจัยด้านราคาวัสดุที่เพิ่มขึ้นจุดเด่นที่ธุรกิจให้ความสำคัญมากที่สุดคือภาพลักษณ์ของธุรกิจการวางแผนกลยุทธ์ของผู้ประกอบการเฟอร์นิเจอร์พบว่ามีหลักเกณฑ์ในการแบ่งสินค้าและแบ่งกลุ่มลูกค้าตามลักษณะการใช้งานมีการกำหนดตำแหน่งผลิตภัณฑ์ตามระดับคุณภาพของเฟอร์นิเจอร์ และมีการกำหนดราคาที่เหมาะสม โดยผู้บริโภคมักรู้สึกคุ้มค่าปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีผลต่อความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจ เรียงตามลำดับ ได้แก่ ปัจจัยด้านราคา ด้านผลิตภัณฑ์ ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย และด้านส่งเสริมการตลาด

ธัญชา บินดุเหล็ม (2556) ศึกษา เรื่อง ปัจจัยแวดล้อมทางธุรกิจที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของการประกอบธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยแวดล้อมทางธุรกิจ แบ่งออกเป็นปัจจัยภายใน ได้แก่ ระบบบุคลากร ระบบการเงิน ระบบการตลาด ระบบการบริหารการจัดการ และปัจจัยภายนอก ได้แก่ ระบบลูกค้า ระบบการแข่งขัน ระบบเศรษฐกิจ ระบบการเมืองและกฎหมาย และระบบเทคโนโลยี ที่มีผลต่อความสำเร็จของธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ด้าน ได้แก่ ด้านความมั่นคงด้านการยอมรับนับถือด้านการมีชื่อเสียง เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามจากวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ที่จดทะเบียนกับสำนักงานพัฒนาธุรกิจการค้า จังหวัดสงขลา ประจำปี 2550 จำนวน 1,030 กิจการ โดยทำการสุ่มตัวอย่างจำนวน 280 กิจการ การวิเคราะห์ข้อมูล

ด้วยการถดถอยพหุคูณแบบมีขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis) ผลการศึกษาสรุปได้ดังนี้ ระบบการตลาด ระบบลูกค้า ระบบเทคโนโลยี ระบบการเงิน และระบบบุคลากรสามารถพยากรณ์ความสำเร็จของธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมด้านความมั่นคงได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .001 โดยสามารถพยากรณ์ความสำเร็จของธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมด้านความมั่นคงได้ร้อยละ 48.60 โดยที่ทุกระบบส่งผลในทิศทางบวกกับความมั่นคงยกเว้นระบบบุคลากรที่ส่งผลในทิศทางลบกับความมั่นคง ระบบการบริหารการจัดการ ระบบลูกค้า ระบบการตลาดสามารถพยากรณ์ความสำเร็จของธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมด้านการยอมรับนับถือได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .001 โดยสามารถพยากรณ์ความสำเร็จของธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมด้านการยอมรับนับถือร้อยละ 36.70 โดยที่ทุกระบบส่งผลในทิศทางบวกกับการยอมรับนับถือ ระบบการตลาด ระบบลูกค้า ระบบบุคลากร ระบบการบริหารและการจัดการสามารถพยากรณ์ความสำเร็จของธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมด้านการมีชื่อเสียงได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .001 โดยสามารถพยากรณ์ความสำเร็จของธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมด้านการมีชื่อเสียงได้ร้อยละ 42.60 โดยที่ทุกระบบส่งผลในทิศทางบวกกับการมีชื่อเสียงยกเว้นระบบบุคลากรที่ส่งผลในทิศทางลบกับการมีชื่อเสียง

สุธิดา เสถียรมาศ (2555) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการศึกษาอิทธิพลของกลยุทธ์ในการดำเนินงานบุคลิกการเป็นผู้ประกอบการและการให้ความสำคัญในหน้าที่ทางธุรกิจที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจ SMEs ผลการวิจัยพบว่ากลยุทธ์ในการดำเนินงานในภาพรวมจัดอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าผู้ประกอบการ SMEs มีความคิดเห็นมากที่สุดในการแสวงหาโอกาสและน้อยที่สุดในด้านการวางแผนเฉพาะสิ่งสำคัญ บุคลิกภาพการเป็นผู้ประกอบการในภาพรวมจัดอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าผู้ประกอบการ SMEs มีความคิดเห็นมากที่สุดในด้านความใส่ใจในความสำเร็จและน้อยที่สุดในด้านความกล้าเสี่ยง การให้ความสำคัญในหน้าที่ทางธุรกิจในภาพรวมจัดอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าผู้ประกอบการ SMEs มีความคิดเห็นมากที่สุดในด้านการตลาดและน้อยที่สุดในด้านการเงินความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจ SMEs ในภาพรวมจัดอยู่ในระดับมากที่สุดเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าผู้ประกอบการ SMEs มีความคิดเห็นมากที่สุดในเรื่องธุรกิจ มีส่วนแบ่งทางการตลาดของสินค้าหรือการบริการตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ และน้อยที่สุดในเรื่องลูกค้าของมีความจงรักภักดีต่อสินค้าหรือบริการ จากผลการทดสอบสมมติฐานการศึกษาพบว่ากลยุทธ์การดำเนินงาน บุคลิกการเป็นผู้ประกอบการและการให้ความสำคัญในหน้าที่ทางธุรกิจมีอิทธิพลทางบวกต่อความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจ SMEs ข้อเสนอแนะจากผลการศึกษาผู้ประกอบการจะต้องให้ความสำคัญกับการพัฒนาบุคลิกการเป็นผู้ประกอบการเพื่อให้ธุรกิจประสบความสำเร็จ อีกทั้งผู้ประกอบการจะต้องให้ความสำคัญกับหน้าที่ทางธุรกิจอย่าง

ครบวงจรและควรจะทำให้ความเข้าใจอย่างถ่องแท้และตระหนักถึงความสำคัญขององค์ประกอบทางธุรกิจ เพื่อนำไปสู่การบรรลุความสำเร็จ

ศิริยา จันทรเศรษฐ์ (2555) ศึกษารูปแบบและกลยุทธ์การดำเนินธุรกิจเฟอร์นิเจอร์แบบ Built In ในจังหวัดราชบุรี ผลการวิจัยพบว่า ผู้ประกอบธุรกิจเฟอร์นิเจอร์แบบ Built In ในจังหวัดราชบุรี มีรูปแบบการดำเนินกิจการเป็นธุรกิจขนาดย่อมโดยมีการนำแนวคิดส่วนประสมทางการตลาด 7Ps ของ Philip Kotler มาใช้ในการดำเนินกลยุทธ์การตลาดที่แตกต่างกันไป เน้นกลยุทธ์ที่มีการออกแบบผลิตภัณฑ์ที่หลากหลายเน้นความพึงพอใจและการใช้งานของลูกค้า และมีการทำแบบสาม มิติ (3D) ก่อนทำงานจริงเพื่อง่ายต่อการสื่อสารเข้าใจกับลูกค้า โดยใช้โปรแกรม 3D MAX สร้างภาพเสมือนจริงตามพื้นที่จริง การตั้งราคาตามต้นทุนสินค้าในแต่ละช่วง ขึ้นอยู่กับรูปแบบการใช้งานที่ลูกค้า สั่งซื้อ มีช่องทางการจัดจำหน่ายผ่านหน้าร้านส่งตรงถึงผู้บริโภค และโฆษณาประชาสัมพันธ์ในเว็บไซต์ วิทยู แพลตฟอร์มต่าง ๆ ใช้การสร้างแรงจูงใจและเพิ่มเติมทักษะในการทำงานให้กับพนักงาน การบริการสร้างความพึงพอใจ ด้านการอำนวยความสะดวก ด้านการผลิต ด้านการจัดส่งสินค้า บริการหลังการขาย ที่ดี โดยการให้คำแนะนำต่อลูกค้าในทุกปัญหาที่เกี่ยวข้องกับที่อยู่อาศัยหรือเฟอร์นิเจอร์ลูกค้าจะเชื่อมั่นในตัวผู้ประกอบการ ทำให้ลูกค้าเก่าแนะนำบอกต่อสู่ลูกค้าใหม่แบบปากต่อปาก ปัญหาและอุปสรรค คือ ปัญหาแรงงานบุคลากร ปัญหาการผลิต ปัญหาเงินทุนหมุนเวียน จะถูกแก้โดยการวางแผนการจัดการ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพให้ดียิ่งขึ้น ข้อเสนอแนะเพื่อนำไปปฏิบัติ เนื่องจากอำนาจการตัดสินใจผูกขาดอยู่ที่ผู้ประกอบการแต่เพียงผู้เดียว เมื่อเกิดปัญหาเฉพาะหน้า ฉับพลัน ทำให้การบริหารงานเกิดความล่าช้า สถานประกอบการควรจัดให้มีผู้มีอำนาจการตัดสินใจแทนในกรณีที่เจ้าของธุรกิจไม่อยู่และผู้ประกอบการควรเพิ่มช่องทางการจัดจำหน่ายเพิ่มมากขึ้นเป็นการสร้างฐานลูกค้า

จิตติมา เต็งเมืองปัก (2554) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยด้านการบริหารที่มีผลต่อความสำเร็จของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในนิคมอุตสาหกรรมนวนคร จังหวัดปทุมธานี มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาข้อมูลส่วนบุคคลของพนักงานที่ทำงานในธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ในนิคมอุตสาหกรรมนวนคร ศึกษาปัจจัยด้านการบริหารที่มีผลต่อความสำเร็จของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) เหล่านี้ ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านการบริหารกับความสำเร็จในการประกอบธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ผลการวิจัยสรุปได้ว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงอายุระหว่าง 20 - 30 ปี สถานภาพสมรสมีการศึกษาระดับปริญญาตรีปฏิบัติงานในตำแหน่งพนักงานมีอายุงานระหว่าง 3 - 4 ปี ทำงานในฝ่ายผลิตสินค้า/อุตสาหกรรมทำงานอยู่ในกิจการที่มีอายุระหว่าง 1 - 5 ปี อยู่ในสถานประกอบการที่มีพนักงานจำนวน 101 - 150 คน และมีเงินทุนระหว่าง 1,000,001 - 3,000,000 บาท ทำงานในสถานประกอบการที่เป็นของต่างชาติร่วมกับคนไทยไม่ได้เป็นเครือข่ายของบริษัทใด ๆ ทำการผลิตเพื่อขายภายในประเทศและส่งออกต่างประเทศโดยทำการตลาดด้วยตัวเอง ผลการวิจัยยังแสดงให้เห็นว่าในด้านการวางแผนผู้บริหารมีการกำหนดวัตถุประสงค์/เป้าหมาย

ขององค์กรเด่นชัดมีการจัดลำดับความสำคัญของเป้าหมายและมีการกำหนดงบประมาณในการดำเนินงานประจำปี เป็นส่วนใหญ่ในด้านการจัดองค์กรผู้บริหารมีการจัดโครงสร้างการบริหารงานและมีการแบ่งสายงานอย่างชัดเจนมีการมอบหมายงานมีการทำความเข้าใจขั้นตอนการปฏิบัติงานผู้บริหารจัดให้มีเครื่องมือและอุปกรณ์ในการทำงานเพื่ออำนวยความสะดวกในการปฏิบัติงาน มีการกำหนดปฏิทินการทำงานล่วงหน้า มีการกำหนดตัวบุคคลรับผิดชอบงานแต่ละด้านเป็นส่วนใหญ่ ในด้านการโน้มน้าวและจูงใจพนักงานมีการเปิดโอกาสให้บุคลากรได้แสดงความคิดเห็นรับฟังข้อเสนอแนะต่าง ๆ ของบุคลากรมีการฝึกอบรมให้แก่พนักงานเป็นประจำผู้บริหารให้การดูแล และให้ความเอาใจใส่ระหว่างการปฏิบัติงานเป็นส่วนใหญ่ ในด้านการควบคุม/ประเมินผลผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นว่าการตรวจสอบการปฏิบัติงานให้เป็นไปตามแผนงานมีการเปรียบเทียบผลที่ได้กับวัตถุประสงค์เป้าหมายและมาตรฐานที่กำหนด มีการตรวจสอบปรับปรุงคุณภาพการประเมินเป็นระยะเป็นส่วนใหญ่ อนึ่งผลของการวิจัยยังแสดงให้เห็นว่าข้อมูลวัดความสำเร็จของธุรกิจที่อยู่ในระดับมาก ได้แก่ การที่ธุรกิจสามารถผลิตสินค้าหรือบริการที่ตอบสนองความต้องการของลูกค้าได้ตรงเวลา กิจกรรมมีแผนการขยายงานในอนาคต และกิจกรรมมีการขยายงานอย่างต่อเนื่องในรอบ 5 ปีที่ผ่านมา ปัจจัยที่มีส่วนช่วยผลักดันให้บริษัทประสบผลสำเร็จได้แก่ฝ่ายการตลาดและฝ่ายขายขององค์กรตามมาด้วยความเชี่ยวชาญของบุคลากรและภาวะผู้นำในส่วนของผู้บริหารองค์กร ตามลำดับ ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่าความสัมพันธ์ระหว่างการตรวจสอบการปฏิบัติงานให้เป็นไปตามแผนงาน การมีการเปรียบเทียบผลที่ได้กับวัตถุประสงค์เป้าหมายและมาตรฐานที่กำหนด การสร้างบรรยากาศที่เอื้อและส่งเสริมการปฏิบัติงาน การกำหนดวัตถุประสงค์/เป้าหมายขององค์กรเด่นชัด การผลักดันและเปิดโอกาสให้พนักงานมีความก้าวหน้าอย่างต่อเนื่อง การจัดโครงสร้างการบริหารงานและการแบ่งสายงานอย่างชัดเจน การที่ผู้บริหารให้การดูแลและให้ความเอาใจใส่ระหว่างการปฏิบัติงานกับดัชนีวัดความสำเร็จ มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในนิคมอุตสาหกรรมนวนคร จังหวัดปทุมธานี

นพพร สุขसारอมรกุล (2554) ศึกษา ปัจจัยส่วนประสมการตลาดที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกซื้อสินค้าของผู้บริโภคในห้างสรรพสินค้าซีคอนสแควร์ พบว่า ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อสินค้าของลูกค้าด้านผลิตภัณฑ์ลูกค้าให้ความสำคัญกับชื่อเสียงของห้างสรรพสินค้าด้านราคาลูกค้าให้ความสำคัญกับราคามีให้เลือกที่หลากหลายระดับด้านช่องทางการจัดจำหน่ายพบว่าลูกค้าให้ความสำคัญกับตำแหน่งที่ตั้งสะดวกต่อการเดินทางบริการขนส่งสาธารณะให้เลือกมากมายความสะดวกสบายในการเดินเลือกซื้อสินค้าและใช้บริการเวลาเปิด - ปิดอยู่ใกล้สถานที่พักอาศัยที่ทำงานและการจัดผังร้านค้าเป็นหมวดหมู่สามารถหาได้ง่าย มีป้ายบอกชัดเจนและด้านส่งเสริมการตลาด พบว่า ลูกค้าให้ความสำคัญกับการจัดกิจกรรมพิเศษในช่วงเทศกาลต่าง ๆ เช่นเทศกาลปีใหม่หรือวาเลนไทน์ เป็นต้น

จุฑามาศ จิตติถาวร และคณะ (2554) ได้วิจัยเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในประเทศไทย โดยศึกษาจากผู้ประกอบการที่เริ่มทำธุรกิจเพื่อเป็นการลดความเสี่ยงในการล้มเหลวของธุรกิจ และเป็นแนวทางในการประกอบธุรกิจให้ประสบความสำเร็จ ได้ศึกษาปัจจัยดังต่อไปนี้ 1) ลักษณะของธุรกิจ 2) การจัดการและความรู้ของผู้ประกอบการ 3) ผลผลิตและบริการ 4) ลูกค้าและตลาด 5) วิธีการดำเนินธุรกิจและความร่วมมือทางธุรกิจ 6) ทรัพยากรและการเงิน 7) กลยุทธ์ด้านการตลาด 8) ปัจจัยแวดล้อมทางธุรกิจได้แก่ปัจจัยภายนอกธุรกิจโดยใช้สถิติถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression) จากการศึกษาพบว่าปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความสำเร็จของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ความสัมพันธ์ในทิศทางบวกกับความสำเร็จของธุรกิจอย่างมีนัยสำคัญที่ .05 และจากการพยากรณ์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของธุรกิจโดยเรียงตามลำดับความสำคัญพบว่า 1) ปัจจัยภายนอก ($\beta = 0.46$) 2) ลูกค้าและตลาด ($\beta = 0.335$) 3) ทรัพยากรและการเงิน ($\beta = -0.225$) 4) ลักษณะของธุรกิจ ($\beta = 0.214$) 5) วิธีการดำเนินธุรกิจและการดำเนินธุรกิจ ($\beta = 0.212$) โดยปัจจัยทั้ง 5 ด้านร่วมกันพยากรณ์ความสำเร็จของธุรกิจคิดเป็นร้อยละ 53.3 แต่สำหรับด้านทรัพยากรและการเงินกลับส่งผลในทางลบ และพบว่าการจัดการและความรู้ของผู้ประกอบการ ผลผลิตและบริการและกลยุทธ์ด้านการตลาดไม่ส่งผลกระทบต่อความสำเร็จของธุรกิจ

อุบลรัตน์ แฉ่งเจริญ (2554) ศึกษาเรื่องปัจจัยความสำเร็จของกระบวนการโลจิสติกส์ที่ส่งผลกระทบต่อมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจในธุรกิจอุปกรณ์ไฟฟ้าอิเล็กทรอนิกส์แห่งหนึ่ง มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับความสำเร็จของปัจจัยความสำเร็จของกระบวนการโลจิสติกส์ 2) ศึกษาระดับความคิดเห็นต่อมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจที่ได้จากกระบวนการโลจิสติกส์ 3) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยความสำเร็จของกระบวนการโลจิสติกส์กับมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือพนักงานที่ปฏิบัติงานในบริษัทผลิตอุปกรณ์ไฟฟ้าอิเล็กทรอนิกส์แห่งหนึ่ง จำนวน 136 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้เป็นแบบสอบถามและการสัมภาษณ์ สถิติที่ใช้ในการวิจัยใช้การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ผลการศึกษาพบว่า ระดับปัจจัยความสำเร็จของกระบวนการโลจิสติกส์พบว่าในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ รองลงมาคือด้านการตอบสนองที่รวดเร็ว ด้านการเป็นผู้นำ ด้านต้นทุน และด้านการสร้างความแตกต่าง ระดับมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจที่วัดจากการวัดสมรรถนะขององค์กรจากการประเมินผลกาปฏิบัติงานขององค์กรแบบสมดุล พบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือด้านมุมมอง ด้านการเรียนรู้และการเติบโตขององค์กร รองลงมา คือ ด้านมุมมอง ด้านลูกค้า ด้านมุมมอง ด้านการเงิน และด้านมุมมองด้านกระบวนการภายใน ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยความสำเร็จของกระบวนการโลจิสติกส์และมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจที่วัดจากการวัดสมรรถนะขององค์กร จากการประเมินผลการปฏิบัติงานขององค์กรแบบสมดุล พบว่า

ปัจจัยความสำเร็จของกระบวนการโลจิสติกส์มีความสัมพันธ์ทางบวกในทิศทางเดียวกับมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจที่วัดจากการวัดสมรรถนะขององค์กร จากการประเมินผลการปฏิบัติงานขององค์กรแบบสมดุล ข้อเสนอแนะจากการวิจัย พบว่า ปัจจัยด้านการเป็นผู้นำ ด้านต้นทุน ด้านการสร้างความแตกต่าง ด้านการตอบสนองที่รวดเร็ว และด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์มีผลต่อความสำเร็จของกระบวนการโลจิสติกส์ที่ส่งผลต่อมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจในธุรกิจอุปกรณไฟฟ้าอิเล็กทรอนิกส์แห่งนี้นี้ทั้งสิ้น ดังนั้น ผู้บริหารองค์กรควรให้ความสำคัญกับปัจจัยเหล่านี้ โดยเฉพาะปัจจัยด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ที่มีค่าความสัมพันธ์สูงที่สุดทั้ง 4 ด้าน เพื่อให้ผลการดำเนินงานขององค์กรมีประสิทธิภาพและก่อให้เกิดมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจในธุรกิจ

งานวิจัยในต่างประเทศ

Kyndt & Baert (2015) ศึกษาเรื่องความสามารถของผู้ประกอบการ : การประเมินและคาดการณ์ สำหรับผู้ประกอบการพบว่าผู้ประกอบการที่มีความสามารถเป็นศูนย์กลางในการประสบความสำเร็จขององค์กรขนาดเล็กและกลาง คุณภาพการวัดทางจิตวิทยาไม่แปรเปลี่ยน การจัดอันดับขีดความสามารถของผู้ประกอบการที่ต้องการได้อย่างต่อเนื่อง และอย่างมีนัยสำคัญต่ำกว่าของผู้ประกอบการที่เพิ่งเริ่มต้น และมีประสบการณ์ความเพียรและความเข้าใจในตลาดมีส่วนร่วมกับการเป็นผู้ประกอบการ

Chowdhury, Alam and Arif (2013) ศึกษา เรื่อง ปัจจัยสู่ความสำเร็จของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม : กรณีศึกษาประเทศบังคลาเทศ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมของประเทศบังคลาเทศ ทักการเก็บข้อมูลจากผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตภาคใต้ของประเทศบังคลาเทศ จำนวน 8 ราย ด้วยวิธีการสุ่มตัวอย่างโดยปัจจัยความสำเร็จในการศึกษาครั้งนี้ หมายถึง ลักษณะทางด้านประชากรและปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมที่เป็นอุปสรรคต่อความสำเร็จทางธุรกิจของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมของประเทศบังคลาเทศ ผลการศึกษาพบว่า ความสำเร็จของผู้ประกอบการมีความสัมพันธ์กับตัวแปรอิสระทั้งหมดในการศึกษา โดยโครงสร้างพื้นฐานสภาพแวดล้อมทางการเมืองการเข้าถึงแหล่งเงินทุนเป็นปัจจัยสำคัญที่บวกชัดเจนความสำเร็จของผู้ประกอบการและพบว่าประสบการณ์และการศึกษามีความสัมพันธ์เชิงบวก ในขณะที่อายุมีความสัมพันธ์เชิงลบกับความสำเร็จ

Eriksson Johan (2012) ศึกษา เรื่อง ปัจจัยความสำเร็จของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตเทศบาลกินอสโจ้ ที่มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการ SMEs ในเขตเทศบาลกินอสโจ้ เก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง 20 บริษัทชั้นนำที่ตั้งอยู่ในเขตเทศบาลเมืองกินอสโจ้ โดยการสัมภาษณ์เจ้าของบริษัทหรือผู้บริหารท้องถิ่น ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยภายในการดำเนินงานของบริษัทและปัจจัยภายนอกบริษัทมีอิทธิพลต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการ SMEs ในเขตเทศบาลกินอสโจ้

Amran, Abdul, and Khairul (2010) ศึกษา เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะของการเป็นผู้ประกอบการ และความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านที่มีผลต่ออัตราผลตอบแทนต่อยอดขาย โดยศึกษาผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทเกษตรกรรม 125 ราย ในรัฐเคดาห์ (Kedah) ประเทศมาเลเซีย โดยใช้ฐานข้อมูลผู้ประกอบการที่เป็นสมาชิกขององค์กรความร่วมมือของเกษตรกรภูมิภาค (Regional Farmer's Association) ใช้สถิติการวิเคราะห์องค์ประกอบ การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ และการวิเคราะห์การถดถอย ผลการวิจัยพบว่า คุณลักษณะของการเป็นผู้ประกอบการ และความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับอัตราผลตอบแทนต่อยอดขาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

Nurul Indarti and Marja Langenberg (2010) ศึกษาถึงปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความสำเร็จของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในประเทศอินโดนีเซียศึกษาตัวอย่างจากผู้ประกิจธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในประเทศอินโดนีเซียจำนวน 100 กิจการได้ศึกษาในปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความสำเร็จของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมดังต่อไปนี้ (1) เทคโนโลยี (2) การเข้าถึงแหล่งข้อมูล (3) ความพร้อมของผู้ประกอบการ (4) กฎหมาย (5) การสนับสนุนจากรัฐบาล (6) แผนธุรกิจ (7) การเข้าถึงแหล่งทุน (8) เครือข่ายทางสังคม (9) การตลาดจากการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความสำเร็จของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมพบว่าปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความสำเร็จของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีความสัมพันธ์ในทิศทางบวกกับความสำเร็จของธุรกิจและจากการพยากรณ์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของธุรกิจโดยเรียงตามลำดับความสำคัญพบว่า (1) การตลาด ($\beta = 0.370$) (2) การเข้าถึงแหล่งทุน ($\beta = 0.302$) (3) กฎหมาย ($\beta = -0.227$) และ (4) เทคโนโลยี ($\beta = 0.182$) โดยปัจจัยทั้ง 4 ด้านร่วมกันพยากรณ์ความสำเร็จของธุรกิจคิดเป็นร้อยละ 32.5 แต่สำหรับกฎหมายกลับส่งผลทางลบและพบว่าปัจจัยด้าน (2) ข้อมูลข่าวสาร (3) ความพร้อมของผู้ประกอบการ (4) การสนับสนุนจากรัฐบาล (5) แผนธุรกิจและไม่ส่งผลกระทบต่อความสำเร็จของธุรกิจงานวิจัยนี้ได้แนะนำว่าควรศึกษาปัจจัยอื่น ๆ ที่ส่งผลกระทบต่อความสำเร็จของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

Sebora, Lee & Sukasame (2009) ศึกษา เรื่อง ปัจจัยสู่ความสำเร็จของการดำเนินธุรกิจพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ มีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจมุมมองของผู้ประกอบการพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์เกี่ยวกับปัจจัยที่จำเป็นต่อความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ในประเทศไทย โดยมุ่งศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะเฉพาะของผู้ประกอบการปฏิบัติการสู่ความสำเร็จ การสนับสนุนจากภาครัฐและความสำเร็จของผู้ประกอบการพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ปัจจัยที่นำมาศึกษาในครั้งนี้ ได้มาจากแนวคิดด้านคุณลักษณะเฉพาะของผู้ประกอบการ ได้แก่ การมุ่งเน้นความสำเร็จ การเปิดรับความเสี่ยงและความเชื่อในอำนาจควบคุมของตนเอง นอกจากนี้ยังศึกษาถึงปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานของผู้ประกอบการพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ เช่น การสร้างเครือข่ายธุรกิจด้วยสื่ออิเล็กทรอนิกส์และการเน้นคุณภาพการให้บริการผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ได้แก่ การสร้างความเชื่อมั่น

การสนองความต้องการลูกค้า การใช้งานง่าย และการบริการตนเองของลูกค้า การวิจัยในครั้งนี้ยังรวมถึงปัจจัยด้านการสนับสนุนจากภาครัฐ ทั้งนี้ความสำเร็จผู้ประกอบการพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์นั้นสามารถวัดได้จากอัตราการเติบโตโดยยอดขายความมั่นคงของธุรกิจการยอมรับของลูกค้าและความพึงพอใจโดยรวมของผู้ประกอบการพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ประกอบการพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์จำนวน 1,544 คน และได้รับการตอบแบบสอบถามกลับคืนมาจำนวน 375 แบบสอบถามที่เป็นไปตามข้อกำหนดที่ผู้ตอบแบบสอบถามต้องดำเนินธุรกิจพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์มาเป็นระยะเวลาอย่างน้อย 2 ปี จึงจะสามารถนำข้อมูลไปวิเคราะห์ความสัมพันธ์ด้วยสถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันและสมการถดถอยเชิงพหุ ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยคุณลักษณะเฉพาะของผู้ประกอบการซึ่งประกอบด้วย การมุ่งเน้นความสำเร็จและการกำหนดอนาคตของตนเองมีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับความสำเร็จในเชิงแข่งขันของผู้ประกอบการพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ในประเทศไทย ผลการวิจัยยังแสดงให้เห็นว่าการเน้นคุณภาพการให้บริการผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ เช่นการสร้างเชื่อมั่น การสนองความต้องการลูกค้า การใช้งานง่าย และการบริการตนเองของลูกค้า มีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับการดำเนินธุรกิจพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ด้วยเช่นกัน นอกจากนี้ผลการวิจัยยังพบว่า ความเชื่อมั่นในอำนาจควบคุมของตนเองมีอิทธิพลต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ในประเทศไทยมากที่สุด และรองลงมาตามลำดับ คือ การสร้างเชื่อมั่นการใช้งานง่าย การมุ่งเน้นความสำเร็จและการบริการตนเองของลูกค้า ผลการศึกษาในครั้งนี้ก่อให้เกิดประโยชน์ทางการศึกษาวิจัยในด้านการพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์และการเป็นผู้ประกอบการ อีกทั้งยังนำไปสู่การพัฒนาปัจจัยแห่งความสำเร็จสำหรับผู้ประกอบการพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์และการนำปัจจัยเหล่านี้ไปใช้ในการบริหารจัดการ

Krauss et al. (2005) ศึกษา เรื่อง ความสัมพันธ์ทางด้านจิตวิทยาที่เป็นโครงสร้างของคุณลักษณะของการเป็นผู้ประกอบการที่ส่งผลให้ธุรกิจประสบความสำเร็จศึกษาตัวอย่างที่เป็นธุรกิจขนาดเล็กที่ดำเนินธุรกิจในเมืองซิมบับเว (Zimbabwe) จำนวน 122 ราย และในประเทศแอฟริกาใต้จำนวน 126 รายรวม 248 รายทำการสัมภาษณ์เจ้าของหรือผู้จัดการที่มีการจ้างงานตั้งแต่ 1 คนขึ้นไป ร่วมกับการใช้แบบสอบถามวิเคราะห์ถดถอยแบบเชิงชั้น (Hierarchical Regression) และการวิเคราะห์ปัจจัย (Factor analysis) โดยมีตัวแปรคุณลักษณะของการเป็นผู้ประกอบการ ประกอบด้วยการเรียนรู้ ความสำเร็จ ความเป็นอิสระในการบริหารงาน ระดับการแข่งขัน การสร้างนวัตกรรม การเผชิญกับความเสี่ยง และความคิดริเริ่ม และตัวแปรประสิทธิภาพของธุรกิจพิจารณาจากการเติบโตของธุรกิจ โดยวัดจากร้อยละการเพิ่มขึ้นของกำไรลูกค้าและยอดขายเทียบกับปีก่อนหน้าจำนวนการจ้างงานที่เพิ่มขึ้นและการประเมินโดยใช้ผู้เชี่ยวชาญภายนอกส่วนตัวแปรจำนวนปีที่ก่อตั้งธุรกิจประเภทธุรกิจเงินทุนและสถานที่ตั้งได้กำหนดให้เป็นตัวแปรควบคุม ผลการวิจัยพบว่า ในภาพรวมตัวแปรคุณลักษณะของการเป็นผู้ประกอบการทั้งหมดมีความสัมพันธ์กับการเติบโตของธุรกิจ จำนวนการจ้างงาน และการประเมินโดยใช้ผู้เชี่ยวชาญภายนอกโดยการเรียนรู้และการเผชิญกับความเสี่ยงมีความสัมพันธ์

ทางบวกกับการเติบโตของธุรกิจความสำเร็จและความคิดริเริ่มมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการเติบโตของธุรกิจและจำนวนการจ้างงาน และเมื่อวัดประสิทธิภาพจากการประเมินโดยใช้ผู้เชี่ยวชาญภายนอกพบว่า ตัวแปรคุณลักษณะของการเป็นผู้ประกอบการทั้งหมดมีความสัมพันธ์ทางบวกต่อประสิทธิภาพ ส่วนผลการวิเคราะห์ปัจจัยพบว่าคุณลักษณะของการเป็นผู้ประกอบการทั้งหมดจัดอยู่ในปัจจัยเดียวกัน

Walker and Brown (2004) ศึกษาว่าอะไรเป็นปัจจัยความสำเร็จที่มีความสำคัญต่อเจ้าของธุรกิจขนาดเล็ก Walker and Brown กล่าวว่าเจ้าของธุรกิจขนาดเล็กจำนวนมากมีแรงจูงใจในการเริ่มดำเนินธุรกิจจากพื้นฐานของวิถีชีวิต (Lifestyle) หรือปัจจัยด้านบุคคลซึ่งความสำเร็จของธุรกิจอาจสามารถวัดได้ทั้งปัจจัยทางการเงินและไม่ใช่นักปัจจัยทางการเงิน ดังนั้นการศึกษาของเขาใช้ปัจจัยทั้งด้านการเงินและไม่ใช่นักปัจจัยทางการเงิน เป็นปัจจัยสำคัญในการวัดความสำเร็จโดยสำรวจตัวอย่างที่เป็นเจ้าของหรือผู้จัดการธุรกิจขนาดเล็ก จำนวน 290 ราย ในเขตตะวันตกของประเทศออสเตรเลีย ผลการวิจัยพบว่าปัจจัยด้านการเงิน และรูปแบบการทำงานซึ่งไม่ใช่ปัจจัยทางการเงินเป็นปัจจัยที่เจ้าของหรือผู้จัดการใช้วัดความสำเร็จของธุรกิจโดยมีปัจจัยที่ให้ความสำคัญ คือความพึงพอใจ ความสำเร็จความภาคภูมิใจในงานและความยืดหยุ่นในวิถีชีวิต มีความสำคัญต่อความสำเร็จมากกว่าความมั่งคั่งของธุรกิจขณะที่ปัจจัยด้านบุคคลเช่นอายุและปัจจัยด้านลักษณะของธุรกิจมีผลต่อความสำเร็จของเจ้าของธุรกิจขนาดเล็กเช่นกัน

Andreas Rauch & Michael Frese (2000) ศึกษา วิจัยเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างการวางแผนและความสำเร็จของผู้ประกอบการขนาดย่อมในประเทศเยอรมันนีและไอร์แลนด์ ในช่วงปี ค.ศ. 1993-1995 และพบว่า การวางแผนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสำเร็จของผู้ประกอบการในเยอรมันนีแต่ไม่พบความสัมพันธ์กับผู้ประกอบการในไอร์แลนด์ ทั้งนี้ (Rauch & Michael Frese, 1997) ให้ข้อสังเกตว่าความสัมพันธ์ที่ต่างกันในนี้อาจมาจากสองประเทศนี้มีวัฒนธรรมซึ่งต่างกัน ในเยอรมันนีผู้ประกอบการมีวัฒนธรรมในการหลีกเลี่ยงความไม่แน่นอนและมีการวางแผนที่ดีในการดำเนินธุรกิจส่วนในไอร์แลนด์

จากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการประกอบธุรกิจ ลักษณะของธุรกิจ และการจัดการและความรู้ของผู้ประกอบการโดยผู้วิจัยส่วนใหญ่เลือกศึกษาปัจจัยภายในและภายนอกที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการส่งผลให้ธุรกิจประสบความสำเร็จ โดยปัจจัยภายใน ได้แก่ ระบบบุคลากรระบบการเงินระบบการตลาดระบบการบริหารการจัดการและปัจจัยภายนอก ได้แก่ ระบบลูกค้าระบบการแข่งขันระบบเศรษฐกิจด้านความมั่นคงด้านการยอมรับนับถือด้านการมีชื่อเสียง ระบบการเมืองและกฎหมายและระบบเทคโนโลยีดังนั้นเพื่อให้งานวิจัย เรื่อง ความสำเร็จของการประกอบธุรกิจผ้าใบ ในสุราษฎร์ธานีครั้งนี้เป็นไปตามวัตถุประสงค์และสามารถใช้เป็นแนวทางในการทำแผนกลยุทธ์ของผู้ประกอบการธุรกิจผ้าใบในอนาคตเพื่อให้ธุรกิจมีความคล่องตัวในการดำเนินกิจการมากขึ้นผู้วิจัยได้นำแนวคิดของ Drucker (2001), Kaplan and Norton (1992), Fry et al.

(1998), รัตติกรณ์ จงวิศาล (2548), ชุติมา หวังเบญจหมัด และธัญชา บินดุเหล็ม (2558) และธัญชา บินดุเหล็ม (2556) มาปรับปรุงและสรุปออกมาเป็นตัวแปรตามเพื่อให้เกิดความเหมาะสมกับวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย ปัจจัยภายใน ได้แก่ ระบบบุคลากร ระบบการเงิน ระบบการตลาด ระบบการบริหาร การจัดการ และ ปัจจัยภายนอก ได้แก่ ระบบลูกค้า ระบบการแข่งขัน ระบบเศรษฐกิจ ระบบการเมือง และกฎหมายระบบเทคโนโลยี สำหรับตัวแปรตาม คือ ความสำเร็จในการประกอบธุรกิจผ้าใบ จังหวัด สุราษฎร์ธานี ได้แก่ สภาพความเป็นไปทางการเงิน การตอบสนองความต้องการของลูกค้า การส่งเสริม นวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์ และการได้รับความเชื่อมั่นผูกพันจากพนักงาน

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

Copyright© Suratthani Rajabhat University

All Right Reserved

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เพื่อศึกษาถึงความสำเร็จของผู้ประกอบการธุรกิจผ้าใบในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ตามที่ธุรกิจผ้าใบในปัจจุบันมีการแข่งขันกันอย่างรุนแรงมากยิ่งขึ้น ฉะนั้น จึงมีความจำเป็นศึกษา ปัจจัยที่มีผลต่อการดำเนินงานและความสำเร็จของธุรกิจผ้าใบเพื่อการปรับปรุง แก้ไข และพัฒนาธุรกิจ อย่างครบถ้วนสมบูรณ์แบบมากที่สุดแก่ลูกค้า ดังนั้น ความสำเร็จของผู้ประกอบการธุรกิจผ้าใบ จะเกิดขึ้นได้ขึ้นอยู่กับปัจจัยและเงื่อนไขที่เกี่ยวข้องตามที่การวิจัยในครั้งนี้กำลังสืบค้นคำตอบ ผ่านกระบวนการและระเบียบวิจัยอย่างเป็นระบบ ดังรายละเอียดซึ่งประกอบด้วย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้ประกอบการธุรกิจผ้าใบในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ประกอบด้วย 19 อำเภอ ได้แก่ อำเภอเมืองสุราษฎร์ธานี อำเภอกาญจนดิษฐ์ อำเภอดอนสัก อำเภอ เกาะสมุย อำเภอเกาะพะงัน อำเภอไชยา อำเภอท่าชนะ อำเภอกีรีรัฐนิคม อำเภอดาขุน อำเภอพนม อำเภอท่าฉาง อำเภอนาสาร อำเภอนาเดิม อำเภอเคียนซา อำเภอเวียงสระ อำเภอพระแสง อำเภอ พุนพิน อำเภอชัยบุรี และอำเภอวิภาวดี ซึ่งมีผู้ประกอบการธุรกิจผ้าใบจำนวน 90 ราย (สำนักงาน พัฒนาธุรกิจการค้าจังหวัดสุราษฎร์ธานี, 2561) โดยการวิจัยในครั้งนี้ใช้ประชากรทั้งหมดเป็นกลุ่มตัวอย่าง ในการจัดเก็บข้อมูล

อย่างไรก็ตาม การเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้ได้รับข้อมูลตอบกลับจำนวน 73 กิจการ คิดเป็น ร้อยละ 81.11 อัตราการตอบกลับอยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้เกิน 80% (ยุพา ถาวรพิทักษ์, 2560) ดังแสดงรายละเอียดในตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1 แสดงจำนวนประชากรที่ได้รับการตอบกลับ

ประเภทธุรกิจผ้าใบ	ประชากรทั้งหมด	ประชากรที่เก็บได้	อัตราร้อยละของการตอบกลับ
ธุรกิจผ้าใบที่จดทะเบียนพาณิชย์	6	6	100
ธุรกิจผ้าใบที่ไม่จดทะเบียนพาณิชย์	84	67	79.76
รวม	90	73	81.11

ที่มา : สำนักงานพาณิชย์จังหวัดสุราษฎร์ธานี, 2561

เป็นประชากรที่นำมาศึกษาทั้งหมดเนื่องจากมีจำนวนประชากรจำนวนไม่มากและผู้วิจัยสามารถที่จะเก็บข้อมูลได้ โดยอัตราการตอบกลับของผู้ประกอบการธุรกิจผ้าใบ พบว่า มีอัตราการตอบกลับของกลุ่มตัวอย่างเกิน 80%

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม (Questionnaires) ที่มีทั้งคำถามแบบปลายปิด (Close-ended Question) และคำถามแบบปลายเปิด (Open-ended Question) ซึ่งจะสะท้อน ถึงปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของธุรกิจผ้าใบในจังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยแบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ประเภทของกิจการ รูปแบบการจัดทะเบียน ระยะเวลาในการประกอบธุรกิจ รายได้กิจการเฉลี่ยต่อปี จำนวนพนักงาน ซึ่งคำถามแบบปลายปิด (Close-ended Question)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยแวดล้อมทางธุรกิจ ได้แก่ ระบบบุคลากร ระบบการเงิน ระบบการตลาด ระบบการบริหารการจัดการ ระบบลูกค้า ระบบเศรษฐกิจ ระบบเทคโนโลยี ซึ่งแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) ตามแนวคิดของ Likert Scale (Likert, 1932) ประกอบด้วย 5 ระดับ ได้แก่ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความสำเร็จของธุรกิจผ้าใบ ได้แก่ สภาพความเป็นไปได้ทางด้านการเงิน การตอบสนองความต้องการของลูกค้า การส่งเสริมนวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์ การได้รับความเชื่อมั่นจากพนักงาน ซึ่งแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) ตามแนวคิดของ Likert Scale (Likert, 1932) ประกอบด้วย 5 ระดับ ได้แก่ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การพัฒนาแบบสอบถามตามที่คุณวิจัยได้ศึกษาค้นคว้าจาก ตำรา หนังสือ เอกสาร วารสาร ข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสำเร็จของการประกอบธุรกิจผ้าใบในจังหวัดสุราษฎร์ธานี เพื่อให้ได้มาซึ่งตัวแปรที่เกี่ยวข้องสำหรับการสร้างแบบสอบถาม ดังขั้นตอน ต่อไปนี้

1. ศึกษาค้นคว้าจาก หนังสือ เอกสาร วารสาร ข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องโดยศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการประกอบธุรกิจผ้าใบ
2. กำหนดขอบเขตของคำถามในแบบสอบถามให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และกรอบแนวคิดในการวิจัย
3. ออกแบบและสร้างเครื่องมือสำหรับเก็บรวบรวมข้อมูลแบบร่าง เสนอคณะกรรมการที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบความครอบคลุมของเนื้อหาและความถูกต้องรวมทั้งข้อเสนอแนะและปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ
4. นำเครื่องมือไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือความเที่ยงตรงของเนื้อหา และสำนวนภาษา (โดยพิจารณาจากค่าความเชื่อมั่นหรือความน่าเชื่อถือ (IOC) ที่ได้รับซึ่งมีค่าเท่ากับ 1 จึงไม่มีการตัดคำถามหรือปรับแก้คำถาม รายละเอียดตามภาคผนวก)
5. โดยในการทดสอบครั้งนี้ใช้ประชากรในพื้นที่ใกล้เคียงที่ประกอบธุรกิจลักษณะเดียวกัน และนำเครื่องมือที่ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญไปทดลองใช้ (Try Out) กับผู้ประกอบการธุรกิจผ้าใบในจังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวน 30 ราย เพื่อตรวจสอบคุณภาพทั้งด้านความถูกต้อง (Validity) และด้านความเชื่อมั่น (Reliability) โดยวิธีการหาสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค (Cronbach's Coefficient Alpha) เพื่อแสดงความน่าเชื่อถือได้ในระดับที่คุณวิจัยสามารถยอมรับได้ ซึ่งสามารถนำไปใช้ในการสอบถามกลุ่มตัวอย่างได้จริง ดังสรุปความน่าเชื่อถือได้ในแต่ละประเด็นตัวแปรในตารางที่ 3.2

Copyright© Suratthani Rajabhat University
All Right Reserved

ตารางที่ 3.2 แสดงผลการทดสอบความน่าเชื่อถือได้ของการทดสอบเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล โดยจำแนกตามประเด็นตัวแปรปัจจัยแวดล้อมทางธุรกิจที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของการประกอบธุรกิจผ้าใบ ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี

ประเด็นตัวแปร	จำนวน	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
ระบบบุคลากร	5	100.87	100.05	0.46	0.92
ระบบการเงิน	4	101.07	103.03	0.47	0.92

ตารางที่ 3.2 (ต่อ)

ประเด็นตัวแปร	จำนวน	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
ระบบการตลาด	5	100.90	96.30	0.67	0.91
ระบบการบริหารการจัดการ	5	100.97	100.31	0.42	0.92
ระบบลูกค้า	3	100.90	102.09	0.25	0.92
ระบบการแข่งขัน	3	101.20	106.86	0.08	0.93
ระบบการเมืองและกฎหมาย	3	101.13	100.19	0.45	0.92
ระบบเศรษฐกิจ	3	101.20	95.48	0.66	0.91
ระบบเทคโนโลยี	4	101.17	95.04	0.72	0.91
รวมประเด็นตัวแปร	35	101.05	99.93	0.43	0.92

จากตารางที่ 3.2 แสดงผลการทดสอบความน่าเชื่อถือได้ของการทดสอบเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล โดยจำแนกตามประเด็นของตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยนี้ พบว่า ค่า Cronbach's Alpha ของแต่ละประเด็นตัวแปร มีค่าเข้าใกล้ 1 แสดงว่าเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้มีความน่าเชื่อถือได้ในระดับที่ผู้วิจัยยอมรับได้ในแต่ละประเด็นของตัวแปร ตามที่ **สรายุทธ์ กันหลง (2555)** ได้กล่าวไว้ว่า เกณฑ์มาตรฐานขั้นต่ำของค่า Cronbach's Alpha สำหรับการวิจัยทางสังคมศาสตร์ในทางปฏิบัติที่ใช้กันไม่ควรต่ำกว่า 0.7 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ **จิตพร อภิรัตน์ (2559)**

Copyright© Suratthani Rajabhat University
การเก็บรวบรวมข้อมูล All Right Reserved

การเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการพัฒนาเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยการศึกษาแบบสอบถามจากงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ซึ่งเป็นข้อมูลทุติยภูมิ หลังจากนั้นจึงดำเนินการพัฒนาแบบสอบถาม (Questionnaire) ขึ้น เพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับความสำเร็จของธุรกิจผ้าใบ จากประชากรที่ผู้วิจัยได้เลือกหรือกำหนดไว้ข้างต้น ดังรายละเอียดของการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไปนี้

1. ผู้วิจัยเข้าพบผู้ประกอบการธุรกิจผ้าใบในจังหวัดสุราษฎร์ธานี เพื่อขอความร่วมมือผู้ประกอบการธุรกิจผ้าใบตอบแบบสอบถามงานวิจัย
2. ผู้วิจัยกำหนดขอบเขตของการทำแบบสอบถามและแจ้งรายละเอียดการเก็บรวบรวมแบบสอบถามงานวิจัยให้ผู้ประกอบการทราบ

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ จะใช้สถิติขั้นพื้นฐาน (Descriptive Statistics Analysis) และสถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) ในการวิเคราะห์ข้อมูลโดยพิจารณาเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ประกอบด้วย

1. การวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยวิธีหาความถี่และค่าร้อยละ
2. การวิเคราะห์ปัจจัยแวดล้อมทางธุรกิจของการประกอบธุรกิจผ้าใบและระดับความสำเร็จของการประกอบธุรกิจผ้าใบ ในจังหวัดสุราษฎร์ธานีโดยวิธีหาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ในภาพรวมรายด้านและรายข้อ และเปรียบเทียบกับเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ (กัลยา วาณิชยปัญญา และฐิตา วาณิชยปัญญา, 2558) ซึ่งผู้วิจัยได้เปรียบเทียบจากเกณฑ์ในการให้ระดับคะแนนดังต่อไปนี้

5 คะแนน หมายถึง การให้ความสำคัญในระดับมากที่สุดของปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความสำเร็จของการประกอบธุรกิจผ้าใบ

4 คะแนน หมายถึง การให้ความสำคัญในระดับมากของปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความสำเร็จของการประกอบธุรกิจผ้าใบ

3 คะแนน หมายถึง การให้ความสำคัญในระดับปานกลางของปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความสำเร็จของการประกอบธุรกิจผ้าใบ

2 คะแนน หมายถึง การให้ความสำคัญในระดับน้อยของปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความสำเร็จของการประกอบธุรกิจผ้าใบ

1 คะแนน หมายถึง การให้ความสำคัญในระดับน้อยที่สุดของปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความสำเร็จของการประกอบธุรกิจผ้าใบ

การวิจัยในครั้งนี้ใช้เกณฑ์ระดับความสำคัญหรือความสำเร็จแบ่งเป็น 5 ระดับ ตามแบบอันตรภาคชั้น (Class Interval) โดยการวิเคราะห์ข้อมูลในแต่ละประเด็นของตัวแปรจำเป็นต้องคำนวณค่าพิสัยเพื่อใช้เป็นเกณฑ์ในการเปรียบเทียบ ซึ่งถือเป็นระดับคะแนนเฉลี่ยเพื่อใช้ในการวิเคราะห์ โดยนำค่าพิสัยที่คำนวณได้บวกกับระดับความสำคัญแต่ละระดับ และนำไปใช้เป็นค่าระดับคะแนนเฉลี่ยในการวิเคราะห์เปรียบเทียบได้ ซึ่งสูตรการคำนวณค่าพิสัย คือ

$$\begin{aligned}\text{พิสัย} &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนระดับชั้น}} \\ &= \frac{5 - 1}{5} \\ &= 0.8\end{aligned}$$

เพราะฉะนั้น จากหลักเกณฑ์ดังกล่าวสามารถแบ่งค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสำหรับใช้ในการวิเคราะห์เปรียบเทียบ (Best, 1977) คือ

ค่าเฉลี่ย 4.21 - 5.00 หมายความว่า ความสำเร็จของการประกอบธุรกิจอยู่ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.41 - 4.20 หมายความว่า ความสำเร็จของการประกอบธุรกิจอยู่ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.61 - 3.40 หมายความว่า ความสำเร็จของการประกอบธุรกิจอยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.81 - 2.60 หมายความว่า ความสำเร็จของการประกอบธุรกิจอยู่ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.80 หมายความว่า ความสำเร็จของการประกอบธุรกิจอยู่ในระดับน้อยที่สุด

3. วิเคราะห์ปัจจัยแวดล้อมทางธุรกิจที่มีผลต่อความสำเร็จของธุรกิจผ้าใบ โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) เพื่อวิเคราะห์ความมีอิทธิพลของปัจจัยหรือตัวแปรที่มีผลกระทบต่อตัวแปรตามนั้นก็คือความสำเร็จของธุรกิจผ้าใบ (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2559)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยในครั้งนี้เพื่อศึกษาถึงความสำเร็จของธุรกิจผ้าใบในจังหวัดสุราษฎร์ธานีผ่านแบบสอบถามที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลรวมทั้งใช้ สถิติพื้นฐานและการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณในการสรุปผลการวิจัยอย่างเป็นระบบ ซึ่งการวิเคราะห์ข้อมูลจะแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ประกอบด้วย การวิเคราะห์สภาพส่วนบุคคลของผู้ประกอบธุรกิจผ้าใบกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการดำเนินธุรกิจผ้าใบในแต่ละประเด็นตัวแปร ซึ่งประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา ประเภทของกิจการ รูปแบบการจดทะเบียน ระยะเวลาในการประกอบธุรกิจ รายได้กิจการเฉลี่ยต่อปี และจำนวนพนักงาน โดยใช้การวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics Analysis) ประกอบด้วย ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ในขณะที่การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสภาพส่วนบุคคลกับความสำเร็จของธุรกิจผ้าใบ ใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนที่มีปัจจัยตั้งแต่ 2 ปัจจัยขึ้นไป (F-test) เพื่อพิจารณาสภาพส่วนบุคคลว่ามีผลกระทบต่อความสำเร็จของธุรกิจผ้าใบในจังหวัดสุราษฎร์ธานีหรือไม่เพียงใด ส่วนการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งต่อการดำเนินธุรกิจผ้าใบว่ามีอิทธิพลและส่งผลกระทบต่อความสำเร็จของธุรกิจผ้าใบมากน้อยเพียงใด ผ่านการใช้เทคนิคการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) และการทดสอบสมมติฐานของการวิจัยในครั้งนี้ใช้สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) ดังจะอธิบายในรายละเอียดต่อไป

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคลปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อระดับปัจจัยแวดล้อมทางธุรกิจ ของการประกอบธุรกิจผ้าใบ และความสำเร็จของการประกอบธุรกิจผ้าใบในจังหวัดสุราษฎร์ธานี

ตารางที่ 4.1 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ประกอบการธุรกิจผ้าใบ

ปัจจัยส่วนบุคคล	ความถี่	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	58	79.45
หญิง	15	20.55
รวม	73	100.00

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ปัจจัยส่วนบุคคล	ความถี่	ร้อยละ
2. อายุ		
น้อยกว่า 31 ปี	21	28.77
31 - 40 ปี	4	5.48
41 - 50 ปี	16	21.92
มากกว่า 50 ปี	32	43.84
รวม	73	100.00
3. ระดับการศึกษา		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	47	64.38
ปริญญาตรี	19	26.03
สูงกว่าปริญญาตรี	7	9.59
รวม	73	100.00
4. ประเภทของกิจการ		
ผลิต	14	19.18
จำหน่าย	23	31.51
ผลิตและจำหน่าย	36	49.32
รวม	73	100.00
5. รูปแบบการจัดทะเบียน		
เจ้าของคนเดียว	69	94.52
ห้างหุ้นส่วนจำกัด	4	5.48
รวม	73	100.00
6. ระยะเวลาในการประกอบธุรกิจ		
น้อยกว่า 1 ปี	3	4.11
1 - 5 ปี	7	9.59
6 - 10 ปี	12	16.44
มากกว่า 10 ปี	51	69.86
รวม	73	100.00

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ปัจจัยส่วนบุคคล	ความถี่	ร้อยละ
7. รายได้ของกิจการเฉลี่ยต่อปี		
น้อยกว่า 1 ล้านบาท	37	50.68
1 - 5 ล้านบาท	33	45.21
6 - 10 ล้านบาท	3	4.11
รวม	73	100.00
8. จำนวนพนักงาน		
น้อยกว่า 10 คน	68	93.15
10 - 20 คน	5	6.85
รวม	73	100.00
9. การดำเนินธุรกิจของท่านประสบความสำเร็จ ใช่หรือไม่		
ประสบความสำเร็จมากที่สุด	10	13.70
ประสบความสำเร็จปานกลาง	63	86.30
รวม	73	100.00

ตารางที่ 4.1 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ประกอบการธุรกิจผ้าใบในจังหวัดสุราษฎร์ธานี พบว่า ส่วนใหญ่ผู้ประกอบการธุรกิจผ้าใบเป็นเพศชาย จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 79.45 มีอายุมากกว่า 50 ปี จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 43.84 มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 64.38 ประเภทของกิจการส่วนใหญ่เป็นแบบผลิตและจำหน่าย จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 49.32 รูปแบบการจดทะเบียนเป็นแบบเจ้าของคนเดียว จำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 94.52 ส่วนใหญ่มีระยะเวลาในการประกอบธุรกิจ มากกว่า 10 ปี จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 69.86 มีรายได้ของกิจการเฉลี่ยต่อปี น้อยกว่า 1 ล้านบาท จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 50.68 มีจำนวนพนักงานน้อยกว่า 10 คน จำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 93.15 และส่วนใหญ่คิดว่าธุรกิจของตนเองประสบความสำเร็จปานกลางจำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 86.30 ตามลำดับ

นอกจากนี้ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อระดับปัจจัยแวดล้อมทางธุรกิจของการประกอบธุรกิจผ้าใบ และระดับความสำเร็จของการประกอบธุรกิจผ้าใบ ในจังหวัดสุราษฎร์ธานีผ่านการใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) โดยผู้วิจัยพิจารณาค่าเฉลี่ยประชากร ($\bar{x}$) และค่า

ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ในแต่ละประเด็นของตัวแปรในการรายงานผลการวิเคราะห์ระดับปัจจัยแวดล้อมทางธุรกิจของการประกอบธุรกิจผ้าใบ และระดับความสำเร็จของการประกอบธุรกิจผ้าใบในจังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยเปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ยตามเกณฑ์ที่ได้กำหนดไว้ดังแสดงรายละเอียดผลการวิเคราะห์ไว้ในตารางที่ 4.2 ถึง 4.16

ตารางที่ 4.2 ระดับปัจจัยแวดล้อมทางธุรกิจของการประกอบธุรกิจผ้าใบในจังหวัดสุราษฎร์ธานี
ในภาพรวม 9 ด้าน

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จ ของการประกอบธุรกิจผ้าใบ	$\bar{X}$	S.D.	ผลการเปรียบเทียบกับ ค่าเฉลี่ยตามเกณฑ์ กำหนด
ปัจจัยภายใน			
1. ระบบบุคลากร	3.34	0.67	ปานกลาง
2. ระบบการเงิน	3.31	0.69	ปานกลาง
3. ระบบการตลาด	3.50	0.54	มาก
4. ระบบการบริหารการจัดการ	3.68	0.32	มาก
ปัจจัยภายนอก			
5. ระบบลูกค้า	4.63	0.76	มากที่สุด
6. ระบบการแข่งขัน	4.42	0.81	มากที่สุด
7. ระบบเศรษฐกิจ	4.56	0.78	มากที่สุด
8. ระบบการเมืองและกฎหมาย	4.46	0.58	มากที่สุด
9. ระบบเทคโนโลยี	4.07	0.62	มากที่สุด
รวม	4.00	0.64	มาก

จากตารางที่ 4.2 แสดงผลการวิเคราะห์ระดับปัจจัยแวดล้อมทางธุรกิจของการประกอบธุรกิจผ้าใบในจังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยภาพรวม 9 ด้าน ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ พบว่า ผู้ประกอบการส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับปัจจัยแวดล้อมทางธุรกิจของการประกอบธุรกิจผ้าใบในจังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยภาพรวม 9 ด้านอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 4.00 โดยปัจจัยแวดล้อมทางธุรกิจที่ผู้ประกอบการธุรกิจผ้าใบมีความคิดเห็นว่ามีค่าสำคัญต่อการประกอบธุรกิจมากที่สุด 3 ลำดับแรก คือ ระบบลูกค้า ค่าเฉลี่ย 4.63 รองลงมา คือ ระบบเศรษฐกิจ ค่าเฉลี่ย 4.56 และ ระบบการเมืองและกฎหมายค่าเฉลี่ย 4.46 อยู่ในระดับมากที่สุด ตามลำดับ และสามารถจำแนกรายด้านได้ดังรายละเอียดตามตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.3 ระดับปัจจัยแวดล้อมทางธุรกิจของการประกอบธุรกิจผ้าใบในจังหวัดสุราษฎร์ธานี
ด้านระบบบุคลากร

ระบบบุคลากร	$\bar{X}$	S.D.	ผลการเปรียบเทียบกับ ค่าเฉลี่ยตามเกณฑ์ กำหนด
1. มีความรู้ความสามารถในงานที่ทำ	3.34	0.55	ปานกลาง
2. มีการจัดหน้าที่ของบุคลากรให้เหมาะสม กับความถนัดของแต่ละบุคคล	3.29	0.68	ปานกลาง
3. มีความขยันและอดทนในการทำงาน	3.38	0.68	ปานกลาง
4. มีการจัดอบรมบุคลากรในเรื่องต่าง ๆ ในธุรกิจให้มีความเข้าใจในเนื้อหางาน	3.28	0.71	ปานกลาง
5. มีการจัดค่าจ้างและสวัสดิการที่เหมาะสม	3.41	0.74	มาก
รวม	3.34	0.67	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.3 แสดงผลการวิเคราะห์ระดับปัจจัยแวดล้อมทางธุรกิจของการประกอบธุรกิจผ้าใบในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านระบบบุคลากรในแต่ละข้อกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้พบว่าผู้ประกอบการส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับระบบบุคลากร โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ย 3.34 เมื่อจำแนกรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ท่านมีการจัดค่าจ้างและสวัสดิการที่เหมาะสม ค่าเฉลี่ย 3.41 อยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ บุคลากรของท่านมีความขยันและอดทนในการทำงาน ค่าเฉลี่ย 3.38 อยู่ในระดับปานกลาง และบุคลากรของท่านมีความรู้ความสามารถในงานที่ทำค่าเฉลี่ย 3.34 อยู่ในระดับปานกลาง ตามลำดับ

ตารางที่ 4.4 ระดับปัจจัยแวดล้อมทางธุรกิจของการประกอบธุรกิจผ้าใบในจังหวัดสุราษฎร์ธานี
ด้านระบบการเงิน

ระบบการเงิน	$\bar{X}$	S.D.	ผลการเปรียบเทียบกับ ค่าเฉลี่ยตามเกณฑ์ กำหนด
1. มีเงินทุนเพียงพอต่อการประกอบธุรกิจ	3.02	0.72	ปานกลาง
2. มีการกู้เงินจากสถาบันการเงินเพื่อมา เสริมสภาพคล่องของธุรกิจได้	3.44	0.72	มาก
3. มีการวางแผนทางการเงินของธุรกิจ	3.52	0.59	มาก
4. มีเงินทุนหมุนเวียนในธุรกิจเพียงพอ การผลิตสินค้าได้ตามความต้องการ	3.27	0.76	ปานกลาง
รวม	3.31	0.69	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.4 แสดงผลการวิเคราะห์ระดับปัจจัยแวดล้อมทางธุรกิจของการประกอบธุรกิจผ้าใบในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านระบบการเงินในแต่ละข้อกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้พบว่า ผู้ประกอบการส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับระบบการเงิน โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ย 3.31 เมื่อจำแนกรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือท่านมีการวางแผนทางการเงินของธุรกิจค่าเฉลี่ย 3.52 อยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ ท่านสามารถกู้เงินจากสถาบันการเงินเพื่อมาเสริมสภาพคล่องของธุรกิจได้ ค่าเฉลี่ย 3.44 อยู่ในระดับมาก ท่านมีเงินทุนหมุนเวียนในธุรกิจเพียงพอต่อการผลิตสินค้าได้ตามความต้องการ ค่าเฉลี่ย 3.27 อยู่ในระดับปานกลาง และท่านมีเงินทุนเพียงพอต่อการประกอบธุรกิจ ค่าเฉลี่ย 3.02 อยู่ในระดับปานกลาง ตามลำดับ

ตารางที่ 4.5 ระดับปัจจัยแวดล้อมทางธุรกิจของการประกอบธุรกิจผ้าใบในจังหวัดสุราษฎร์ธานี
ด้านระบบการตลาด

ระบบการตลาด	$\bar{X}$	S.D.	ผลการเปรียบเทียบกับ ค่าเฉลี่ยตามเกณฑ์ กำหนด
1. มีการวางแผน ด้านการตลาด เช่น ผลิตภัณฑ์ ราคา ช่องทางการจำหน่าย ประชาสัมพันธ์ เป็นต้น	3.26	0.50	ปานกลาง
2. มีการวิเคราะห์ตลาดวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อนของธุรกิจ	3.59	0.58	มาก
3. มีการออกแบบผลิตภัณฑ์รูปแบบใหม่ ๆ ให้ตรงตามความต้องการของตลาด	3.68	0.53	มาก
4. มีการติดตามผลของลูกค้าสอบถาม ความพึงพอใจหลังการขาย	3.41	0.57	มาก
5. มีการสร้างพันธมิตรทางการตลาด เช่น การสร้างร่วมมือกับองค์กรอื่น ในการทำธุรกิจร่วมกัน	3.57	0.52	มาก
รวม	3.50	0.54	มาก

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

จากตารางที่ 4.5 แสดงผลการวิเคราะห์ระดับปัจจัยแวดล้อมทางธุรกิจของการประกอบธุรกิจ
ผ้าใบในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านระบบการตลาดในแต่ละข้อกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้พบว่าผู้ประกอบการ
ส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับระบบตลาด โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.50 เมื่อจำแนกรายข้อ
พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือท่านมีการออกแบบผลิตภัณฑ์รูปแบบใหม่ ๆ ให้ตรงตามความต้องการ
ของตลาด ค่าเฉลี่ย 3.68 อยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ ท่านมีการวิเคราะห์ตลาดวิเคราะห์จุดแข็ง
จุดอ่อนของธุรกิจค่าเฉลี่ย 3.59 อยู่ในระดับมาก และท่านมีการสร้างพันธมิตรทางการตลาดเช่น
การสร้างร่วมมือกับองค์กรอื่นในการทำธุรกิจร่วมกัน ค่าเฉลี่ย 3.57 อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

ตารางที่ 4.6 ระดับปัจจัยแวดล้อมทางธุรกิจของการประกอบธุรกิจผ้าใบในจังหวัดสุราษฎร์ธานี
ด้านระบบการบริหารการจัดการ

ระบบการบริหารการจัดการ	$\bar{X}$	S.D.	ผลการเปรียบเทียบกับ ค่าเฉลี่ยตามเกณฑ์ กำหนด
1. มีการวางแผนสั่งซื้อวัตถุดิบให้พอดีกับ การผลิต	3.67	0.67	มาก
2. มีการวางแผนการผลิตให้เป็นระบบ ช่วยลดต้นทุนการผลิต	3.80	0.75	มาก
3. มีการประเมินผลในการดำเนินงาน ของกิจการ	3.55	0.70	มาก
4. มีการจัดการสภาพแวดล้อมทำงาน ให้มีบรรยากาศที่ดี	3.66	0.75	มาก
5. มีการดูแลและวางแผนให้กับพนักงาน ในด้านการเป็นพนักงานที่ดี	3.72	0.92	มาก
รวม	3.68	0.32	มาก

จากตารางที่ 4.6 แสดงผลการวิเคราะห์ระดับปัจจัยแวดล้อมทางธุรกิจของการประกอบธุรกิจผ้าใบในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านระบบการบริหารการจัดการในแต่ละข้อกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ พบว่าผู้ประกอบการส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับระบบการบริหารการจัดการ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.68 เมื่อจำแนกรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือท่านมีการวางแผนการผลิตให้เป็นระบบ ช่วยลดต้นทุนการผลิตค่าเฉลี่ย 3.80 อยู่ในระดับมาก รองลงมา คือ ท่านมีการดูแลและวางแผนให้กับพนักงานในด้านการเป็นพนักงานที่ดี ค่าเฉลี่ย 3.72 อยู่ในระดับมาก และท่านมีการวางแผนสั่งซื้อวัตถุดิบให้พอดีกับการผลิต ค่าเฉลี่ย 3.67 อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

ตารางที่ 4.7 ระดับปัจจัยแวดล้อมทางธุรกิจของการประกอบธุรกิจผ้าใบในจังหวัดสุราษฎร์ธานี
ด้านระบบลูกค้า

ระบบลูกค้า	$\bar{X}$	S.D.	ผลการเปรียบเทียบกับ ค่าเฉลี่ยตามเกณฑ์ กำหนด
1. มีการวิเคราะห์ความต้องการของลูกค้า ในการตัดสินใจซื้อสินค้า	4.88	0.78	มากที่สุด
2. มีการบริการสินค้าที่ตรงกับความต้องการ ของลูกค้า	4.61	0.80	มากที่สุด
3. ลูกค้ามีความพึงพอใจต่อการบริการ ของทางร้าน	4.41	0.71	มากที่สุด
รวม	4.63	0.76	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.7 แสดงผลการวิเคราะห์ระดับปัจจัยแวดล้อมทางธุรกิจของการประกอบธุรกิจ
ผ้าใบในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านระบบลูกค้าในแต่ละข้อกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ พบว่า ผู้ประกอบการ
ส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับระบบลูกค้า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.68 เมื่อจำแนก
รายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือท่านมีการวิเคราะห์ความต้องการของลูกค้าในการตัดสินใจ
ซื้อสินค้า ค่าเฉลี่ย 4.88 อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ ท่านให้บริการสินค้าที่ตรงกับความต้องการ
ของลูกค้า ค่าเฉลี่ย 4.61 อยู่ในระดับมากที่สุด และลูกค้ามีความพึงพอใจต่อการบริการของท่าน
ค่าเฉลี่ย 4.41 อยู่ในระดับมากที่สุด ตามลำดับ

ตารางที่ 4.8 ระดับปัจจัยแวดล้อมทางธุรกิจของการประกอบธุรกิจผ้าใบในจังหวัดสุราษฎร์ธานี
ด้านระบบการแข่งขัน

ระบบการแข่งขัน	$\bar{X}$	S.D.	ผลการเปรียบเทียบกับ ค่าเฉลี่ยตามเกณฑ์ กำหนด
1. มีจำนวนของคู่แข่งของธุรกิจผ้าใบ มีปริมาณมาก	4.85	0.75	มากที่สุด
2. มีการตั้งราคาผลิตภัณฑ์ที่เหมาะสม เมื่อเทียบกับคู่แข่งของธุรกิจผ้าใบ	4.32	0.78	มากที่สุด
3. มีการเตรียมตัวก่อนการเจรจาต่อรอง เช่น ศึกษาประเด็นที่ต้องเจรจาต่อรอง เรียงลำดับความสำคัญ เป็นต้น	4.10	0.91	มาก
รวม	4.42	0.81	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.8 แสดงผลการวิเคราะห์ระดับปัจจัยแวดล้อมทางธุรกิจของการประกอบธุรกิจผ้าใบในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านระบบการแข่งขันในแต่ละข้อกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ พบว่า ผู้ประกอบการส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับระบบแข่งขัน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.42 เมื่อจำแนกรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือจำนวนของคู่แข่งของธุรกิจผ้าใบมีปริมาณมาก ค่าเฉลี่ย 4.85 อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ ท่านมีการตั้งราคาผลิตภัณฑ์ที่เหมาะสมเมื่อเทียบกับคู่แข่งของธุรกิจผ้าใบ ค่าเฉลี่ย 4.32 อยู่ในระดับมากที่สุด และท่านมีการเตรียมตัวก่อนการเจรจาต่อรอง เช่น ศึกษาประเด็นที่ต้องเจรจาต่อรองเรียงลำดับความสำคัญ เป็นต้น ค่าเฉลี่ย 4.10 อยู่ในระดับมากตามลำดับ

ตารางที่ 4.9 ระดับปัจจัยแวดล้อมทางธุรกิจของการประกอบธุรกิจผ้าใบในจังหวัดสุราษฎร์ธานี
ด้านระบบเศรษฐกิจ

ระบบเศรษฐกิจ	$\bar{X}$	S.D.	ผลการเปรียบเทียบกับ ค่าเฉลี่ยตามเกณฑ์ กำหนด
1. อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ ณ ปัจจุบัน มีผลต่อ สภาพคล่องของธุรกิจของท่าน	4.75	0.62	มากที่สุด
2. ภาวะเศรษฐกิจ ณ ปัจจุบันส่งผลให้ธุรกิจ ของท่านมีผลกำไรน้อยลง	4.96	0.91	มากที่สุด
3. นโยบายและมาตรการส่งเสริมเศรษฐกิจ ของรัฐเอื้อต่อการดำเนินธุรกิจของท่าน	3.98	0.80	มาก
รวม	4.56	0.78	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.9 แสดงผลการวิเคราะห์ระดับปัจจัยแวดล้อมทางธุรกิจของการประกอบธุรกิจ
ผ้าใบในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านระบบเศรษฐกิจในแต่ละข้อกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ พบว่า ผู้ประกอบการ
ส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับระบบเศรษฐกิจ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.56 เมื่อจำแนก
รายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ ภาวะเศรษฐกิจ ณ ปัจจุบันส่งผลให้ธุรกิจของท่านมีผลกำไร
น้อยลงค่าเฉลี่ย 4.96 อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ ณ ปัจจุบัน มีผลต่อ
สภาพคล่องของธุรกิจของท่าน ค่าเฉลี่ย 4.75 อยู่ในระดับมากที่สุด และ นโยบายและมาตรการส่งเสริม
เศรษฐกิจของรัฐเอื้อต่อการดำเนินธุรกิจของท่าน ค่าเฉลี่ย 3.98 อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

All Right Reserved

ตารางที่ 4.10 ระดับปัจจัยแวดล้อมทางธุรกิจของการประกอบธุรกิจผ้าใบในจังหวัดสุราษฎร์ธานี
ด้านระบบการเมืองและกฎหมาย

ระบบการเมืองและกฎหมาย	$\bar{X}$	S.D.	ผลการเปรียบเทียบกับ ค่าเฉลี่ยตามเกณฑ์ กำหนด
1. ธุรกิจมีภาครัฐบาลให้การส่งเสริม การลงทุนในการดำเนินธุรกิจ SMEs	4.43	0.67	มากที่สุด
2. ธุรกิจมีกฎหมายมีการเอื้อต่อการ ดำเนินงานธุรกิจ	4.57	0.52	มากที่สุด
3. ธุรกิจรู้เรื่องกฎหมาย และกฎระเบียบ ในการจัดตั้งธุรกิจ เช่น การจดทะเบียน ธุรกิจ	4.38	0.54	มากที่สุด
รวม	4.46	0.58	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.10 แสดงผลการวิเคราะห์ระดับปัจจัยแวดล้อมทางธุรกิจของการประกอบธุรกิจผ้าใบในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านระบบการเมืองและกฎหมายในแต่ละข้อกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้พบว่า ผู้ประกอบการส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับระบบการเมืองและกฎหมาย โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.46 เมื่อจำแนกรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือกฎหมายมีการเอื้อต่อการดำเนินงานธุรกิจของพหุภาคี 4.57 อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ ภาครัฐบาลให้การส่งเสริมการลงทุนในการดำเนินธุรกิจ SMEs ค่าเฉลี่ย 4.43 อยู่ในระดับมากที่สุด และท่านรู้เรื่องกฎหมาย และกฎระเบียบในการจัดตั้งธุรกิจ เช่น การจดทะเบียนธุรกิจ ค่าเฉลี่ย 4.38 อยู่ในระดับมากที่สุด ตามลำดับ

ตารางที่ 4.11 ระดับปัจจัยแวดล้อมทางธุรกิจของการประกอบธุรกิจผ้าใบในจังหวัดสุราษฎร์ธานี
ด้านระบบเทคโนโลยี

ระบบเทคโนโลยี	$\bar{X}$	S.D.	ผลการเปรียบเทียบกับ ค่าเฉลี่ยตามเกณฑ์ กำหนด
1. มีการใช้เครื่องจักรที่ทันสมัยมาช่วยในการผลิตสินค้าทำให้ผลิตสินค้าและบริการมีจำนวนมากขึ้น ในเวลารวดเร็ว และมีปริมาณเพียงพอต่อการความต้องการของลูกค้า	4.49	0.56	มากที่สุด
2. มีการใช้เทคโนโลยีช่วยในการออกแบบสินค้า ช่วยให้มีการคิดค้นหรือออกแบบรูปแบบของสินค้าและบริการที่มีรูปแบบใหม่ ๆ หลากหลาย	4.43	0.58	มากที่สุด
3. มีการใช้เทคโนโลยีมาช่วยในการโฆษณาสินค้าและการให้บริการ เช่น การใช้คอมพิวเตอร์เข้ามาช่วยในการขายสินค้าและสั่งซื้อสินค้าต่าง ๆ โดยผ่านทางเครือข่ายอินเทอร์เน็ต การโฆษณาทางวิทยุ โทรทัศน์ หรือ สิ่งพิมพ์ต่าง ๆ	3.39	0.67	มาก
4. มีการใช้เทคโนโลยีช่วยในการจัดการเพื่อให้เกิดการทำงานที่มีประสิทธิภาพเป็นระบบรวดเร็ว เช่น การนำคอมพิวเตอร์มาใช้ในการจัดเก็บเอกสารหรือค้นหาข้อมูล เป็นต้น	3.98	0.66	มาก
รวม	4.07	0.62	มาก

จากตารางที่ 4.11 แสดงผลการวิเคราะห์ระดับปัจจัยแวดล้อมทางธุรกิจของการประกอบธุรกิจผ้าใบในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านระบบเทคโนโลยี ในแต่ละข้อกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ พบว่า ผู้ประกอบการส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับระบบเทคโนโลยี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 4.07 เมื่อจำแนกรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือท่านมีการใช้เครื่องจักรที่ทันสมัยมาช่วยในการผลิตสินค้า

ทำให้ผลิตสินค้าและบริการมีจำนวนมากขึ้น ในเวลารวดเร็ว และมีปริมาณเพียงพอต่อความต้องการของลูกค้าเฉลี่ย 4.49 อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา คือ ท่านมีการใช้เทคโนโลยีช่วยในการออกแบบสินค้า ช่วยให้มีการคิดค้นหรือออกแบบรูปแบบของสินค้าและบริการที่มีรูปแบบใหม่ ๆ หลากหลาย ค่าเฉลี่ย 4.43 อยู่ในระดับมาก ท่านมีการใช้เทคโนโลยีช่วยในการจัดการ เพื่อให้เกิดการทำงานที่มีประสิทธิภาพ เป็นระบบ รวดเร็ว เช่น การนำคอมพิวเตอร์มาใช้เพื่อจัดเก็บเอกสารหรือค้นหาข้อมูล เป็นต้น ค่าเฉลี่ย 3.98 อยู่ในระดับมาก และท่านมีการใช้เทคโนโลยีมาช่วยในการโฆษณาสินค้าและการให้บริการ เช่น การใช้คอมพิวเตอร์เข้ามาช่วยในการขายสินค้าและสั่งซื้อสินค้าต่าง ๆ โดยผ่านทางเครือข่ายอินเทอร์เน็ต การโฆษณาทางวิทยุ โทรทัศน์ หรือสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ ค่าเฉลี่ย 3.39 อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

ตารางที่ 4.12 ระดับความสำเร็จของการประกอบธุรกิจผ้าใบ ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี
ในภาพรวม 4 ด้าน

ประเด็นที่มีผลต่อความสำเร็จ ในการประกอบธุรกิจผ้าใบ	$\bar{X}$	S.D.	ผลการเปรียบเทียบกับ ค่าเฉลี่ยตามเกณฑ์ กำหนด
1. สภาพความเป็นไปทางด้านการเงิน	3.40	0.57	ปานกลาง
2. การตอบสนองความต้องการของลูกค้า	4.05	0.68	มาก
3. การส่งเสริมนวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์	4.17	0.72	มาก
4. การได้รับความเชื่อมั่นจากพนักงาน	4.56	0.71	มากที่สุด
รวม	4.05	0.67	มาก

All Right Reserved

จากตารางที่ 4.12 แสดงผลการวิเคราะห์ระดับปัจจัยแวดล้อมทางธุรกิจของการประกอบธุรกิจผ้าใบในจังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยภาพรวม 4 ด้าน ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ พบว่า ผู้ประกอบการส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับปัจจัยความสำเร็จของการประกอบธุรกิจผ้าใบในจังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 4.05 โดยด้านที่ผู้ประกอบการธุรกิจผ้าใบมีความเห็นว่ามีผลต่อความสำเร็จในการประกอบธุรกิจผ้าใบมากที่สุด คือ ด้านการได้รับความเชื่อมั่นจากพนักงาน ค่าเฉลี่ย 4.56 อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ การส่งเสริมนวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์ค่าเฉลี่ย 4.17 อยู่ในระดับมาก การตอบสนองความต้องการของลูกค้า ค่าเฉลี่ย 4.05 อยู่ในระดับมาก และสภาพความเป็นไปทางด้านการเงิน ค่าเฉลี่ย 3.40 อยู่ในระดับปานกลาง ตามลำดับ และสามารถจำแนกรายด้านได้ดังรายละเอียดตารางที่ 4.13 - 4.16

ตารางที่ 4.13 ระดับความสำเร็จของการประกอบธุรกิจผ้าใบ ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี
ด้านสภาพความเป็นไปทางด้านการเงิน

สภาพความเป็นไปทางด้านการเงิน	$\bar{X}$	S.D.	ผลการเปรียบเทียบกับ ค่าเฉลี่ยตามเกณฑ์ กำหนด
1. มีเครือข่ายทางธุรกิจ เช่น สถาบันการเงิน พันธมิตรทางธุรกิจ	3.43	0.66	มาก
2. มีเงินทุนของสถานประกอบการ	3.75	0.64	มาก
3. มีความรู้ด้านการจัดการการเงิน และงบดุลเป็นอย่างดี	3.33	0.46	ปานกลาง
4. มีความรู้ในการวางแผนด้านการเงิน และบัญชีได้ดี	3.08	0.51	ปานกลาง
รวม	3.40	0.57	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.13 แสดงผลการวิเคราะห์ระดับปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการประกอบธุรกิจผ้าใบในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านสภาพความเป็นไปทางด้านการเงินในแต่ละข้อกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ พบว่า ผู้ประกอบการส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการประกอบธุรกิจผ้าใบ ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านสภาพความเป็นไปทางด้านการเงินอยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ย 3.40 โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ จำนวนเงินทุนของสถานประกอบการ ค่าเฉลี่ย 3.75 อยู่ในระดับมาก รองลงมา คือ ท่านมีเครือข่ายทางธุรกิจ เช่น สถาบันการเงิน พันมิตรทางธุรกิจ ค่าเฉลี่ย 3.43 อยู่ในระดับมาก ท่านมีความรู้ด้านการจัดการการเงินและงบดุลเป็นอย่างดี ค่าเฉลี่ย 3.33 อยู่ในระดับปานกลาง และท่านมีความรู้ในการวางแผนด้านการเงินและบัญชีได้ดี ค่าเฉลี่ย 3.08 อยู่ในระดับปานกลาง ตามลำดับ

ตารางที่ 4.14 ระดับความสำเร็จของการประกอบธุรกิจผ้าใบ ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี
ด้านการตอบสนองความต้องการของลูกค้า

การตอบสนองความต้องการของลูกค้า	$\bar{X}$	S.D.	ผลการเปรียบเทียบกับ ค่าเฉลี่ยตามเกณฑ์ กำหนด
1. ในช่วง 1 - 2 ปีที่ผ่านมา ลูกค้าที่ใช้บริการ ธุรกิจผ้าใบของท่านเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง	3.42	0.58	มาก
2. ในช่วง 1 - 2 ปีที่ผ่านมา ท่านสามารถ รักษาลูกค้าเดิมของท่านไว้ได้	4.41	0.63	มากที่สุด
3. ลูกค้ามักจะถามหาสินค้า/บริการใหม่ ๆ อยู่เสมอ	3.99	0.69	มาก
4. ธุรกิจผ้าใบของท่านมีชื่อเสียงและ เป็นที่รู้จักดีของลูกค้า	4.38	0.80	มากที่สุด
รวม	4.05	0.68	มาก

จากตารางที่ 4.14 แสดงผลการวิเคราะห์ระดับปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการประกอบธุรกิจผ้าใบ ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านการตอบสนองความต้องการของลูกค้า ในแต่ละข้อกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ พบว่า ผู้ประกอบการส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการประกอบธุรกิจผ้าใบในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านการตอบสนองความต้องการของลูกค้าอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 4.05 โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ในช่วง 1 - 2 ปีที่ผ่านมา ท่านสามารถรักษาลูกค้าเดิมของท่านไว้ได้ ค่าเฉลี่ย 4.41 อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ ธุรกิจผ้าใบของท่านมีชื่อเสียงและเป็นที่รู้จักดีของลูกค้า ค่าเฉลี่ย 4.38 อยู่ในระดับมากที่สุด ลูกค้ามักจะถามหาสินค้า/บริการใหม่ ๆ อยู่เสมอ ค่าเฉลี่ย 3.99 อยู่ในระดับมาก และ ในช่วง 1 - 2 ปีที่ผ่านมา ลูกค้าที่ใช้บริการธุรกิจผ้าใบของท่านเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ค่าเฉลี่ย 3.42 อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

ตารางที่ 4.15 ระดับความสำเร็จของการประกอบธุรกิจผ้าใบ ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี
ด้านการส่งเสริมนวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์

การส่งเสริมนวัตกรรมและความคิด สร้างสรรค์	$\bar{X}$	S.D.	ผลการเปรียบเทียบกับ ค่าเฉลี่ยตามเกณฑ์ กำหนด
1. มีการผลิตและพัฒนาสินค้าใหม่ ๆ อยู่เสมอ	4.63	0.64	มากที่สุด
2. มีการนำเทคนิคด้านการตลาดใหม่ ๆ ที่เป็นนวัตกรรมมาใช้ในการผลิตสินค้า	3.76	0.58	มาก
3. มีการมุ่งที่จะเป็นผู้ผลิตหรือผู้ประกอบการ รายแรกที่จะนำสินค้าชนิดใหม่ ออกสู่ตลาด	3.52	0.75	ปานกลาง
4. มีการนำคอมพิวเตอร์มาช่วยในการ ออกแบบสินค้า	4.77	0.89	มากที่สุด
รวม	4.17	0.72	มาก

จากตารางที่ 4.15 แสดงผลการวิเคราะห์ระดับปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการประกอบธุรกิจผ้าใบ ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านการส่งเสริมนวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์ ในแต่ละข้อกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ พบว่า ผู้ประกอบการส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการประกอบธุรกิจผ้าใบ ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านการส่งเสริมนวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์ อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 4.17 โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ท่านมีการนำคอมพิวเตอร์มาช่วยในการออกแบบสินค้า ค่าเฉลี่ย 4.77 อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา คือ ท่านมีการผลิตและพัฒนาสินค้าใหม่ ๆ อยู่เสมอ ค่าเฉลี่ย 4.63 อยู่ในระดับมากที่สุด ท่านมีการนำเทคนิคด้านการตลาดใหม่ ๆ ที่เป็นนวัตกรรมมาใช้ในการผลิตสินค้า ค่าเฉลี่ย 3.76 อยู่ในระดับมาก และท่านมุ่งที่จะเป็นผู้ผลิตหรือผู้ประกอบการรายแรกที่จะนำสินค้าชนิดใหม่ออกสู่ตลาด ค่าเฉลี่ย 3.52 อยู่ในระดับปานกลางตามลำดับ

ตารางที่ 4.16 ระดับความสำเร็จของการประกอบธุรกิจผ้าใบ ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี
ด้านการได้รับความยึดมั่นผูกพันจากพนักงาน

การได้รับความยึดมั่นผูกพันจากพนักงาน	$\bar{X}$	S.D.	ผลการเปรียบเทียบกับ ค่าเฉลี่ยตามเกณฑ์ กำหนด
1. มีการเอาใจใส่และรับผิดชอบต่องาน ที่ได้รับมอบหมาย	4.49	0.49	มากที่สุด
2. มีอัตราการขาดงานน้อย เมื่อเทียบกับ อัตราหมุนเวียนการเข้า-ออกงาน	4.31	0.63	มากที่สุด
3. มีความรักความผูกพันและจงรักภักดี ต่อองค์กร	4.61	0.81	มากที่สุด
4. มีความเป็นอยู่กันอย่างพี่น้อง เสมือนเป็น ครอบครัวเดียวกัน	4.82	0.93	มากที่สุด
รวม	4.56	0.71	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.16 แสดงผลการวิเคราะห์ระดับปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการประกอบธุรกิจผ้าใบ ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านการได้รับความยึดมั่นผูกพันจากพนักงาน ในแต่ละข้อกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ พบว่า ผู้ประกอบการส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการประกอบธุรกิจผ้าใบ ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านการได้รับความยึดมั่นผูกพันจากพนักงาน อยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.56 โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ พนักงานของท่านอยู่กันอย่างพี่น้อง เสมือนเป็นครอบครัวเดียวกัน ค่าเฉลี่ย 4.82 อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา คือ พนักงานของท่านมีความรักความผูกพันและจงรักภักดีต่อองค์กร ค่าเฉลี่ย 4.61 พนักงานของท่านเอาใจใส่และรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย ค่าเฉลี่ย 4.49 และ พนักงานของท่านมีอัตราการขาดงานน้อย เมื่อเทียบกับอัตราหมุนเวียนการเข้า-ออกงาน ค่าเฉลี่ย 4.31 อยู่ในระดับมากที่สุด ตามลำดับ

ตอนที่ 2 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนที่มีปัจจัยตั้งแต่ 2 ปัจจัยขึ้นไป (F-test)

ตารางที่ 4.17 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของสภาพปัจจัยส่วนบุคคลที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของธุรกิจผ้าใบในจังหวัดสุราษฎร์ธานี

Tests of Between-Subjects Effects

Dependent Variable : ความสำเร็จของธุรกิจผ้าใบ

Source	Type III Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Corrected Model	40.823	8	0.182	1.533	.221
Intercept	175.962	5	175.961	180.032	.000
อายุ	78.540	8	0.142	7.101	.006*
ระดับการศึกษา	10.921	8	1.324	2.712	.005*
ประเภทกิจการ	81.072	8	1.363	1.609	.437
รูปแบบการจดทะเบียน	53.416	8	1.433	1.756	.150
ระยะเวลาในการประกอบธุรกิจ	52.778	8	1.455	2.834	.001*
รายได้ของกิจการเฉลี่ยต่อปี	79.865	8	1.386	1.900	.006*
จำนวนพนักงาน	64.970	8	1.982	1.782	.542
Error	142.640	69	4.553		
Total	980.960	73			
Corrected Total	354.521	71			

a. R Squared = .856 (Adjusted R Squared = .714) ;** p-Value $\leq$.01

จากตารางที่ 4.17 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของปัจจัยส่วนบุคคลที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของธุรกิจผ้าใบในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลซึ่งประกอบด้วย อายุ ($F = 7.101$ และ $Sig. = .006^*$) ระดับการศึกษา ($F = 2.712$ และ $Sig. = .005^*$) ระยะเวลาในการประกอบธุรกิจ ($F = 2.834$ และ $Sig. = .001^*$) และรายได้ของกิจการเฉลี่ยต่อปี ($F = 1.900$ และ $Sig. = .006^*$) มีความสัมพันธ์และมีอิทธิพลต่อความสำเร็จของการประกอบธุรกิจผ้าใบ ณ ระดับนัยสำคัญที่ .01 ส่วนปัจจัยส่วนบุคคลอื่น ประกอบด้วย อายุ ประเภทกิจการรูปแบบการจดทะเบียน และจำนวนพนักงาน ไม่มีความสัมพันธ์และมีอิทธิพลต่อความสำเร็จของธุรกิจผ้าใบในจังหวัดสุราษฎร์ธานี

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของธุรกิจผ้าใบ ด้วยเทคนิคการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณ (Multiple Regression Analysis)

เนื่องจากการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) จะสามารถวิเคราะห์ได้อย่างถูกต้องก็ต่อเมื่อตัวแปรอิสระทุกตัวต้องเป็นอิสระจากกัน ดังนั้น เพื่อเป็นการตรวจสอบเงื่อนไขความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระไม่ให้เกิด Multicollinearity ในการพิจารณาว่าตัวแปรอิสระแต่ละตัวแปรมีความสัมพันธ์กันเองหรือไม่ ซึ่งหากตัวแปรอิสระมีความสัมพันธ์กันเองแสดงว่าเกิด Multicollinearity ขึ้น ดังแสดงการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงเส้นด้วยวิธี ENTER เพื่อการตรวจสอบเงื่อนไขการเกิด Multicollinearity ดังตารางที่ 4.18

ตารางที่ 4.18 แสดงการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงเส้นด้วยวิธี ENTER เพื่อการตรวจสอบเงื่อนไขการเกิด Multicollinearity

Model	R Square	Standardized Coefficients Beta	Unstandardized Coefficients		Collinearity Statistics		Sig.
			B	Std. Error	Tolerance	VIF	
	.987						
(Constant)			1.635	.306			.042
ระบบบุคลากร		.190	.112	.143	.999	1.393	.046
ระบบการเงิน		.079	.229	.343	.985	1.724	.035
ระบบการตลาด		.042	.182	.546	.268	1.669	.007
ระบบการบริหารจัดการ		.005	.310	.246	.355	1.930	.028
ระบบลูกค้า		.120	.059	.718	.891	1.957	.030
ระบบการแข่งขัน		.076	.077	.919	.900	2.150	.031
ระบบเศรษฐกิจ		.007	.310	.246	.355	2.233	.028
ระบบการเมืองและกฎหมาย		.134	.193	.341	.992	1.366	.022
ระบบเทคโนโลยี		.034	.189	.357	.318		.039

จากตารางที่ 4.18 แสดงผลการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงเส้นด้วยวิธี ENTER เพื่อการตรวจสอบเงื่อนไขการเกิด Multicollinearity พบว่า ไม่มีตัวแปรใดมีค่า Tolerance เข้าใกล้ 0 เพราะฉะนั้นจึงสรุปได้ว่า ตัวแปรอิสระมีความอิสระต่อกัน หรือไม่มีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน ในขณะที่ค่า VIF มีค่าที่เป็นไปได้ที่ตัวแปรอิสระจะไม่มีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันในระดับที่ผู้วิจัยยอมรับได้ ซึ่งตัวแปรอิสระทุกปัจจัยสามารถนำไปใช้ในการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) เพื่อค้นหาว่าตัวแปรอิสระใดมีอิทธิพลต่อความสำเร็จของธุรกิจผ้าใบมากน้อยเพียงใด ตามที่ตัวแปรอิสระทุกตัว ผ่านเงื่อนไขการทดสอบ Multicollinearity เรียบร้อยแล้ว โดยผู้วิจัยใช้วิธีการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงเส้น (Linear Regression Analysis) ด้วยวิธี Enter ตามที่ทุกปัจจัยซึ่งเป็นตัวแปรอิสระ อันประกอบด้วย ระบบบุคลากร (X_1) ระบบการเงิน (X_2) ระบบการตลาด (X_3) ระบบการบริหารการจัดการ (X_4) ระบบลูกค้า (X_5) ระบบการแข่งขัน (X_6) ระบบเศรษฐกิจ (X_7) ระบบการเมืองและกฎหมาย (X_8) และ ระบบเทคโนโลยี (X_9) สามารถพยากรณ์ตัวแปรตาม คือ ความสำเร็จของธุรกิจผ้าใบในจังหวัดสุราษฎร์ธานี (Y) ได้ดังแสดงในตารางที่ 4.19

ตารางที่ 4.19 แสดงผลการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุคูณของความสำเร็จของธุรกิจผ้าใบในจังหวัดสุราษฎร์ธานี (Y) ผ่านตัวแปรอิสระทุกปัจจัย

ตัวแปรที่ใช้ในการทดสอบ	F	R Square	Standardized Coefficients Beta	Unstandardized Coefficients		Sig.
				B	Std. Error	
	5.341	.987				
(Constant)				1.635	.306	.042
ระบบบุคลากร (X_1)		3	.190	.112	.143	.046*
ระบบการเงิน (X_2)		9	.079	.229	.343	.035*
ระบบการตลาด (X_3)		4	.042	.182	.546	.007*
ระบบการบริหารการจัดการ (X_4)		7	.005	.310	.246	.028*
ระบบลูกค้า (X_5)		1	.120	.059	.718	.030*
ระบบการแข่งขัน (X_6)		2	.076	.077	.919	.031*
ระบบเศรษฐกิจ (X_7)		8	.007	.311	.246	.028*
ระบบการเมืองและกฎหมาย (X_8)		6	.134	.193	.341	.022*
ระบบเทคโนโลยี (X_9)		5	.034	.189	.357	.039*

* = ที่ระดับนัยสำคัญเท่ากับ 0.05

จากตารางที่ 4.19 แสดงผลการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุคูณของความสำเร็จของธุรกิจผ้าใบในจังหวัดสุราษฎร์ธานี (Y) ผ่านตัวแปรอิสระทุกปัจจัย พบว่า ระบบการตลาด (X₃) ระบบการเมืองและกฎหมาย (X₈) ระบบการบริหารการจัดการ (X₄) ระบบเศรษฐกิจ (X₇) ระบบลูกค้า (X₅) ระบบการแข่งขัน (X₆) ระบบการเงิน (X₂) ระบบเทคโนโลยี (X₉) และระบบบุคลากร (X₁) มีความสัมพันธ์และอิทธิพลต่อความสำเร็จของธุรกิจผ้าใบในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ซึ่งสามารถสร้างเป็นสมการทางคณิตศาสตร์ได้ต่อไปนี้

$$Y = 1.635 + 0.311 (X_7) + 0.310 (X_4) + 0.225 (X_2) + 0.193 (X_8) + 0.189 (X_9) + 0.182 (X_3) + 0.112 (X_1) + 0.077 (X_6) + 0.059 (X_5)$$

จากสมการข้างต้น ค่า R – Square ที่ได้รับ เท่ากับ 0.987 หรือ 98.70% แสดงว่า สมการข้างต้นมีความน่าเชื่อถือในการพยากรณ์ความสำเร็จของธุรกิจผ้าใบในจังหวัดสุราษฎร์ธานี เท่ากับ 98.70% ส่วนอีก 1.30% มีความคลาดเคลื่อนอยู่ ซึ่งอาจมีปัจจัยอื่นที่มีผลกระทบต่อความสำเร็จของธุรกิจผ้าใบในจังหวัดสุราษฎร์ธานี จึงสรุปได้ว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการดำเนินธุรกิจบางตัวแปรมีความสัมพันธ์และอิทธิพลต่อความสำเร็จของธุรกิจผ้าใบในจังหวัดสุราษฎร์ธานี

ตารางที่ 4.20 แสดงผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยแวดล้อมทางธุรกิจทั้งปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอก ที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของธุรกิจผ้าใบในจังหวัดสุราษฎร์ธานี

สมมติฐานการวิจัย	สถิติที่ใช้ในการทดสอบของ Pearson Correlation	ค่า Significant (2 Tailed)
ระบบบุคลากร (X ₁)	.595	.000**
ระบบการเงิน (X ₂)	.309	.008**
ระบบการตลาด (X ₃)	.607	.000**
ระบบการบริหารการจัดการ (X ₄)	.438	.000**
ระบบลูกค้า (X ₅)	.469	.000**
ระบบการแข่งขัน (X ₆)	.660	.000**
ระบบเศรษฐกิจ (X ₇)	.434	.000**
ระบบการเมืองและกฎหมาย (X ₈)	.337	.004**
ระบบเทคโนโลยี (X ₉)	.457	.000**

** = ที่ระดับนัยสำคัญเท่ากับ 0.01

จากตารางที่ 4.20 แสดงผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยแวดล้อมทางธุรกิจ ทั้งปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอก มีความสัมพันธ์เชิงบวกโดยตรงกับความสำเร็จของธุรกิจผ้าใบ ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ณ ระดับนัยสำคัญที่ 0.01 ตามที่ตัวแปรของปัจจัยภายใน ประกอบด้วย ระบบบุคลากร (0.595**) ระบบการเงิน (0.309**) ระบบการตลาด (0.607**) ระบบการบริหาร การจัดการ (0.438**) และปัจจัยภายนอก ประกอบด้วย ระบบลูกค้า (0.469**) ระบบการแข่งขัน (0.660**) ระบบเศรษฐกิจ (0.434**) ระบบการเมืองและกฎหมาย (0.337**) และ ระบบเทคโนโลยี (0.457**) ตามลำดับ มีความสัมพันธ์ต่อความสำเร็จของธุรกิจผ้าใบในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ณ ระดับ นัยสำคัญที่ 0.01

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี
Copyright© Suratthani Rajabhat University
All Right Reserved

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

ตามที่ได้ผู้วิจัยได้ศึกษา เรื่อง ความสำเร็จของการประกอบธุรกิจผ้าใบในจังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยผู้วิจัยเลือกศึกษาในพื้นที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี เพื่อหาปัจจัยและแนวทางในการบริหารจัดการธุรกิจผ้าใบให้ประสบความสำเร็จนั้น ทั้งนี้ผู้วิจัยได้พบประเด็นสำคัญในปัจจัยภายในและภายนอกที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของธุรกิจผ้าใบ อาทิ ระบบบุคลากรระบบการเงินระบบการตลาดระบบการบริหารจัดการระบบลูกค้าระบบการแข่งขันระบบเศรษฐกิจระบบการเมืองและกฎหมายและระบบเทคโนโลยี อย่างไรก็ตามปัจจัยที่ใช้ในการศึกษางานวิจัยครั้งนี้เป็นเพียงปัจจัยพื้นฐานในการบริหารธุรกิจให้ประสบความสำเร็จ แต่ยังมีปัจจัยที่เจ้าของธุรกิจควรจะมีอีกมากมายหลายประการที่จำเป็นจะต้องเรียนรู้อยู่ตลอดเวลาเพื่อให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคมและเศรษฐกิจของประเทศงานวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ค้นหาคำตอบของปัจจัยแวดล้อมทางธุรกิจของการประกอบธุรกิจผ้าใบและระดับความสำเร็จของการประกอบธุรกิจผ้าใบผ่านวัตถุประสงค์ของการวิจัย และระเบียบวิธีวิจัยอย่างเป็นระบบสามารถอภิปรายผลและให้ข้อเสนอแนะดังที่จะกล่าวรายละเอียดในบทนี้

สรุปผล

การทดสอบความน่าเชื่อถือได้จากการจัดเก็บรวบรวมข้อมูลจริงจากผู้ประกอบธุรกิจผ้าใบในจังหวัดสุราษฎร์ธานีจำนวน 73 ราย อัตราการตอบกลับอยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้เกิน 80% พบว่าในแต่ละประเด็นตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้รับค่า Cronbach's Alpha โดยรวมในระดับที่ผู้วิจัยสามารถยอมรับได้ (0.92) ขณะเดียวกันการวิเคราะห์และทดสอบข้อมูลของการวิจัยในครั้งนี้ผ่านกระบวนการวิจัยอย่างเป็นระบบซึ่งสามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังต่อไปนี้

1. ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ประกอบการธุรกิจผ้าใบในจังหวัดสุราษฎร์ธานี

ผู้ประกอบการธุรกิจผ้าใบในจังหวัดสุราษฎร์ธานีส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 79.45 มีอายุมากกว่า 50 ปี จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 43.84 มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 64.38 ประเภทของกิจการส่วนใหญ่เป็นแบบผลิตและจำหน่าย จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 49.32 รูปแบบการจดทะเบียนเป็นแบบเจ้าของคนเดียว จำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 94.52 ส่วนใหญ่มีระยะเวลาในการประกอบธุรกิจ มากกว่า 10 ปี จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 69.86 มีรายได้ของกิจการเฉลี่ยต่อปี น้อยกว่า 1 ล้านบาท จำนวน

37 คน คิดเป็นร้อยละ 50.68 มีจำนวนพนักงานน้อยกว่า 10 คน จำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 93.15 ตามลำดับ

2. ปัจจัยแวดล้อมทางธุรกิจของการประกอบธุรกิจผ้าใบในจังหวัดสุราษฎร์ธานี

ผลการวิเคราะห์ระดับปัจจัยแวดล้อมทางธุรกิจของการประกอบธุรกิจผ้าใบในจังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยภาพรวม 9 ด้าน พบว่า ผู้ประกอบการส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับปัจจัยแวดล้อมทางธุรกิจภายนอกซึ่งอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 4.00 โดยปัจจัยแวดล้อมทางธุรกิจที่ผู้ประกอบการธุรกิจผ้าใบมีความคิดเห็นว่ามีสำคัญต่อการประกอบธุรกิจมากที่สุด 3 ลำดับแรก คือ ระบบลูกค้าที่มีการวิเคราะห์ความต้องการของลูกค้าในการตัดสินใจซื้อสินค้า ค่าเฉลี่ย 4.63 รองลงมา คือ ระบบเศรษฐกิจ ที่มีนโยบายและมาตรการส่งเสริมเศรษฐกิจของรัฐเอื้อต่อการดำเนินธุรกิจของท่าน ค่าเฉลี่ย 4.56 และระบบการเมืองและกฎหมาย ที่ธุรกิจมีกฎหมายมีการเอื้อต่อการดำเนินงานธุรกิจ ค่าเฉลี่ย 4.46 อยู่ในระดับมากที่สุด ตามลำดับ ซึ่งสามารถอธิบายโดยสรุปได้ว่า ผู้ประกอบการธุรกิจผ้าใบให้ความสำคัญต่อปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกมาเป็นอันดับแรก ซึ่งจะเห็นได้จากระดับค่าเฉลี่ยที่อยู่ในระดับมากที่สุด เนื่องจากปัจจัยด้านระบบลูกค้า ระบบการแข่งขันระบบเศรษฐกิจระบบการเมืองและกฎหมาย และระบบเทคโนโลยี สามารถสร้างความมั่นคงทางด้านกำไรให้กับธุรกิจอย่างเห็นได้ชัด แต่สำหรับปัจจัยภายในเกี่ยวกับบุคลากรหรือการบริหารจัดการถึงแม้จะเป็นปัจจัยสำคัญก็ตาม แต่ก็ยังเป็นปัจจัยที่ส่งผลกระทบระยะยาว อีกทั้งในปัจจุบันความสำเร็จของธุรกิจมาจากการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการสนับสนุนกิจกรรมการดำเนินงานเพราะจะช่วยสร้างศักยภาพทางการแข่งขัน โดยนำมาใช้กับกิจกรรมการผลิตและการควบคุมสินค้าทำให้เกิดความสะดวกรวดเร็วทันสมัยมีเทคโนโลยีเข้ามามีบทบาทในการดำเนินงานของธุรกิจ ตลอดจนลดต้นทุนและก่อให้เกิดผลกำไรเพิ่มขึ้น

3. ปัจจัยความสำเร็จของการประกอบธุรกิจผ้าใบ ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี

ผลการวิเคราะห์ระดับปัจจัยแวดล้อมทางธุรกิจของการประกอบธุรกิจผ้าใบในจังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยภาพรวม 4 ด้าน พบว่า ผู้ประกอบการส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับปัจจัยความสำเร็จของการประกอบธุรกิจผ้าใบในจังหวัดสุราษฎร์ธานี อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 4.05 โดยด้านที่ผู้ประกอบการธุรกิจผ้าใบมีความเห็นว่ามีผลต่อความสำเร็จในการประกอบธุรกิจผ้าใบมากที่สุด คือ ด้านการได้รับความเชื่อมั่นผูกพันจากพนักงาน ค่าเฉลี่ย 4.56 อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา คือ การส่งเสริมนวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์ค่าเฉลี่ย 4.17 อยู่ในระดับมาก การตอบสนองความต้องการของลูกค้า ค่าเฉลี่ย 4.05 อยู่ในระดับมาก และสภาพความเป็นไปทางด้านการเงิน ค่าเฉลี่ย 3.40 อยู่ในระดับปานกลาง ตามลำดับ ซึ่งสามารถอธิบายโดยสรุปได้ว่าผู้ประกอบการธุรกิจผ้าใบในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ส่วนใหญ่มีระยะเวลาในการประกอบธุรกิจ มากกว่า 10 ปี ธุรกิจอยู่ในรูปแบบเจ้าของคนเดียว การบริหารงานเป็นแบบครอบครัว มีความรักและความเอื้ออาทรต่อกัน พนักงานส่วนใหญ่ปฏิบัติงานเป็นระยะเวลานาน อัตราการลาออกน้อย รองลงมาคือ การส่งเสริม

นวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์การตอบสนองความต้องการของลูกค้า และสภาพความเป็นไปทางด้านการเงินเนื่องจากความสำเร็จส่วนหนึ่งขึ้นนวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์เพื่อให้สามารถตอบสนองความต้องการของลูกค้าให้เกิดความพึงพอใจสูงสุด เพื่อให้ลูกค้าเลือกมาใช้บริการและเพิ่มความสามารถในการทำกำไร ช่วยเสริมให้ธุรกิจมีสภาพคล่องมากขึ้น ดังนั้นการดำเนินธุรกิจในปัจจุบันที่ต้องเผชิญกับสภาพแวดล้อมที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วตลอดเวลาการปรับตัวของธุรกิจให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงจึงเป็นสิ่งสำคัญ ผู้ประกอบการจำเป็นต้องติดตามและทำความเข้าใจ เพื่อที่จะได้ประสบความสำเร็จในการประกอบธุรกิจ

4. แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของปัจจัยส่วนบุคคลที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของธุรกิจผ้าใบในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลซึ่งประกอบด้วย อายุ ($F = 7.101$ และ $\text{Sig.} = .006^*$) ระดับการศึกษา ($F = 2.712$ และ $\text{Sig.} = .005^*$) ระยะเวลาในการประกอบธุรกิจ ($F = 2.834$ และ $\text{Sig.} = .001^*$) และรายได้ของกิจการเฉลี่ยต่อปี ($F = 1.900$ และ $\text{Sig.} = .006^*$) มีความสัมพันธ์และมีอิทธิพลต่อความสำเร็จของธุรกิจผ้าใบ ณ ระดับนัยสำคัญที่ 0.01 ส่วนปัจจัยส่วนบุคคลอื่น ประกอบด้วย อายุ ประเภทกิจการ รูปแบบการจดทะเบียน และจำนวนพนักงาน ไม่มีความสัมพันธ์และมีอิทธิพลต่อความสำเร็จของธุรกิจผ้าใบในจังหวัดสุราษฎร์ธานี

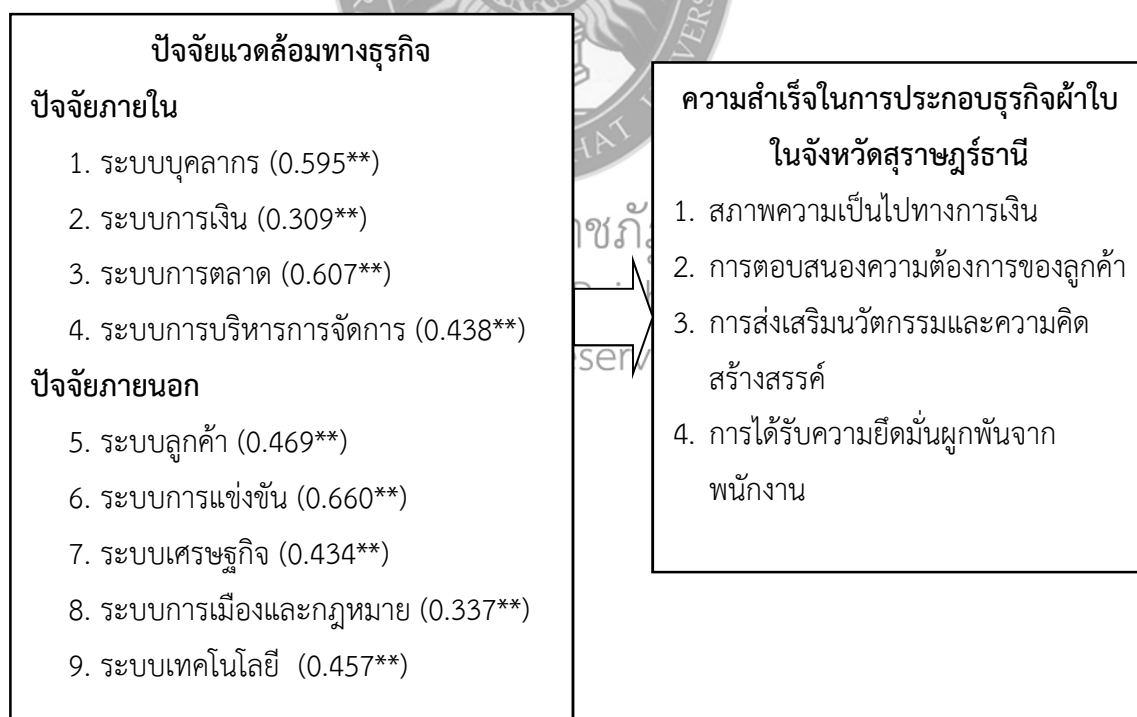
5. แสดงผลการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุคูณของความสำเร็จของธุรกิจผ้าใบในจังหวัดสุราษฎร์ธานี (Y) ผ่านตัวแปรอิสระทุกปัจจัย พบว่า ระบบการตลาด (X_3) ระบบการเมืองและกฎหมาย (X_8) ระบบการบริหารการจัดการ (X_4) ระบบเศรษฐกิจ (X_7) ระบบลูกค้า (X_5) ระบบการแข่งขัน (X_6) ระบบการเงิน (X_2) ระบบเทคโนโลยี (X_9) และระบบบุคลากร (X_1) มีความสัมพันธ์และมีอิทธิพลต่อความสำเร็จของธุรกิจผ้าใบในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ซึ่งสามารถสร้างเป็นสมการทางคณิตศาสตร์ได้ต่อไปนี้

$$Y = 1.635 + 0.311(X_7) + 0.310(X_4) + 0.225(X_2) + 0.193(X_8) + 0.189(X_9) + 0.182(X_3) + 0.112(X_1) + 0.077(X_6) + 0.059(X_5)$$

จากสมการข้างต้น ค่า R – Square ที่ได้รับ เท่ากับ 0.987 หรือ 98.70% แสดงว่าสมการข้างต้นมีความน่าเชื่อถือในการพยากรณ์ความสำเร็จของธุรกิจผ้าใบในจังหวัดสุราษฎร์ธานี เท่ากับ 98.70% ส่วนอีก 1.30% มีความคลาดเคลื่อนอยู่ ซึ่งอาจมีปัจจัยอื่นที่มีผลกระทบต่อความสำเร็จของธุรกิจผ้าใบในจังหวัดสุราษฎร์ธานี จึงสรุปได้ว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการดำเนินธุรกิจบางตัวแปรมีความสัมพันธ์และมีอิทธิพลต่อความสำเร็จของธุรกิจผ้าใบในจังหวัดสุราษฎร์ธานี

ทั้งนี้ จากผลการพยากรณ์ปัจจัยแวดล้อมทางธุรกิจ พบว่ามีความสัมพันธ์เชิงบวกกับปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของธุรกิจผ้าใบในจังหวัดสุราษฎร์ธานี อธิบายได้ว่า เมื่อธุรกิจมีความสามารถในการบริหารจัดการธุรกิจเพื่อสร้างความพึงพอใจให้กับลูกค้าได้แล้ว สภาพความเป็นไปทางการเงิน การตอบสนองความต้องการของลูกค้า การส่งเสริมนวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์ และการได้รับความเชื่อมั่นผูกพันจากพนักงาน ก็จะเป็นองค์กรที่ได้รับการยอมรับ ทั้งจากลูกค้า และสังคม สามารถสร้างความได้เปรียบในการแข่งขันและลดอุปสรรคต่าง ๆ ที่อาจเกิดขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงจากปัจจัยแวดล้อมทางธุรกิจได้เช่นกัน

ขณะที่ ผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยแวดล้อมทางธุรกิจทั้งปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอก มีความสัมพันธ์เชิงบวกโดยตรงกับความสำเร็จของธุรกิจผ้าใบในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ณ ระดับนัยสำคัญที่ 0.01 ตามที่ ตัวแปรของปัจจัยภายใน ประกอบด้วย ระบบบุคลากร (0.595**) ระบบการเงิน (0.309**) ระบบการตลาด (0.607**) ระบบการบริหารการจัดการ (0.438**) และปัจจัยภายนอก ประกอบด้วย ระบบลูกค้า (0.469**) ระบบการแข่งขัน (0.660**) ระบบเศรษฐกิจ (0.434**) ระบบการเมืองและกฎหมาย (0.337**) และ ระบบเทคโนโลยี (0.457**) มีความสัมพันธ์ต่อความสำเร็จของธุรกิจผ้าใบในจังหวัดสุราษฎร์ธานี แสดงดังรูปภาพที่ 5.1

ภาพที่ 5.1 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตามภายใต้กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัยและการทดสอบสมมติฐานที่เกี่ยวข้อง

อภิปรายผล

การศึกษาวิจัยเรื่อง ความสำเร็จของการประกอบธุรกิจผ้าใบในจังหวัดสุราษฎร์ธานีครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำประเด็นปัจจัยแวดล้อมทางธุรกิจและปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของธุรกิจผ้าใบมาตั้งเป็นสมมุติฐานในการวิจัย ทั้งนี้ผลการวิจัยที่ได้รับอาจเหมือนหรือแตกต่างจากงานวิจัยของนักวิจัยท่านอื่น ดังการอภิปรายผลการวิจัยต่อไปนี้

1. ปัจจัยแวดล้อมทางธุรกิจปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอก มีผลต่อความสำเร็จของธุรกิจผ้าใบด้านสภาพความเป็นไปทางด้านการเงินผลการวิเคราะห์พบว่า ผู้ประกอบการธุรกิจผ้าใบในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ให้ความสำคัญกับระบบเศรษฐกิจในเรื่องของภาวะเศรษฐกิจ ณ ปัจจุบันส่งผลให้ธุรกิจของกิจการมีกำไรน้อย ส่วนระบบบุคลากรธุรกิจมีการจัดค่าจ้างและสวัสดิการที่เหมาะสม และระบบเทคโนโลยีมีการใช้เครื่องจักรที่ทันสมัยมาช่วยในการผลิตสินค้าทำให้ผลิตสินค้าและบริการมีจำนวนมากขึ้น ในเวลารวดเร็ว และมีปริมาณเพียงพอต่อความต้องการของลูกค้าอีกทั้งมีการใช้เทคโนโลยีช่วยในการออกแบบสินค้าช่วยให้มีการคิดค้นหรือออกแบบรูปแบบของสินค้าและบริการที่มีรูปแบบใหม่ ๆ หลากหลาย ที่จะส่งผลต่อสภาพความเป็นไปได้ทางการเงินของธุรกิจเนื่องจากปัจจัยแวดล้อมทางธุรกิจทั้งภายในและภายนอก นับได้ว่าเป็นองค์ประกอบสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อ การดำเนินธุรกิจและความสำเร็จของธุรกิจ ดังนั้นการปรับตัวของธุรกิจให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไปทั้งในด้านเศรษฐกิจ และเทคโนโลยีที่ทันสมัย จึงถือได้ว่าผู้ประกอบการเกิดได้เปรียบ ในการแข่งขันตลาดอุปสรรคต่าง ๆ ที่อาจเกิดขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวตลอดจนเพื่อเป็นแนวทางในการวางกลยุทธ์การดำเนินธุรกิจอย่างเหมาะสมต่อไปซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ ชุตติมา หวังเปี่ยมดี และธนัชชา บินดุเหล์ม (2558) ศึกษาเรื่องปัจจัยแห่งความสำเร็จของการประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกของธุรกิจที่มีความสำคัญต่อความสำเร็จของการประกอบการธุรกิจ SMEs โดยปัจจัยภายในด้านระบบบุคลากรมีความสำคัญมากที่สุดเท่ากับ ($\bar{X} = 4.11$) และปัจจัยภายนอก ด้านระบบเทคโนโลยีมีความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุดเท่ากับ ($\bar{X} = 4.10$) และสอดคล้องกับการศึกษาของ ยุพาวดี สมบูรณ์กุล (2555) ศึกษาเรื่องประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนกับการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาสนับสนุนระบบการจัดการของ SMEs ประเภทอุตสาหกรรมในภาคใต้โดยผู้ประกอบการพบว่าความสำเร็จของธุรกิจมาจากการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการสนับสนุนกิจกรรมการดำเนินงานในปัจจุบันจะช่วยสร้างศักยภาพทางการแข่งขันได้ และสอดคล้องกับการศึกษาของ ชินโสณ วิสิฐนิธิธิกา และคณะ (2559) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยความสำเร็จในการประกอบธุรกิจรถเครนในประเทศไทยพบว่าด้านทรัพยากรมนุษย์ในส่วนของพนักงานมีความสามารถและเพียงพอในการปฏิบัติหน้าที่ทำให้ธุรกิจประสบความสำเร็จอยู่ในระดับมาก

2. ปัจจัยแวดล้อมทางธุรกิจปัจจัยภายใน และปัจจัยภายนอก มีผลต่อความสำเร็จของธุรกิจผ้าใบด้านการตอบสนองความต้องการของลูกค้าผลการวิเคราะห์ พบว่า ผู้ประกอบการธุรกิจผ้าใบในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ให้ความสำคัญกับระบบเศรษฐกิจ ระบบเทคโนโลยี และระบบการเมืองและกฎหมายมาก ที่จะส่งผลต่อสภาพความเป็นไปได้ทางการเงินของธุรกิจ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ จุฑามาศ จิตติถาวร และคณะ (2554) ศึกษา เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในประเทศไทยพบว่าปัจจัยด้านลูกค้าและตลาดส่งผลต่อความสำเร็จของ SMEs คิดเป็นร้อยละ 33.5 และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ยุพาวดี สมบูรณ์กุล (2555) ศึกษาเรื่อง ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนกับการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาสนับสนุนระบบการจัดการของ SMEs ประเภทอุตสาหกรรมในภาคใต้ พบว่า ความสำเร็จของธุรกิจมาจากการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการสนับสนุนกิจกรรมการดำเนินงาน ในปัจจุบันจะช่วยสร้างศักยภาพทางการแข่งขัน โดยนำมาใช้กับกิจกรรมการผลิตและการควบคุมสินค้า กิจกรรมการบัญชีในการบันทึกบัญชี และกิจกรรมการเงินและสอดคล้องกับการศึกษาของ Nurul Indarti and Marja Langenberg (2010) ศึกษา เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความสำเร็จของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในประเทศอินโดนีเซียพบว่าปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความสำเร็จของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีความสัมพันธ์ในทิศทางบวกกับความสำเร็จของธุรกิจและจากการพยากรณ์ พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของธุรกิจโดยเรียงตามลำดับความสำคัญ ได้แก่ การตลาดการเข้าถึงแหล่งทุน กฎหมายและเทคโนโลยี และสอดคล้องกับแนวคิดของ พรนภา เปี่ยมไชย (2556) กล่าวว่า หากธุรกิจต้องประสบความสำเร็จต้องพยายามเสนอคุณค่าให้ลูกค้ามากกว่าคู่แข่งซึ่งคุณค่านั้นก่อให้เกิดข้อได้เปรียบในการแข่งขัน

3. ปัจจัยแวดล้อมทางธุรกิจปัจจัยภายใน และปัจจัยภายนอก มีผลต่อความสำเร็จของธุรกิจผ้าใบ ด้านการส่งเสริมนวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์ ผลการวิเคราะห์พบว่า ผู้ประกอบการธุรกิจผ้าใบ ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ให้ความสำคัญกับระบบการเงินมาก ที่จะส่งผลต่อสภาพความเป็นไปได้ทางการเงินของธุรกิจ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อุบลรัตน์ แจ่มเจริญ (2554) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยความสำเร็จของกระบวนการโลจิสติกส์ที่ส่งผลต่อมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจในธุรกิจอุปกรณ์ไฟฟ้าอิเล็กทรอนิกส์แห่งหนึ่งผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยความสำเร็จของกระบวนการโลจิสติกส์ มีความสัมพันธ์ทางบวกในทิศทางเดียวกับมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ ที่วัดจากการวัดสมรรถนะขององค์กรจากการประเมินผลการปฏิบัติงานขององค์กรแบบสมดุล และข้อเสนอแนะจากการวิจัยว่า ปัจจัยด้านการเป็นผู้นำด้านต้นทุนด้านการสร้างความแตกต่าง ด้านการตอบสนองที่รวดเร็ว และด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ มีผลต่อความสำเร็จของกระบวนการโลจิสติกส์ที่ส่งผลต่อมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจในธุรกิจอุปกรณ์ไฟฟ้าอิเล็กทรอนิกส์แห่งหนึ่งและสอดคล้องกับการศึกษาของ Walker and Brown (2004) ศึกษาว่าอะไรเป็นปัจจัยความสำเร็จที่มีความสำคัญต่อเจ้าของธุรกิจขนาดเล็กโดย Walker and Brown กล่าวว่า

เจ้าของธุรกิจขนาดเล็กจำนวนมากมีแรงจูงใจในการเริ่มดำเนินธุรกิจจากพื้นฐานของวิถีชีวิต (Lifestyle) หรือปัจจัยด้านบุคคลซึ่งความสำเร็จของธุรกิจอาจสามารถวัดได้ทั้งปัจจัยทางการเงิน และไม่ใช่ปัจจัยทางการเงิน ผลการวิจัยพบว่าปัจจัยด้านการเงินและรูปแบบการทำงานซึ่งไม่ใช่ปัจจัยทางการเงิน เป็นปัจจัยที่เจ้าของหรือผู้จัดการใช้วัดความสำเร็จของธุรกิจ และสอดคล้องกับแนวคิดของ Fry et al (1998) ที่กล่าวว่า สภาพความเป็นไปทางการเงินตัวบ่งชี้ที่ดีที่สุดของสภาพความเป็นไปทางการเงิน คือ กำไร ทั้งนี้ผู้จัดการของธุรกิจที่ประสบความสำเร็จจะพยายามทำทุกวิถีทางเพื่อให้ธุรกิจมีกำไร ตลอดไป และการที่จะให้ธุรกิจได้กำไรจะต้องพยายามลดรายจ่ายให้เหลือน้อยที่สุด ซึ่งลูกค้ายังได้รับ สินค้าและบริการที่ดีที่มีคุณภาพอยู่เหมือนเดิมธุรกิจใดก็ตามเมื่อมีกำไรแล้ว อาจจะใช้กำไร เพื่อประโยชน์ส่วนตัวหรืออาจจะใช้เพื่อลงทุนต่อก็ได้หรืออาจจะใช้บางส่วนเป็นเงินบริจาคเพื่อเป็นการกุศลก็ได้กำไรเป็นสิ่งสำคัญอย่างหนึ่งของสังคมแบบทุนนิยมความเพียรพยายามเพื่อให้ได้กำไร เป็นแรงผลักดันให้เกิดนวัตกรรมและประสิทธิภาพขึ้นมา ดังนั้น “กำไร” จึงเป็นมาตรวัดความสำเร็จของธุรกิจที่เป็นที่ยอมรับกันอย่างกว้างขวางอย่างหนึ่ง

4. ปัจจัยแวดล้อมทางธุรกิจปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอก มีผลต่อความสำเร็จของธุรกิจผ้าใบ ด้านการได้รับความยึดมั่นผูกพันจากพนักงาน ผลการวิเคราะห์ พบว่า ผู้ประกอบการธุรกิจผ้าใบ ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ให้ความสำคัญกับระบบการเงิน ระบบบุคลากร และระบบการเมือง และกฎหมายมาก ที่จะส่งผลต่อสภาพความเป็นไปได้ทางการเงินของธุรกิจ เนื่องจากสภาพเศรษฐกิจในปัจจุบันในมุมมองของผู้ประกอบการธุรกิจเห็นว่าผลกระทบต่อการบริหารจัดการและกำไรของธุรกิจ ทั้งในด้านการลงทุนแรงงานและการแข่งขันภายในธุรกิจเช่นค่าแรงงานขั้นต่ำที่เพิ่มสูงขึ้นกระทบต่อต้นทุนทางการเงิน ซึ่งพนักงานที่มีประสบการณ์จะลาออกเพื่อไปทำที่ใหม่ที่ให้ค่าตอบแทนสูงกว่า ส่งผลกระทบต่อการดำเนินงานของธุรกิจ ดังนั้น ธุรกิจจึงต้องสร้างความเชื่อมั่นให้พนักงานเกิดความรักและจงรักภักดีกับองค์กรให้ได้ ทั้งนี้จากแนวคิดของ Fry et al (1998) ได้กล่าวว่า ธุรกิจที่ประสบความสำเร็จมักจะประกอบไปด้วยพนักงานที่มีความใส่ใจในงานที่พวกเขาทำพนักงานมีความภาคภูมิใจในงานที่ทำมีความผูกพันกับงานที่ทำและยึดมั่นผูกพันกับบริษัทหรือองค์กรที่พวกเขาอยู่โดยจะยอมอุทิศทั้งกายและใจและรู้สึกเป็นห่วงเป็นใยธุรกิจและพนักงานจะมีแรงผลักดันให้ทำงานอย่างเต็มที่และดีที่สุดเท่าที่จะทำได้ซึ่งและมีบริษัทและองค์กรต่าง ๆ จำนวนมากที่เปิดโอกาสและส่งเสริมให้พนักงานมีความเจริญก้าวหน้าโดยส่งไปรับการฝึกอบรมต่าง ๆ ในขณะเดียวกันบริษัทหรือองค์กรจำนวนมากของสหรัฐอเมริกา ได้มอบอำนาจในการตัดสินใจและความรับผิดชอบให้แก่พนักงานมากขึ้นทั่วทั้งองค์กร ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ Farrish (2010) ศึกษา เรื่อง ปัจจัยแห่งความสำเร็จของผู้ประกอบการธุรกิจประเภทร้านอาหารในประเทศอเมริกาพบว่าปัจจัยแห่งความสำเร็จประกอบด้วยด้านทรัพยากร (Resources) ได้แก่ขนาดบริษัททรัพยากรทางการเงิน การฝึกอบรมหรือความสามารถของพนักงานการหมุนเวียนของพนักงานสรุปได้ว่าผู้ประกอบการธุรกิจจำเป็นต้องให้ความสำคัญ

และควรต้องจะดำรงรักษาพนักงานที่มีความรู้ความสามารถไว้เพราะพนักงานเป็นสินทรัพย์ที่มีค่าที่จะทำให้ธุรกิจประสบความสำเร็จต้องให้ความสำคัญกับพนักงานและการเอาใจใส่กับพนักงานดูแลความเป็นอยู่ของพนักงานและมีสวัสดิการที่ดีเช่นผลตอบแทนที่คุ้มค่าต่อการทำงานที่เหมาะสมมีโบนัสประจำปีและมีการปรับเงินเดือนให้กับพนักงานเพื่อเป็นขวัญและกำลังใจให้กับพนักงาน

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย เรื่อง ความสำเร็จของการประกอบธุรกิจผ้าใบในจังหวัดสุราษฎร์ธานีนำไปสู่การได้ข้อเสนอแนะที่สำคัญแก่ผู้ประกอบการธุรกิจผ้าใบในจังหวัดสุราษฎร์ธานีที่ต้องการประสบผลสำเร็จในการดำเนินธุรกิจอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลซึ่งการวิจัยครั้งนี้มีข้อเสนอแนะอยู่ 2 ลักษณะ ประกอบด้วย

1. ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัยเพื่อการนำไปใช้

1.1 จากผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยภายนอก มีผลต่อปัจจัยความสำเร็จของธุรกิจมากกว่าปัจจัยภายใน กล่าวคือ ปัจจัยภายนอกเป็นปัจจัยสำคัญที่เป็นแรงผลักดันที่สำคัญต่อการดำเนินงานของธุรกิจ อาทิ ปัจจัยทางเศรษฐกิจจะครอบคลุมหลายประเด็นสำคัญ เช่น รายได้ของประเทศชาติ อัตราเงินเฟ้อ อัตราดอกเบี้ย ภาวะการว่างงาน รายได้ประชาชาติ อำนาจในการซื้อของผู้บริโภค เป็นต้น โดยผู้ประกอบการจะต้องนำข้อมูลทางเศรษฐกิจมาใช้ให้เหมาะสมกับสถานการณ์ เพื่อก่อให้เกิดโอกาสสูงสุดและลดอุปสรรคในการดำเนินงาน อีกทั้งด้านกฎหมายซึ่งเป็นข้อกำหนดหรือกติกาของสังคมที่สมาชิกต้องปฏิบัติตาม เพื่อให้อยู่ร่วมกันอย่างสงบสุข โดยกฎหมายจะมีผลต่อการดำเนินงานและค่ากล่าวที่ว่าสภาวะแวดล้อมภายนอกธุรกิจมีความสำคัญต่อการดำเนินธุรกิจ เนื่องจากผู้บริโภคมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่รวดเร็ว ทำให้การดำเนินธุรกิจต้องอยู่ภายใต้สภาวะแวดล้อมที่ไม่แน่นอน ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินธุรกิจประสบความสำเร็จ และมีการดำเนินงานที่เหมาะสม ผู้ประกอบการจำเป็นต้องปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น ทั้งในส่วนที่เกี่ยวกับ ลูกค้า คู่แข่งขัน เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม กฎหมาย หรือเทคโนโลยี อีกทั้ง ผู้ประกอบการที่มีข้อมูลข่าวสารด้านสภาวะแวดล้อม และนำข้อมูลมาใช้ในการวางแผนและตัดสินใจในการกำหนดกลยุทธ์ได้ จะทำให้อธุรกิจสามารถประสบความสำเร็จในการแข่งขันได้เช่นกัน

1.2 จากผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยภายในถือว่าเป็นจุดแข็งและเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของการประกอบธุรกิจผ้าใบในจังหวัดสุราษฎร์ธานี อาทิ บุคลากร นับเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญมากที่สุด เนื่องจากบุคลากรจะเป็นผู้สร้างคุณภาพของสินค้าและบริการให้แก่ธุรกิจนั้น ๆ จึงเป็นหน้าที่ของผู้ประกอบการที่จะพัฒนาบุคลากรของตนให้มีความชำนาญเชี่ยวชาญและในขณะเดียวกันบุคลากรเองก็ต้องเป็นผู้ที่รักการเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ เพื่อพัฒนาตนเองอยู่ตลอดเวลาด้วย

นอกจากนี้ด้านการบริหารจัดการ นับว่าเป็นปัจจัยสำคัญอีกเช่นกัน เนื่องจากการบริหารจัดการเป็นวิธีการหรือรูปแบบในการนำเอาทรัพยากรทั้งหมดขององค์กรธุรกิจมาจัดการเพื่อให้การผลิตเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งการจัดการที่ดีจะช่วยลดต้นทุนในการผลิตเป็นการใช้ทรัพยากรที่อยู่อย่างจำกัดให้เกิดประโยชน์สูงสุด ดังนั้น จึงสรุปได้ว่าปัจจัยภายในจะเป็นแรงผลักดันภายในธุรกิจที่มีอิทธิพลต่อการจัดการและการดำเนินงานของธุรกิจให้ประสบความสำเร็จ ซึ่งผู้ประกอบการธุรกิจที่จะประสบความสำเร็จในการดำเนินงานนั้น ควรเป็นผู้ที่มีความสามารถในการควบคุมและจัดการสภาพแวดล้อมภายในให้เป็นไปตามแนวทางที่ต้องการ ผู้ประกอบการจำเป็นต้องทำการศึกษาปัจจัยต่าง ๆ เหล่านี้ เพื่อประเมินจุดแข็งและจุดอ่อนของกิจการ ซึ่งนอกเหนือจากปัจจัยภายในด้านระบบบุคลากร ระบบการเงิน ระบบการตลาด และระบบการบริหารจัดการแล้วนั้น ปัจจัยภายในในด้านโครงสร้างขององค์กร ด้านกลยุทธ์ขององค์กร หรือด้านวัฒนธรรมองค์กร ก็เป็นปัจจัยภายในที่มีส่วนสำคัญที่จะทำให้ธุรกิจประสบความสำเร็จเช่นกัน

1.3 ปัจจุบันธุรกิจผ้าใบ ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี มีปริมาณเพิ่มมากขึ้น ดังนั้นเพื่อให้เกิดการตอบสนองความต้องการของลูกค้า และสร้างความประทับใจในการให้บริการ ดังนั้นผู้ประกอบการควรให้ความสำคัญด้านคุณภาพการให้บริการลูกค้าอย่างคุ้นเคย และเป็นกันเอง การสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างผู้ซื้อและผู้ขายด้วยความสุภาพและเป็นกันเอง การสร้างความแตกต่างของผลิตภัณฑ์ให้สามารถตอบสนองความต้องการของลูกค้า ซึ่งปัจจัยดังกล่าวจะมีอิทธิพลต่อความพึงพอใจในการซื้อที่จะส่งผลให้ลูกค้าตั้งใจกลับมาซื้อสินค้าอีก

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยต่อไป

2.1 ในการวิจัยครั้งต่อไปควรศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยการกู้สินเชื่อของธุรกิจผ้าใบและควรเพิ่มการวิเคราะห์ SWOT เพื่อหาจุดเด่นจุดด้อยโอกาสหรืออุปสรรคในการดำเนินงานทั้งภายในและภายนอกองค์กรเพื่อนำมาใช้ในการวางแผนกลยุทธ์องค์กรอย่างเหมาะสม

2.2 ในการวิจัยครั้งต่อไปควรศึกษาปัจจัยเชิงลึกโดยแยกแต่เฉพาะเจาะจงในแต่ละประเด็น เช่น ด้านการวิจัยด้านการตลาด หรือการวิจัยด้านการเงินของธุรกิจ ซึ่งผลการวิจัยจะสามารถพัฒนาต่อยอดงานวิจัยและเพื่อให้ธุรกิจเกิดการบริหารจัดการที่มีความยั่งยืนได้

บรรณานุกรม

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี
Copyright© Suratthani Rajabhat University
All Right Reserved

บรรณานุกรม

- กรมพัฒนาธุรกิจการค้า. (2559). [Online]. เข้าถึงได้จาก [https://www.egov.go.th/th/e-government-service/164/\(2561, ธันวาคม 2\)](https://www.egov.go.th/th/e-government-service/164/(2561, ธันวาคม 2)).
- กรมพัฒนาธุรกิจการค้า. (2561). สถิติจำนวนธุรกิจร้านอาหารในประเทศไทย ปี 2560 กระทรวงพาณิชย์ [Online]. เข้าถึงได้จาก: http://www.dbd.go.th/download/document_file/Statistic/2560/T26/T26_201703.pdf (2561, พฤษภาคม 5).
- กัลยา วานิชย์บัญชา และฐิตา วานิชย์บัญชา. (2558). การใช้ SPSS for Windows ในการวิเคราะห์ข้อมูล. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์สามลดา.
- กัลยา วานิชย์บัญชา. (2559). การวิเคราะห์สถิติ : สถิติสำหรับการบริหารและวิจัย (พิมพ์ครั้งที่ 16). กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- การะเกด นันทศรีนนท์. (2554). คุณลักษณะของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ บัณฑิตวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง.
- ข้อมูลธุรกิจออนไลน์. (2560). การทำธุรกิจออนไลน์ [Online]. เข้าถึงได้จาก <https://www.branddooee.com> (2561, ธันวาคม 2).
- ความรู้เรื่องเต็นท์. (2560). [Online]. เข้าถึงได้จาก [https://www.camping.in.th/\(2561, ธันวาคม 2\)](https://www.camping.in.th/(2561, ธันวาคม 2)).
- เคเอ็นทีพีเต็นท์. (2559) โครงเต็นท์ [Online]. เข้าถึงได้จาก <http://www.knptent.com/> (2561, ธันวาคม 2).
- จตุพร อภิวัฒน์. (2559). ความสำเร็จของการจัดหาเงินในธุรกิจโรงแรมและที่พักในจังหวัดนครศรีธรรมราช. การศึกษาค้นคว้าอิสระบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี.
- จิตติมา เต็งเมืองปัก. (2554). ปัจจัยด้านการบริหารที่มีผลต่อความสำเร็จของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในนิคมอุตสาหกรรมนวนคร จังหวัดปทุมธานี. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย.
- จุฑามาศ จิตติถาวร และคณะ. (2554). ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในประเทศไทย. วารสาร Asian Social Science. 7(5), 180 - 190.
- ชินโสณ วิสิฐนิจิโก. (2559). ปัจจัยความสำเร็จในการประกอบธุรกิจรถเครนในประเทศไทย. วารสารบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา. 9(2), 246-256.

- ชุติมา หวังเบญญะมัต และธนัชชา บินดุเหล็ม. (2558). ปัจจัยแห่งความสำเร็จของการประกอบการ
ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา. **วารสาร
วิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี**. 1(1) มกราคม - มิถุนายน 2557
- เต็นท์ดีดี ดอทคอม. (2559). **เต็นท์รูปทรงต่าง ๆ** [Online]. เข้าถึงได้จาก <http://www.tentdd.com/>
(2561, ธันวาคม 2).
- เต็นท์ผ้าใบ. (2559). **การเลือกซื้อรูปแบบงานผ้าใบ** [Online]. เข้าถึงได้จาก
<http://www.siamcanvas.com/> (2561, ธันวาคม 2).
- ธนาคารกสิกรไทย. (2560) **เทรนด์ธุรกิจ แรงแข่งขันโค้งปี 2017**. ข้อมูลวิจัยกุมภาพันธ์ 2560
ธนาคารกสิกรไทย.
- ธนาคารแห่งประเทศไทย. (2561). **รายงานแนวโน้มธุรกิจภาคใต้ 2561** [Online]. เข้าถึงได้จาก
https://www.bot.or.th/Thai/MonetaryPolicy/Southern/BLP_Report50/BLP_Q361.pdf.
(2561, ธันวาคม 2).
- ธีรศักดิ์ กัญจนพงศ์. (2554) **ผลกระทบของสภาพแวดล้อมทางธุรกิจและกลยุทธ์การแข่งขัน
ต่อการรับนวัตกรรมด้านเทคโนโลยีในองค์กรในประเทศไทย**. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- ธนัชชา บินดุเหล็ม. (2556). **ปัจจัยแวดล้อมทางธุรกิจที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของการ
ประกอบธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา**.
วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยหาดใหญ่.
- นพพร สุขसारอมกุล. (2554). **ปัจจัยส่วนประสมการตลาดที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกซื้อสินค้า
ของผู้บริโภคในห้างสรรพสินค้าซีคอนสแควร์**. สารนิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกริก
- นรภัทร สถานสถิต. (2558). **การศึกษาปัจจัยทางการตลาดที่มีผลต่อพฤติกรรมการใช้บัตรเครดิต
ของประชาชนในจังหวัดปทุมธานี**. ปทุมธานี : มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- พรนภา เปี่ยมไชย. (2556). **การบริหารธุรกิจขนาดย่อม**. กรุงเทพฯ : ทริปปี้ล กรุ๊ป.
- พีวีซี.มันคง. (2559). **ผ้าใบ** [Online]. เข้าถึงได้จาก <http://www.pvcmmunkong.com/>
(2561, ธันวาคม 2).
- ยุพา ถาวรพิทักษ์. (2560). **Factors related to Safety Working Behavior among the
Farmers in Tha Muang District, Kanchanaburi Province** [Online]. เข้าถึงได้จาก
: <https://digitaljournals.moph.go.th/tbj/index.php/SMNJ/article/view/2617>
(2561, ธันวาคม 2).

- ยุพาวดี สมบูรณ์กุล. (2555). **ลักษณะของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมภาคใต้** กับการเตรียม
ลดผลกระทบจากภาวะอุทกภัย [Online]. เข้าถึงได้จาก : [http://www.kmutt.ac.th/jif/
 public_html/article_detail.php?ArticleID=109907\(2561, ธันวาคม 2\).](http://www.kmutt.ac.th/jif/public_html/article_detail.php?ArticleID=109907(2561, ธันวาคม 2).)
- รัตติกรณ์ จงวิศาล. (2548). **ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง (Transformational Leadership)**
ในยุคแห่งการเปลี่ยนแปลง [Online]. เข้าถึงได้จาก : [http://www.siamhrm.com/
 report/management](http://www.siamhrm.com/report/management) (2552, สิงหาคม 22).
- เรวัตี ศุภสิริ. (2556). “ล้ม” อีกก็ได้ ถ้า “ลุก”. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ดีดี.
- วิรัตน์ พงษ์นิรันดร์. (2557). **นวัตกรรมการตลาดสำหรับคนยุคใหม่**. กรุงเทพฯ :
 มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- ศิริญา ตังณมิตร. (2558). **ปัจจัยที่สัมพันธ์กับความสำเร็จของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม**
ในเขตจังหวัดประจวบคีรีขันธ์. วิทยานิพนธ์ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
 บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ศิริยา จันทระเศรษฐ์. (2555). **ศึกษารูปแบบและกลยุทธ์การดำเนินธุรกิจเฟรนไชส์แบบ Built In**
ในจังหวัดราชบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการประกอบการ
 มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ศูนย์ข้อมูลประเทศไทย. (2560). **จังหวัดสุราษฎร์ธานี** [Online]. เข้าถึงได้จาก
<http://suratthani.kapook.com/> (2561, ตุลาคม 5).
- ศูนย์วิจัยกสิกรไทย. (2559). **SME พร้อมปรับตัวรับเทรนด์ธุรกิจร้านอาหารครึ่งปีหลัง**.
 [Online]. เข้าถึงได้จาก [https://www.kasikornbank.com/th/business/sme/.../
 article/.../SMELocalRestaurant.pdf](https://www.kasikornbank.com/th/business/sme/.../article/.../SMELocalRestaurant.pdf) (2561, กรกฎาคม 5).
- สำนักงานพัฒนาธุรกิจการค้าจังหวัดสุราษฎร์ธานี. (2561). **ธุรกิจผ้าใบในจังหวัดสุราษฎร์ธานี**.
 [Online]. เข้าถึงได้จาก <http://www.dbd.go.th/suratthani/main.php?filename=index>
 (2561, ตุลาคม 5).
- สำนักงานพาณิชย์จังหวัดสุราษฎร์ธานี. (2561). เข้าถึงได้จาก [http://www.aecthaibiz.com/
 province/main.html?pv=84](http://www.aecthaibiz.com/province/main.html?pv=84) (2561, ตุลาคม 5).
- สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (2561). **รายงานสถานการณ์วิสาหกิจ**
ขนาดกลางและขนาดย่อม ปี 2561. [Online]. เข้าถึงได้จาก [http://www.sme.go.th/
 th/download.php?modulekey=215](http://www.sme.go.th/th/download.php?modulekey=215) (2561, ธันวาคม 2).
- _____. (2561). **ภาพรวมของเครือข่าย วิสาหกิจ อุตสาหกรรมอาหารไทยสู่โลก** [Online].
 เข้าถึงได้จาก [http://www.sme.go.th/upload/mod_download/61.Thai-
 foodworld.pdf](http://www.sme.go.th/upload/mod_download/61.Thai-foodworld.pdf) (2561, ธันวาคม 5).

- สุธิดา เสถียรมาศ. (2555). การศึกษาอิทธิพลของกลยุทธ์ในการดำเนินงานบุคลากรเป็น
ผู้ประกอบการและการให้ความสำคัญในหน้าที่ทางธุรกิจที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการ
ดำเนินธุรกิจ SME. วิทยานิพนธ์ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการประกอบการ
มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สุภาภรณ์ ฤงจันทร์. (2557). กลยุทธ์การตลาดที่มีผลต่อความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจของ
ผู้ประกอบการเฟอร์นิเจอร์ในจังหวัดลำปาง. การประชุมวิชาการระดับชาติ
มหาวิทยาลัยเนชั่น การพัฒนาเศรษฐกิจท้องถิ่น จังหวัดลำปาง.
- สุวิทย์ อินเขียน, สุภาพร คูพิมาย และศุภกร พรหิรัญกุล. (2559). กลยุทธ์ที่มีความสัมพันธ์กับ
ความสำเร็จของผู้ประกอบการธุรกิจผลิตชิ้นส่วนเครื่องจักร ในจังหวัดสมุทรปราการ.
วารสารวิจัยและพัฒนา วไลยอลงกรณ์ในพระบรมราชูปถัมภ์ สาขามนุษยศาสตร์และ
สังคมศาสตร์. 11(3), 129 - 138.
- แสงทองผ้าใบ. (2559). รูปแบบผ้าใบ [Online]. เข้าถึงได้จาก <http://www.pvcmunkong.com/>
(2561, ธันวาคม 2).
- เอสเอ็มอีไทย. (2559). แผนการส่งเสริม SME ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2560 - 2564). กรุงเทพฯ :
สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจ ขนาดกลางและขนาดย่อม.
- อภิญาณ์สสร สุธะสาย. (2562). สัมภาษณ์จากผู้ประกอบการร้านผ้าใบจังหวัดสุราษฎร์ธานี.
- อุบลรัตน์ แจ่มเจริญ. (2554). ปัจจัยความสำเร็จของกระบวนการโลจิสติกส์ที่ส่งผลต่อมูลค่าเพิ่ม
ทางเศรษฐกิจในธุรกิจอุปกรณ์ไฟฟ้าอิเล็กทรอนิกส์แห่งหนึ่ง. วิทยานิพนธ์
ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการประกอบการ บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- Amran Awang, Abdul Rashid Said Asghar, Khairul Anwar Subari (2010). Study of
Distinctive Capabilities and Entrepreneurial Orientation on Return on Sales
among Small and Medium Agro-Based Enterprises (SMAEs) in Malaysia.
International Business Research, 3(2), 34 - 48.
- Andreas R. & Michael F. (2000). The Application of Entrepreneurship Strategic
Management to Classroom Management Stable URL : https://www.researchgate.net/publication/331746256_the_application_of_entrepreneurship_strategic_management_to_classroom_management (2561, ตุลาคม 5).
- Basargekar, P. (2007). Women entrepreneurs: Challenges faced. **ICFAI Journal of
Entrepreneurship Development**, 4(4), 6-15.
- Best, J. W. (1977). **Research in Education** (3rd ed.). New Jersey : Prentice hall.

- Carland, et al., (1984). The Academy of Management Review, **Published by: Academy of Management**, 9(2), 354-359.
- Chowdhury, Mohammed S., ZahurulAlam and Md. IfttekharArif. (2013). **Success Factors of Entrepreneurs of Small and Medium Sized Enterprises: Evidence from Bangladesh**. Accessed April 25. Available from <http://search.proquest.com/openview/bd1eba88eb0b48360fbef0cf52205213/1?pq-origsite=gscholar>.
- Cronbach, L.J. (1990). **Essentials of psychological testing** (5th ed.). New York : Harper Collins.
- Drucker. (2001). **Managing in the next society**. New York : St. Martin.
- Eriksson J. (2012). Characterizing the neural correlates of modality-specific and modality-independent accessibility and availability signals in memory using partial-least squares Stable URL: <http://www.diva-portal.org/smash/record.jsf?pid=diva2:328619>
- Farrish, J. R. (2010) "Critical success factors in barbecue restaurants: Do operators and patrons agree?."Krauss, Stefanie J. et. al. (2005). Entrepreneurial orientation: A psychological model of success among southern African small business owners. **European Journal of Work and Organizational Psychology**. 14(3), 315-344.
- Kotler, Philip and Keller, Kevin Lane., (2012). **Marketing Management** (12th ed.). Edinbrough Gate : Pearson Education Limited.
- Krauss et al., (2005). The evolution of the histone methyltransferase gene Su(var)3-9 includes a fusion with and a re-fission from a functionally unrelated gene. Europ. Dros. Res. Conf. 19 : EV5.Stable URL : <http://flybase.org/reports/FBRef0185722.html>
- Kaplan and Norton. (1992). "The Balanced Scorecard - Measures that Drive Performance." **Harvard Business Review**, Jan - Feb, 1992. (online) Available: http://library.senate.go.th/document/Ext8001/8001442_0013.PDF
- Kyndt, E., & Baert, H. (2015). Entrepreneurial competences: Assessment and predictive value for entrepreneurship. **Journal of Vocational Behavior**, 90, 13-25.

- Liang, L. (2008). The determining factors of customer loyalty for luxury hotels in US. *The Journal of International Management Studies*, 3(2), 167-175.
- MacPherson, M. (2009). **Entrepreneurial learning: Secret ingredients for business success**. *T+D*, 63(7), 46-51.
- Nurul Indarti and Marja Langenberg. (2010). Factors affecting business success among SMEs: empirical evidences from Indonesia Stable URL https://www.researchgate.net/publication/228375543_Factors_affecting_business_success_among_SMEs_empirical_evidences_from_Indonesia
- Pickle and Abrahamson. (1990). *Small Business Management*. New Yoke : John Wiley & sone. Stable URL: http://ebooks.dusit.ac.th/sdubook/ob-content.nsp?view=IKNOW&db0=ThesisManagement&cid_bookid=200503291559404840000006220&cid_chapid=100000000010&sortfield=recid&sortorder=ASCENDING&numresults=10000
- Sebora, T. C., Lee, S. M., & Sukasame, N. (2009). Critical Success Factors for ECommerce Ebtrepreneurship: An Empirical Study of Thailand. *Small Business Economics*, 32(3), 303-316.
- Song, L., Song, M., & Parry, M. (2010). Perspective: Economic conditions, entrepreneurship, first-product development, and new venture success. *Journal of Product Innovation Management*, 27(1), 130-135.
- Wagener, S., Gorgievski, M., & Rijsdijk, S. (2010). Businessman or host? Individual differences between entrepreneurs and small business owners in the hospitality industry. *The Service Industries Journal*, 30(9), 1513-1527.
- Yamane, Taro. (1973). **Statistics : an Introductory Analysis**. New York : Harper and Row.

ภาคผนวก

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี
Copyright© Suratthani Rajabhat University
All Right Reserved

ภาคผนวก ก
หนังสือขอความอนุเคราะห์

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี
Copyright© Suratthani Rajabhat University
All Right Reserved

ที่ ศธ ๐๕๖๑.๑๑/๐๑๒๑

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี
อำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี ๘๔๑๐๐

๒๐ มีนาคม ๒๕๖๒

เรื่อง ขออนุญาตทดลองใช้เครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้ประกอบการธุรกิจผ้าใบในจังหวัดสุราษฎร์ธานี

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือวิจัย จำนวน ชุด

ด้วย นางสาวปานิสร เลขมาศ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี กำลังศึกษาวิจัยเพื่อทำการค้นคว้าอิสระ เรื่อง ความสำเร็จของการประกอบธุรกิจผ้าใบในจังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยมี ดร.พิมพ์แพร ศรีสวัสดิ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา มีความประสงค์ให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือเพื่อนำไปใช้ในการเก็บข้อมูลวิจัย

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย จึงขออนุญาตให้นักศึกษาตามรายชื่อข้างต้นดำเนินการเก็บข้อมูล เพื่อเป็นประโยชน์ทางวิชาการต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อพิจารณาและหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.เกวลิน อังคนานท์)

รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทรศัพท์ ๐ ๗๗๔๑ ๓๓๘๑ หรือ ๐๘ ๑๗๘๗ ๒๐๒๐

โทรสาร ๐ ๗๗๔๑ ๓๓๘

ที่ ศธ ๐๕๖๑.๑๑ / ๐๑๒๗

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี
อำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี ๘๔๑๐๐

๒๕ มีนาคม ๒๕๖๒

เรื่อง ขออนุญาตเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้ประกอบการธุรกิจผ้าใบในจังหวัดสุราษฎร์ธานี

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน ชุด

ด้วย นางสาวปณิสรา เลขมาศ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี กำลังศึกษาวิจัยเพื่อทำการค้นคว้าอิสระ เรื่อง ความสำเร็จของการประกอบธุรกิจผ้าใบในจังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยมี ดร.พิมพ์แพร ศรีสวัสดิ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ขณะนี้ได้ดำเนินการถึงขั้นตอนเก็บข้อมูลวิจัยเพื่อนำไปวิเคราะห์ผลการศึกษวิจัย

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย จึงขออนุญาตให้นักศึกษาดังกล่าวข้างต้น ดำเนินการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยในหน่วยงานของท่าน เพื่อเป็นประโยชน์ทางวิชาการต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อพิจารณาและหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.เกวลิน อังคนานนท์)

รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทรศัพท์ ๐ ๗๗๙๑ ๓๓๘๑ หรือ ๐๘ ๑๗๘๗ ๒๐๒๐

โทรสาร ๐ ๗๗๙๑ ๓๓๘

ภาคผนวก ข
หนังสือผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี
Copyright© Suratthani Rajabhat University
All Right Reserved

ที่ ศธ ๐๕๖๑.๑๑ / ๐๗๔๔

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี
อำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี ๘๔๑๐๐

๑๒ ธันวาคม ๒๕๖๑

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน รองศาสตราจารย์สุณีย์ ล่องประเสริฐ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. เครื่องมือวิจัย จำนวน ๑ ชุด
๒. การค้นคว้าอิสระ บทที่ ๑ และบทที่ ๓

ด้วย นางสาวปาณิสรา เลขมาศ นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี ขณะนี้กำลังทำการค้นคว้าอิสระ เรื่อง ความสำเร็จของการประกอบธุรกิจผ้าใบในจังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยมี ดร.พิมพ์แพร ศรีสวัสดิ์ เป็นประธานกรรมการที่ปรึกษา มีความประสงค์ให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ เพื่อนำไปใช้ในการเก็บข้อมูลวิจัย

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย เห็นว่าท่านเป็นผู้รอบรู้และมีความเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าว จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย พร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ทางวิชาการแก่นักศึกษา ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาและหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

Kan

(ดร.เกวณีน อังคนานนท์)

รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

นางจจ สอน 11/11/2561

บัณฑิตวิทยาลัย

โทรศัพท์ ๐๗๗ - ๙๑๓๓๘๒ หรือ ๐๘๑ - ๗๘๗๒๐๒๐ หรือ ๐๘๑ - ๗๘๗๑๑๔๔

โทรสาร ๐๗๗ - ๙๑๓๓๘๒

ที่ ศธ ๐๕๖๑.๑๑ /ว๐๕๙๓

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี
อำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี ๘๔๑๐๐

๗ กันยายน ๒๕๖๑

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน ดร.พรรณนภา เชื้อบาง

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. เครื่องมือวิจัย จำนวน ๑ ชุด
๒. การค้นคว้าอิสระ บทที่ ๑ และบทที่ ๓

ด้วย นางสาวปานิสรา เลขมาศ นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี ขณะนี้กำลังทำการค้นคว้าอิสระ เรื่อง ความสำเร็จของการประกอบธุรกิจผ้าใบในจังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยมี ดร.พิมพ์แพร ศรีสวัสดิ์ เป็นประธานกรรมการที่ปรึกษา มีความประสงค์ให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ เพื่อนำไปใช้ในการเก็บข้อมูลวิจัย

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย เห็นว่าท่านเป็นผู้รอบรู้และมีความเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าว จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย พร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ทางวิชาการแก่นักศึกษา ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาและหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

เรียน อ.ณณต์นิพนธ์ กิ่งแก้ว

ผู้ทรงคุณวุฒิ อาจารย์ ดร.ณณต์นิพนธ์ กิ่งแก้ว

(ดร.วัฒนา รัตนพรหม)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ใส่ไฟล์งานและเสนอไฟล์ใหม่แก่ท่าน

สวัสดีครับคุณพี่

บัณฑิตวิทยาลัย

โทรศัพท์ ๐๗๗ - ๙๑๓๓๘๒ หรือ ๐๘๑ - ๗๘๗๒๐๒๐ หรือ ๐๘๑ - ๗๘๗๑๑๔๔

โทรสาร ๐๗๗ - ๙๑๓๓๘๒

ที่ ศธ ๐๕๖๑.๑๑ / ๖๐๕๘๑

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี
อำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี ๘๔๑๐๐

๒๗ สิงหาคม ๒๕๖๑

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน ดร.วรรณวิษณีย์ ทองอินทราช

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. เครื่องมือวิจัย จำนวน ๑ ชุด
๒. การค้นคว้าอิสระ บทที่ ๑ และบทที่ ๓

ด้วย นางสาวปาณิสรา เลขมาศ นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี ขณะนี้กำลังทำการค้นคว้าอิสระ เรื่อง ความสำเร็จของการประกอบธุรกิจผ้าในจังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยมี ดร.พิมพ์แพร ศรีสวัสดิ์ เป็นประธานกรรมการที่ปรึกษา มีความประสงค์ให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ เพื่อนำไปใช้ในการเก็บข้อมูลวิจัย

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย เห็นว่าท่านเป็นผู้รอบรู้และมีความเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าว จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย พร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ทางวิชาการแก่นักศึกษา ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาและหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.วัฒนา รัตนพรหม)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

นางศุภมาสวดี อังสอ

(ดร.วรรณวิษณีย์ ทองอินทราช)

บัณฑิตวิทยาลัย

โทรศัพท์ ๐๗๗ - ๙๑๓๓๘๒ หรือ ๐๘๑ - ๗๘๗๒๐๒๐ หรือ ๐๘๑ - ๗๘๗๑๑๔๔

โทรสาร ๐๗๗ - ๙๑๓๓๘๒

ภาคผนวก ค

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

Copyright© Suratthani Rajabhat University

All Right Reserved

ปัจจัยภายใน

1. ระบบบุคลากร

Case Processing Summary

	N	%
Cases Valid	73	100.0
Excluded ^a	0	.0
Total	73	100.0

a. Listwise deletion based on all variables in the procedure.

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	Cronbach's Alpha Based on Standardized Items	N of Items
.923	.821	5

Summary Item Statistics

	Mean	Minimum	Maximum	Range	Maximum/Minimum	Variance	N of Items
Item Means	4.373	4.068	4.630	.562	1.438	.080	5
Item Variances	.416	.320	.545	.226	4.706	.037	5

Scale Statistics

Mean	Variance	Std. Deviation	N of Items
24.86	1.009	9.002	5

2. ระบบการเงิน

Case Processing Summary

		N	%
Cases	Valid	73	100.0
	Excluded ^a	0	.0
	Total	73	100.0

a. Listwise deletion based on all variables in the procedure.

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	Cronbach's Alpha Based on Standardized Items	N of Items
.920	.891	4

Summary Item Statistics

	Mean	Minimum	Maximum	Range	Maximum/Minimum	Variance	N of Items
Item Means	4.349	4.137	4.699	1.562	1.136	.064	4
Item Variances	.369	.269	.481	.212	3.788	.008	4

All Right Reserved

Scale Statistics

Mean	Variance	Std. Deviation	N of Items
18.39	2.743	6.32014	4

3. ระบบการตลาด

Case Processing Summary

	N	%
Cases Valid	73	100.0
Excluded ^a	0	.0
Total	73	100.0

a. Listwise deletion based on all variables in the procedure.

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	Cronbach's Alpha Based on Standardized Items	N of Items
.910	.781	5

Summary Item Statistics

	Mean	Minimum	Maximum	Range	Maximum/Minimum	Variance	N of Items
Item Means	4.189	3.671	4.616	.945	1.257	.115	5
Item Variances	.496	.323	.701	.378	2.171	.018	5

Scale Statistics

Mean	Variance	Std. Deviation	N of Items
22.52	2.62353	6.635	5

4. ระบบการบริหารการจัดการ

Case Processing Summary

		N	%
Cases	Valid	73	100.0
	Excluded ^a	0	.0
	Total	73	100.0

a. Listwise deletion based on all variables in the procedure.

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	Cronbach's Alpha Based on Standardized Items	N of Items
.910	.781	5

Summary Item Statistics

	Mean	Minimum	Maximum	Range	Maximum/Minimum	Variance	N of Items
Item Means	4.189	3.671	4.616	.945	1.257	.115	5
Item Variances	.496	.323	.701	.378	2.171	.018	5

All Right Reserved

Scale Statistics

Mean	Variance	Std. Deviation	N of Items
23.94	2.62353	6.635	5

ปัจจัยภายนอก

5. ระบบลูกค้า

Case Processing Summary

	N	%
Cases Valid	73	100.0
Excluded ^a	0	.0
Total	73	100.0

a. Listwise deletion based on all variables in the procedure.

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	Cronbach's Alpha Based on Standardized Items	N of Items
.924	.781	3

Summary Item Statistics

	Mean	Minimum	Maximum	Range	Maximum/Minimum	Variance	N of Items
Item Means	4.115	3.740	4.466	.726	1.194	.108	3
Item Variances	.471	.251	.617	.366	2.461	.021	3

Scale Statistics

Mean	Variance	Std. Deviation	N of Items
14.57	2.775	8.66598	3

6. ระบบการแข่งขัน

Case Processing Summary

		N	%
Cases	Valid	73	100.0
	Excluded ^a	0	.0
	Total	73	100.0

a. Listwise deletion based on all variables in the procedure.

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	Cronbach's Alpha Based on Standardized Items	N of Items
.931	.901	3

Summary Item Statistics

	Mean	Minimum	Maximum	Range	Maximum/Minimum	Variance	N of Items
Item Means	3.962	3.699	4.342	.644	1.174	.069	3
Item Variances	.565	.251	.731	.481	2.917	.036	3

All Right Reserved

Scale Statistics

Mean	Variance	Std. Deviation	N of Items
23.53	4.745	8.66598	3

7. ระบบเศรษฐกิจ

Case Processing Summary

	N	%
Cases Valid	73	100.0
Excluded ^a	0	.0
Total	73	100.0

a. Listwise deletion based on all variables in the procedure.

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	Cronbach's Alpha Based on Standardized Items	N of Items
.912	.801	3

Summary Item Statistics

	Mean	Minimum	Maximum	Range	Maximum/Minimum	Variance	N of Items
Item Means	4.132	3.795	4.370	.575	1.152	.065	3
Item Variances	.558	.538	.582	.044	1.082	.000	3

All Right Reserved

Scale Statistics

Mean	Variance	Std. Deviation	N of Items
20.53	1.145	8.66598	3

8. ระบบการเมืองและกฎหมาย

Case Processing Summary

	N	%
Cases Valid	73	100.0
Excluded ^a	0	.0
Total	73	100.0

a. Listwise deletion based on all variables in the procedure.

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	Cronbach's Alpha Based on Standardized Items	N of Items
.920	.201	3

Summary Item Statistics

	Mean	Minimum	Maximum	Range	Maximum/Minimum	Variance	N of Items
Item Means	4.307	4.000	4.890	.890	1.223	.126	3
Item Variances	.641	.099	1.665	1.566	16.831	.359	3

All Right Reserved

Scale Statistics

Mean	Variance	Std. Deviation	N of Items
13.20	3.391	1.841	3

9. ระบบเทคโนโลยี

Case Processing Summary

		N	%
Cases	Valid	73	100.0
	Excluded ^a	0	.0
	Total	73	100.0

a. Listwise deletion based on all variables in the procedure.

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	Cronbach's Alpha Based on Standardized Items	N of Items
.911	.459	3

Summary Item Statistics

	Mean	Minimum	Maximum	Range	Maximum/Minimum	Variance	N of Items
Item Means	4.310	4.096	4.438	.342	1.084	.020	3
Item Variances	.389	.305	.493	.188	1.615	.006	3

All Right Reserved

Scale Statistics

Mean	Variance	Std. Deviation	N of Items
12.54	3.084	1.756	3

ภาคผนวก ง
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี
Copyright© Suratthani Rajabhat University
All Right Reserved

แบบสอบถามสำหรับงานวิจัย
เรื่องความสำเร็จของการประกอบธุรกิจผ้าใบ ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี

คำชี้แจง จุดประสงค์ของแบบสอบถามนี้เพื่อศึกษาตามหลักสูตรบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

แบบสอบถามเรื่องความสำเร็จของการประกอบธุรกิจผ้าใบ ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี การตอบแบบสอบถามไม่มีผลกระทบต่อผู้ตอบแบบสอบถามหน่วยงาน หรือบุคคลที่เกี่ยวข้องแต่ประการใด ซึ่งข้อมูลได้จากการตอบแบบสอบถาม จะถูกเก็บเป็นความลับและจะนำไปใช้ประโยชน์เพื่อการศึกษาวิจัยต่อไปแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ประกอบธุรกิจผ้าใบได้แก่เพศอายุระดับการศึกษาประเภทกิจการรูปแบบการจดทะเบียนระยะเวลาในการประกอบธุรกิจรายได้กิจการเฉลี่ยต่อปีและจำนวนพนักงาน

ส่วนที่ 2 ปัจจัยแวดล้อมทางธุรกิจของการประกอบธุรกิจผ้าใบ ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี

ส่วนที่ 3 ระดับความสำเร็จของการประกอบธุรกิจผ้าใบ ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี

สำหรับข้อมูลที่ท่านได้ตอบในแบบสอบถามชุดนี้ จะนำไปใช้ประโยชน์ในทางการศึกษาและการบริหารธุรกิจเท่านั้น ขอขอบคุณทุกท่านมา ณ โอกาสนี้

Copyright© Suratthani Rajabhat University

All Right Reserved

ขอขอบพระคุณในความอนุเคราะห์ตอบแบบสอบถาม

นางสาวปาณิสรา เลขมาศ

นักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

ส่วนที่ 1 ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง () ที่ท่านเห็นว่าตรงกับความจริงหรือความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

1. เพศ

- () 1. ชาย () 2. หญิง

2. อายุ

- () 1. น้อยกว่า 31 ปี () 2. 31 - 40 ปี
() 3. 41 - 50 ปี () 4. มากกว่า 50 ปี

3. ระดับการศึกษา

- () 1. ต่ำกว่าปริญญาตรี () 2. ปริญญาตรี
() 3. สูงกว่าปริญญาตรี

4. ประเภทของกิจการ

- () 1. ผลิต () 2. จำหน่าย
() 3. ผลิตและจำหน่าย () 4. อื่น ๆ

5. รูปแบบการจัดทะเบียน

- () 1. เจ้าของคนเดียว () 2. ห้างหุ้นส่วนจำกัด
() 3. บริษัทจำกัด () 4. อื่น ๆ

6. ระยะเวลาในการประกอบธุรกิจ

- () 1. น้อยกว่า 1 ปี () 2. 1 - 5 ปี
() 3. 6 - 10 ปี () 4. มากกว่า 10 ปี

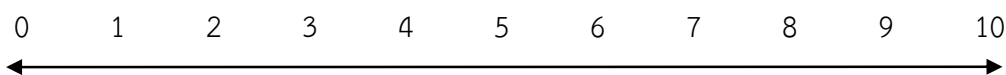
7. รายได้ของกิจการเฉลี่ยต่อปี

- () 1. น้อยกว่า 1 ล้านบาท () 2. 1 - 5 ล้านบาท
() 3. 6 - 10 ล้านบาท () 4. มากกว่า 10 ล้านบาท

8. จำนวนพนักงาน

- () 1. น้อยกว่า 10 คน () 2. 10 - 20 คน
() 3. 21 - 30 คน () 4. มากกว่า 30 คน

9. ท่านคิดว่าการดำเนินธุรกิจของท่านประสบความสำเร็จในระดับใด ให้วงกลมเลขด้านล่าง

10 หมายถึงประสบความสำเร็จมากที่สุด

5 หมายถึงประสบความสำเร็จปานกลาง

0 หมายถึงประสบความสำเร็จล้มเหลว

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยแวดล้อมทางธุรกิจของการประกอบธุรกิจผ้าใบ

ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องคำตอบที่ท่านว่าตรงกับความคิดเห็นของท่านให้ครบ
สมบูรณ์ทุกข้อ (โดยกำหนด 5 = มากที่สุด ไปจนถึง 1 น้อยที่สุด)

ระดับ 5 หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความคิดเห็นของท่าน มากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความคิดเห็นของท่าน มาก

ระดับ 3 หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความคิดเห็นของท่าน ปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความคิดเห็นของท่าน น้อย

ระดับ 1 หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความคิดเห็นของท่าน น้อยที่สุด

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จ ของการประกอบธุรกิจผ้าใบ	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
ปัจจัยภายใน					
1. ระบบบุคลากร					
1.1 มีความรู้ความสามารถในงานที่ทำ					
1.2 มีการจัดหน้าที่ของบุคลากรให้เหมาะสมกับ ความถนัดของแต่ละบุคคล					
1.3 มีความขยันและอดทนในการทำงาน					
1.4 มีการจัดอบรมบุคลากรในเรื่องต่าง ๆ ในธุรกิจ ให้มีความเข้าใจในเนื้อหางาน					
1.5 มีการจัดค่าจ้างและสวัสดิการที่เหมาะสม					

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จ ของการประกอบธุรกิจผ้าใบ	ระดับความคิดเห็น				
	มาก ที่สุด 5	มาก 4	ปาน กลาง 3	น้อย 2	น้อย ที่สุด 1
2. ระบบการเงิน					
2.1 ท่านมีเงินทุนเพียงพอต่อการประกอบธุรกิจ					
2.2 ท่านสามารถกู้เงินจากสถาบันการเงิน เพื่อมาเสริมสภาพคล่องของธุรกิจได้					
2.3 ท่านมีการวางแผนทางการเงินของธุรกิจ					
2.4 ท่านมีเงินทุนหมุนเวียนในธุรกิจเพียงพอต่อการ ผลิตสินค้าได้ตามความต้องการ					
3. ระบบการตลาด					
3.1 มีการวางแผน ด้านการตลาด เช่น ผลิตภัณฑ์ ราคา ช่องทางการจำหน่าย ประชาสัมพันธ์ เป็นต้น					
3.2 มีการวิเคราะห์ตลาดวิเคราะห์จุดแข็งจุดอ่อน ของธุรกิจ					
3.3 มีการออกแบบผลิตภัณฑ์รูปแบบใหม่ ๆ ให้ตรงตามความต้องการของตลาด					
3.4 มีการติดตามผลของลูกค้าสอบถาม ความพึงพอใจหลังการขาย					
3.5 มีการสร้างพันธมิตรทางการตลาด เช่น การสร้างความร่วมมือกับองค์กรอื่น ในการทำธุรกิจร่วมกัน					
4. ระบบการบริหารจัดการ					
4.1 มีการวางแผนสั่งซื้อวัตถุดิบให้พอดีกับการผลิต					
4.2 มีการวางแผนการผลิตให้เป็นระบบ ช่วยลดต้นทุนการผลิต					
4.3 มีการประเมินผลในการดำเนินงานของกิจการ					

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จ ของการประกอบธุรกิจผ้าใบ	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
4.4 มีการจัดการสภาพแวดล้อมทำงาน ให้มีบรรยากาศที่ดี					
4.5 มีการดูแลและวางแผนให้กับพนักงาน ในด้านการเป็นพนักงานที่ดี					
ปัจจัยภายนอก					
5. ระบบลูกค้า					
5.1 มีการวิเคราะห์ความต้องการของลูกค้า ในการตัดสินใจซื้อสินค้า					
5.2 มีการให้บริการสินค้าที่ตรงกับความต้องการ ของลูกค้า					
5.3 มีความพึงพอใจต่อการบริการของท่าน					
6. ระบบการแข่งขัน					
6.1 มีจำนวนของคู่แข่งของธุรกิจผ้าใบ มีปริมาณมาก					
6.2 มีการตั้งราคาผลิตภัณฑ์ที่เหมาะสมเมื่อเทียบกับ คู่แข่งของธุรกิจผ้าใบ					
6.3 มีการเตรียมตัวก่อนการเจรจาต่อรอง เช่น ศึกษาประเด็นที่ต้องเจรจาต่อรองเรียงลำดับ ความสำคัญ เป็นต้น					
7. ระบบเศรษฐกิจ					
7.1 มีอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ ณ ปัจจุบัน มีผลต่อ สภาพคล่องของธุรกิจของท่าน					
7.2 มีภาวะเศรษฐกิจ ณ ปัจจุบันส่งผลให้ธุรกิจ ของท่านมีผลกำไรน้อยลง					
7.3 มีนโยบายและมาตรการส่งเสริมเศรษฐกิจ ของรัฐเอื้อต่อการดำเนินธุรกิจของท่าน					

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จ ของการประกอบธุรกิจผ้าใบ	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
8. ระบบการเมืองและกฎหมาย					
8.1 มีภาครัฐบาลให้การส่งเสริมการลงทุน ในการดำเนินธุรกิจ SMEs					
8.2 มีกฎหมายที่มีการเอื้อต่อการดำเนินงานธุรกิจ ของท่าน					
8.3 มีความรู้เรื่องกฎหมาย และกฎระเบียบ ในการจัดตั้งธุรกิจ เช่น การจดทะเบียนธุรกิจ					
9. ระบบเทคโนโลยี					
9.1 มีการใช้เครื่องจักรที่ทันสมัยมาช่วยในการ ผลิตสินค้าทำให้ผลิตสินค้าและบริการมี จำนวนมากขึ้น ในเวลารวดเร็ว และมีปริมาณ เพียงพอต่อการความต้องการของลูกค้า					
9.2 มีการใช้เทคโนโลยีช่วยในการออกแบบสินค้า ช่วยให้มีการคิดค้นหรือออกแบบรูปแบบ ของสินค้าและบริการที่มีรูปแบบใหม่ ๆ หลากหลาย					
9.3 มีการใช้เทคโนโลยีมาช่วยในการโฆษณาสินค้า และการให้บริการ เช่น การใช้คอมพิวเตอร์ เข้ามาช่วยในการขายสินค้าและสั่งซื้อสินค้า ต่าง ๆ โดยผ่านทางเครือข่ายอินเทอร์เน็ต การโฆษณาทางวิทยุ โทรทัศน์ หรือ สิ่งพิมพ์ ต่าง ๆ					
9.4 มีการใช้เทคโนโลยีช่วยในการจัดการ เพื่อให้ เกิดการทำงานที่มีประสิทธิภาพ เป็นระบบ รวดเร็ว เช่น การนำคอมพิวเตอร์มาใช้เพื่อ จัดเก็บเอกสารหรือค้นหาข้อมูล เป็นต้น					

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับระดับความสำเร็จของการประกอบธุรกิจผ้าใบ ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี
คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องคำตอบที่ท่านว่าตรงกับความคิดเห็นของท่านให้ครบ

สมบูรณ์ทุกข้อ (โดยกำหนด 5 = มากที่สุด ไปจนถึง 1 น้อยที่สุด)

ระดับ 1 หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความคิดเห็นของท่าน น้อยที่สุด

ระดับ 2 หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความคิดเห็นของท่าน น้อย

ระดับ 3 หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความคิดเห็นของท่าน ปานกลาง

ระดับ 4 หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความคิดเห็นของท่าน มาก

ระดับ 5 หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความคิดเห็นของท่าน มากที่สุด

ประเด็นที่มีผลต่อความสำเร็จ ในการประกอบธุรกิจผ้าใบ	ผลต่อความสำเร็จของกิจการ				
	มากที่สุด 5	มาก 4	ปาน กลาง 3	น้อย 2	น้อย ที่สุด 1
สภาพความเป็นไปทางด้านการเงิน					
1. มีเครือข่ายทางธุรกิจ เช่น สถาบันการเงิน พันธมิตรทางธุรกิจ					
2. มีจำนวนเงินทุนของสถานประกอบการ					
3. มีความรู้ด้านการจัดการการเงินและบุคคล เป็นอย่างดี					
4. มีความรู้ในการวางแผนด้านการเงินและบัญชีได้ดี					
การตอบสนองความต้องการของลูกค้า					
5. ในช่วง 1 - 2 ปีที่ผ่านมา ลูกค้าที่ใช้บริการ ธุรกิจผ้าใบของท่านเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง					
6. ในช่วง 1 - 2 ปีที่ผ่านมา ท่านสามารถรักษาลูกค้า เดิมของท่านไว้ได้					
7. ลูกค้ามักจะถามหาสินค้า/บริการใหม่ ๆ อยู่เสมอ					
8. ธุรกิจผ้าใบของท่านมีชื่อเสียงและเป็นที่รู้จักดี ของลูกค้า					
การส่งเสริมนวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์					
9. ธุรกิจมีการผลิตและพัฒนาสินค้าใหม่ ๆ อยู่เสมอ					

ประเด็นที่มีผลต่อความสำเร็จ ในการประกอบธุรกิจผ้าใบ	ผลต่อความสำเร็จของกิจการ				
	มากที่สุด 5	มาก 4	ปาน กลาง 3	น้อย 2	น้อย ที่สุด 1
10. ธุรกิจมีการนำเทคนิคด้านการตลาดใหม่ ๆ ที่เป็นนวัตกรรมมาใช้ในการผลิตสินค้า					
11. ธุรกิจมุ่งที่จะเป็นผู้ผลิตหรือผู้ประกอบการรายแรก ที่จะนำสินค้าชนิดใหม่ออกสู่ตลาด					
12. ธุรกิจมีการนำคอมพิวเตอร์มาช่วยในการ ออกแบบสินค้า					
การได้รับความยึดมั่นผูกพันจากพนักงาน					
13. พนักงานของท่านเอาใจใส่และรับผิดชอบ ต่องานที่ได้รับมอบหมาย					
14. พนักงานของท่านมีอัตราการขาดงานน้อย เมื่อเทียบกับอัตราหมุนเวียนการเข้า-ออกงาน					
15. พนักงานของท่านมีความรักความผูกพัน และจงรักภักดีต่อองค์กร					
16. พนักงานของท่านอยู่กันอย่างพี่น้อง เหมือนเป็น ครอบครัวเดียวกัน					

ภาคผนวก จ
ตารางสรุปการหาค่า IOC

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี
Copyright© Suratthani Rajabhat University
All Right Reserved

ตารางสรุปการทดสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา

แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยแวดล้อมทางธุรกิจของการประกอบธุรกิจผ้าใบ ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี

ปัจจัยภายใน

1. ด้านระบบบุคลากร

รายการ	ความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ			ค่า IOC
	1	2	3	
1.1 บุคลากรของท่านมีความรู้ความสามารถในงานที่ทำ	+1	+1	+1	1.00
1.2 ท่านมีการจัดหน้าที่ของบุคลากรให้เหมาะสมกับ ความถนัดของแต่ละบุคคล	+1	+1	+1	1.00
1.3 บุคลากรของท่านมีความขยันและอดทนในการทำงาน	+1	+1	+1	1.00
1.4 ท่านมีการจัดอบรมบุคลากรในเรื่องต่าง ๆ ในธุรกิจ ให้มีความเข้าใจในเนื้อหางาน	+1	+1	+1	1.00
1.5 ท่านมีการจัดค่าจ้างและสวัสดิการที่เหมาะสม	+1	+1	+1	1.00

2. ด้านระบบการเงิน

รายการ	ความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ			ค่า IOC
	1	2	3	
2.1 ท่านมีเงินทุนเพียงพอต่อการประกอบธุรกิจ	+1	+1	+1	1.00
2.2 ท่านสามารถกู้เงินจากสถาบันการเงินเพื่อมาเสริม สภาพคล่องของธุรกิจได้	+1	+1	+1	1.00
2.3 ท่านมีการวางแผนทางการเงินของธุรกิจ	0	+1	+1	0.67
2.4 ท่านมีเงินทุนหมุนเวียนในธุรกิจเพียงพอต่อการผลิตสินค้า ได้ตามความต้องการ	0	+1	+1	0.67

3. ด้านระบบการตลาด

รายการ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ค่า IOC
	1	2	3	
3.1 ท่านมีการวางแผน ด้านการตลาด เช่น ผลิตภัณฑ์ ราคา ช่องทางการจำหน่าย ประชาสัมพันธ์ เป็นต้น	+1	+1	+1	1.00
3.2 ท่านมีการวิเคราะห์ตลาดวิเคราะห์จุดแข็งจุดอ่อนของธุรกิจ	+1	+1	+1	1.00
3.3 ท่านมีการออกแบบผลิตภัณฑ์รูปแบบใหม่ ๆ ให้ตรงตามความต้องการของตลาด	+1	+1	+1	1.00
3.4 ท่านติดตามผลของลูกค้าสอบถามความพึงพอใจ หลังการขาย	+1	+1	+1	1.00
3.5 ท่านมีการสร้างพันธมิตรทางการตลาดเช่น การสร้างความร่วมมือกับองค์กรอื่นในการทำธุรกิจร่วมกัน	+1	+1	+1	1.00

4. ด้านระบบการบริหารจัดการ

รายการ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ค่า IOC
	1	2	3	
4.1 ท่านมีการวางแผนสั่งซื้อวัตถุดิบให้พอดีกับการผลิต	0	+1	+1	0.67
4.2 ท่านมีการวางแผนการผลิตให้เป็นระบบ ช่วยลดต้นทุนการผลิต	+1	+1	+1	1.00
4.3 ท่านมีการประเมินผลในการดำเนินงานของกิจการ	+1	+1	+1	1.00
4.4 ท่านมีการจัดการสภาพแวดล้อมทำงานให้มีบรรยากาศที่ดี	+1	+1	+1	1.00
4.5 ท่านมีการดูแลและวางแผนให้กับพนักงานในด้านการเป็นพนักงานที่ดี	+1	+1	+1	1.00

ปัจจัยภายนอก

1. ด้านระบบลูกค้า

รายการ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ค่า IOC
	1	2	3	
5.1 ท่านมีการวิเคราะห์ความต้องการของลูกค้าในการตัดสินใจซื้อสินค้า	+1	+1	+1	1.00
5.2 ท่านให้บริการสินค้าที่ตรงกับความต้องการของลูกค้า	+1	+1	+1	1.00
5.3 ลูกค้ามีความพึงพอใจต่อการบริการของท่าน	+1	+1	+1	1.00

2. ด้านระบบการแข่งขัน

รายการ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ค่า IOC
	1	2	3	
6.1 จำนวนของคู่แข่งของธุรกิจผ้าใบมีปริมาณมาก	+1	+1	+1	1.00
6.2 ท่านมีการตั้งราคาผลิตภัณฑ์ที่เหมาะสมเมื่อเทียบกับคู่แข่งของธุรกิจผ้าใบ	+1	+1	+1	1.00
6.3 ท่านมีการเตรียมตัวก่อนการเจรจาต่อรองเช่น ศึกษาประเด็นที่ต้องเจรจาต่อรองเรียงลำดับความสำคัญ เป็นต้น	0	+1	+1	0.67

3. ด้านระบบเศรษฐกิจ

รายการ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ค่า IOC
	1	2	3	
7.1 อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ ณ ปัจจุบัน มีผลต่อสภาพคล่องของธุรกิจของท่าน	+1	+1	+1	1.00
7.2 ภาวะเศรษฐกิจ ณ ปัจจุบันส่งผลให้ธุรกิจของท่านมีผลกำไรน้อยลง	+1	+1	+1	1.00
7.3 นโยบายและมาตรการส่งเสริมเศรษฐกิจของรัฐเอื้อต่อการดำเนินธุรกิจของท่าน	0	+1	+1	0.67

4. ด้านระบบการเมืองและกฎหมาย

รายการ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ค่า IOC
	1	2	3	
8.1 ภาครัฐบาลให้การส่งเสริมการลงทุนในการดำเนินธุรกิจ SMEs	+1	+1	+1	1.00
8.2 กฎหมายมีการเอื้อต่อการดำเนินงานธุรกิจของท่าน	+1	+1	+1	1.00
8.3 ท่านรู้เรื่องกฎหมาย และกฎระเบียบในการจัดตั้งธุรกิจ เช่น การจดทะเบียนธุรกิจ	+1	+1	+1	1.00

5. ด้านระบบเทคโนโลยี

รายการ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ค่า IOC
	1	2	3	
9.1 ท่านมีการใช้เครื่องจักรที่ทันสมัยมาช่วยในการผลิตสินค้า ทำให้ผลิตสินค้าและบริการมีจำนวนมากขึ้น ในเวลารวดเร็ว และมีปริมาณเพียงพอต่อการความต้องการของลูกค้า	+1	+1	+1	1.00
9.2 ท่านมีการใช้เทคโนโลยีช่วยในการออกแบบสินค้า ช่วยให้มีการคิดค้นหรือออกแบบรูปแบบของสินค้าและบริการที่มีรูปแบบใหม่ ๆ หลากหลาย	+1	+1	+1	1.00
9.3 ท่านมีการใช้เทคโนโลยีมาช่วยในการโฆษณาสินค้าและการให้บริการ เช่น การใช้คอมพิวเตอร์เข้ามาช่วยในการขายสินค้าและสั่งซื้อสินค้าต่าง ๆ โดยผ่านทางเครือข่ายอินเทอร์เน็ต การโฆษณาทางวิทยุ โทรทัศน์ หรือสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ	+1	+1	+1	1.00
9.4 ท่านมีการใช้เทคโนโลยีช่วยในการจัดการ เพื่อให้เกิดการทำงานที่มีประสิทธิภาพ เป็นระบบ รวดเร็ว เช่น การนำคอมพิวเตอร์มาใช้ในการจัดเก็บเอกสารหรือค้นหาข้อมูล เป็นต้น	+1	+1	+1	1.00

การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

ตารางปัจจัยแวดล้อมทางธุรกิจของการประกอบธุรกิจผ้าใบในจังหวัดสุราษฎร์ธานี

ด้านปัจจัยภายใน

ด้าน	ค่าความเชื่อมั่น
ด้านระบบบุคลากร	1.00
ด้านระบบการเงิน	0.84
ด้านระบบการตลาด	1.00
ด้านระบบการบริหารการจัดการ	0.93
ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ	0.94

ด้านปัจจัยภายนอก

ด้าน	ค่าความเชื่อมั่น
ด้านระบบลูกค้า	1.00
ด้านระบบการแข่งขัน	0.89
ด้านระบบเศรษฐกิจ	0.89
ด้านระบบการเมืองและกฎหมาย	1.00
ด้านระบบเทคโนโลยี	1.00
ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ	0.96

ประวัติผู้ทำการค้นคว้าอิสระ

ชื่อ-สกุล	นางสาวปานิสรา เลขมาศ
วัน เดือน ปีเกิด	4 กรกฎาคม 2534
สถานที่ปัจจุบัน	442/278-9 ถ.ตลาดใหม่ ต.ตลาด อ.เมือง จ.สุราษฎร์ธานี 84000
ประวัติการศึกษา	ประถมศึกษา โรงเรียนธิดาแม่พระ จังหวัดสุราษฎร์ธานี มัธยมต้น โรงเรียนสุราษฎร์พิทยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปวช. วิทยาลัยอาชีวศึกษาสุราษฎร์ธานี ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปวส. วิทยาลัยอาชีวศึกษาสุราษฎร์ธานี ปริญญาตรี คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ สาขาเทคโนโลยีการพิมพ์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี กรุงเทพมหานคร
ตำแหน่งปัจจุบัน	เจ้าของร้าน ป.สุราษฎร์การผ้าใบ
หมายเลขโทรศัพท์	077-281-626 086-954-8999
อีเมลสำหรับติดต่อ	panisara.lackmas@hotmail.com

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

Copyright© Suratthani Rajabhat University
All Right Reserved